

நாட்டு வணக்கம்

வந்தே மாதரம்!
ஸுஜலாம், ஸுபலாம் மலயஜ ஸீதலாம்
ஸஸ்ய ஸ்யாமலாம் மாதரம்
ஸுப்ர ஜ்யோத்ஸ்நா புலகித யாமிநீம்
புல்ல குஸுமித த்ரும தள ஸோபிநீம்
ஸுஹாஸிநீம், ஸுமதூர பாஷிநீம்
ஸுகதாம், வரதாம், மாதரம்!
வந்தே மாதரம்!
வந்தே மாதரம்!

– பங்கிம் சந்திர சட்டர்ஜி

நாட்டு வணக்கம் : பொருள்

இந்தியத் தாயே,
நின்னை வணங்குகிறோம்!
தூய்மை நீரும் நறுங்கனிச் செல்வமும்
செழும்பூஞ் சோலை மலைகளின் வளமும்
இதமிகு தென்றலுடன் எழில்பசும் தோற்றத்து
இந்தியத் தாயே!
ஒளிநிலவின் அழகில்,
சிலிர்த்திடும் இரவில்
மரங்களின் வண்ண மலர் வனப்புடன்
புளகாங்கிதம் பொங்கச் செய்கிறாய்!
மதூரமொழிப் புன்னகை பூத்து
நல்வாழ்வும் நல்வரங்களும் அருள்கின்ற
அன்னையே,
நின்னை வணங்குகிறோம்!
நின்னை வணங்குகிறோம்!

பெரியார் பல்கலைக்கழகம்

பெரியார் பல்கலை நகர்

சேலம் - 636 011

பட்ட வகுப்பு - கலையியல், அறிவியல்

இரண்டாமாண்டு

முன்றாம் பருவம், நான்காம் பருவம்

பகுதி - I தமிழ்

செய்யுள் திரட்டு

(2012-2013 ஆம் கல்வியாண்டில் இருந்து சேர்க்கை
பெறும் மாணவர்களுக்குரியது)

**பாடத்திட்டக் குழுத் தலைவர்
முனைவர். பா. மல்லிகாதேவி**

இணைப்பேராசிரியர் மற்றும் தலைவர், தமிழ்த்துறை,
ஜே. கே. கே. நடராஜா கலை மற்றும் அறிவியல் கல்லூரி
கொமாரபாளையம் - 638 183

உறுப்பினர்கள்

1. முனைவர். பெ. மாது இணைப்பேராசிரியர் மற்றும் தலைவர், தமிழ்த்துறை அரசு கலைக்கல்லூரி (தன்னாட்சி) சேலம் - 636 007.	5. முனைவர். கே. ராஜா பேராசிரியர், தமிழ்த்துறை பாரதிதாசன் பல்கலைக்கழகம் திருச்சிராப்பள்ளி - 620 024.
2. முனைவர். வே. பச்சியப்பன் இணைப்பேராசிரியர் மற்றும் தலைவர், தமிழ்த்துறை அரசு கலைக்கல்லூரி, தர்மபுரி - 636 705.	6. முனைவர். அ. இளவழகன் இணைப்பேராசிரியர், தமிழ்த்துறை பச்சையப்பா ஆண்கள் கல்லூரி, காஞ்சிபுரம்.
3. திருமதி. எம். ரேச்சல் பிரிடா உதவிப் பேராசிரியை, தமிழ்த்துறை ஸ்ரீ கணேஷ் கலை மற்றும் அறிவியல் கல்லூரி சேலம் - 636 014.	
4. திருமதி. செ. தேன்மொழி இணைப்பேராசிரியை மற்றும் தலைவர், தமிழ்த்துறை திருவள்ளூர் அரசு கலைக்கல்லூரி இராசிபுரம் - 637 401.	

இந்நூல் கிடைக்குமிடம் :
பதிவாளர்
பெரியார் பல்கலைக் கழகம்
பெரியார் பல்கலை நகர்
சேலம் - 636 011

காப்பியங்கள்

அலகு 1 (சமணம், பௌத்தம்)

பொருளடக்கம்

பாடம்	பக்கம்
அ. சிலப்பதிகாரம் - வழக்குரைக்காதை	10
ஆ. மணிமேகலை - ஆதிரை பிச்சையிட்ட காதை	16
இ. சீவகசிந்தாமணி - பதுமையார் இலம்பகம்	24
ஈ. நீலகேசி - பூதவாத சருக்கம்	39

அலகு 2

(சைவம், வைணவம், இகலாம், கிறித்துவம்)

பாடம்	பக்கம்
அ. பெரிய புராணம் - மெய்ப்பொருள் நாயனார் புராணம்	47
ஆ. கம்பராமாயணம் - கங்கைப்படலம்	53
இ. சீறாப்புராணம் - மானுக்குப்பிணை நின்ற படலம்	66
ஈ. தேம்பாவணி - திருமணப்படலம்	89

தமிழ்த் தெய்வ வணக்கம்

(பஹாழிசைக் கொச்சகக் கலிப்பா)

நீராருங் கடலுடுத்த நிலமடந்தைக் கெழிலொழுகும்

சீராரும் வதனமெனத் திகழ்பரத கண்டமிதில்

தக்கசிறு பிறைநுதலும் தரித்தநறுந் திலகமுமே

தெக்கணமும் அதில்சிறந்த திராவிடநல் திருநாடும்

அத்திலக வாசனைபோல் அனைத்துலகும் இன்பமுற

எத்திசையும் புகழ்மணக்க இருந்தபெருந் தமிழணங்கே-உன்

சீரிளமைத் திறம்வியந்து செயல்மறந்து வாழ்த்துதுமே!

வாழ்த்துதுமே!

வாழ்த்துதுமே!

- மனோன்மனியம் சுந்தரனார்

முன்றாம் பருவம்
தாள் 3
காப்பியங்களும், புதினமும்

காவலன் அறிவித்தல்

வாயி லோயே வாயி லோயே அறிவறை போகிய பொறியறு நெஞ்சத்து இறைமுறை பிழைத்தோன் வாயி லோயே ! இணையரிச் சிலம்பொன் நேந்திய கையள் கணவனை யிழந்தாள் கடையகத் தாளென்று அறிவிப் பாயே அறிவிப்பாயே, என வாயிலோன், வாழியெங் கொற்கை வேந்தே வாழி தென்னம் பொருப்பின் தலைவ வாழி செழிய வாழி தென்னவ வாழி பழியொடு படராப் பஞ்சவ வாழி அடர்த்தெழு குருதி யடங்காப் பசுந்துணிப் பிடர்த்தலைப் பீடம் ஏறிய மடக்கொடி வெற்றிவேற் றடக்கைக் கொற்றவை யல்லள் ; அறுவர்க் கிளைய நங்கை இறைவனை ஆடல்கண் டருளிய அணங்கு சூருடைக் கானகம் உகந்த காளி தாருகன் பேருரங் கிழித்த பெண்ணு மல்லள் செற்றனள் போலும் செயிர்த்தனள் போலும் பொற்றொழிற் சிலம்பொன் நேந்திய கையள் கணவனை இழந்தாள் கடையகத் தாளே கணவனை இழந்தாள் கடையத் தாளே, என வருக மற்றவள் தருக ஈங்கென வாயில் வந்து கோயில் காட்டக் கோயில் மன்னனைக் குறுகினள் சென்றுழி	25 30 35 40 45
---	----------------------------

கண்ணகி வழக்கு

நீர்வார் கண்ணை எம்முன் வந்தோய் யாரை யோநீ மடக்கொடி யோய்எனத் தேரா மன்னா செப்புவ துடையேன் எள்ளறு சிறப்பின் இமையவர் வியப்பப் புள்ளுறு புன்கண் தீர்த்தோன் அன்றியும்	50
--	----

சங்க இலக்கியம்

அலகு - 1

பாடம்	பக்கம்
அ. முல்லைப்பாட்டு	102
ஆ. குறுந்தொகை	108
இ. நற்றிணை	111
ஈ. புறநானூறு	116

அலகு - 2

பதினெண்கீழ்கணக்கு நூல்கள்

பாடம்	பக்கம்
அ. திருக்குறள்	125
ஆ. நாலடியார்	129
இ. பழமொழி	132
ஈ. ஏலாதி	134
உ. இனியவை நாற்பது	136

அ.சிலப்பதிகாரம்
இளங்கோவடிகள்

ஐம்பெரும் காப்பியங்களில் முதலாவது காப்பியமாகக் கருதப்படும் சிலப்பதிகாரத்தை இயற்றியவர் இளங்கோவடிகள். புகார்க்காண்டம், மதுரைக்காண்டம், வஞ்சிக்காண்டம் என்னும் மூன்று பிரிவுகளை உடையது இந்நூல். இதில் மங்கல வாழ்த்துப் பாடல் முதல் வரந்தருகாதை முடிய முப்பது காதைகள் உள்ளன.

கோவலன், கண்ணகியின் வாழ்க்கை வரலாறு கூறும் இக்காப்பியம் தமிழ்நாட்டு வரலாற்றையும் விளக்குகிறது. சேர, சோழ, பாண்டியர் காலத் தமிழர்தம் வாழ்க்கை முறை, சமயங்கள், கலைகள், நாகரிகம் ஆகியவற்றை ஆராயும் அறிஞர்க்கு இந்நூல் ஒரு கலைக் களஞ்சியம்.

காப்பிய இலக்கணம் முற்றும் அமைந்து, செந்தமிழ் நயம் சேர்ந்து முத்தமிழ்க் காப்பியம், நாடகக் காப்பியம் எனப் பாராட்டப் பெறும் சிலப்பதிகாரம் கற்றோர் நெஞ்சை அள்ளும் மணியாரம் என்று பாரதியாரால் புகழப் பெற்றுள்ளது.

அரசியல் வழுவிய வேந்தரை, அறக்கடவுள் கூற்றாய் நின்று கொல்லும்; புகழ் அமைந்து பத்தினியை உயர்ந்தோர் ஏத்துவர்; ஊழ்வினை, செய்தோனை நாடிவந்து தனது பயனை நுகர்விக்கும் என்னும் மூன்று கொள்கைகளும் சிலம்பு காரணமாகத் தோன்றிய உண்மைகள் என்பதை விரித்துரைத்ததால் 'சிலப்பதிகாரம்' என்று பெயர் பெற்றது என்று முன்னுரையான பதிகத்தில் குறிப்பிடப்பட்டுள்ளது.

பாடப்பகுதியில் இடம்பெற்றுள்ள வழக்குரை காதையில், பாண்டியனுடைய அவையில் கண்ணகி, தன் கணவன் கள்வன் அல்லன் என்பதை உணர்த்தியமையும், நெடுஞ்செழியனும் கோப் பெருந்தேவியும் உயிர் இழந்த செய்தியும் இடம்பெற்றுள்ளன.

வழக்குரை காதை
அரசியின் கனவு

ஆங்குக்

குடையொடு கோல்வீழ நின்று நடுங்கும்
கடைமணி யின்குரல் காண்பென்காண் எல்லா !

திசையிரு நான்கும் அதிர்ந்திடும் அன்றிக்
கதிரை இருள்விழுங்கக் காண்பென்காண் எல்லா ! 5

விடுங்கொடி வில்லிர வெம்பகல் வீழும்
கடுங்கதிர் மீனவை காண்பென்காண் எல்லா ! (கருப்பம்)
செங்கோலும் வெண்குடையும் செறிநிலத்து மறிந்துவீழ்தரும்
நங்கோன்றன் கொற்றவாயில் மணிநடுங்க நடுங்குமுள்ளம் 10

இரவு வில்லிடும் பகல்மீன் விழும் இருநான்கு திசையும்
அதிர்ந்திடும்
வருவதோர் துன்பமுண்டு மன்ன வற்கியாம் உரைத்துமென

அரசியின் வருகை

ஆடியேந்தினர் கலனேந்தினர் அவர்ந்துவிளங்கும்
அணியிழையினர்

கோடியேந்தினர் பட்டேந்தினர் கொழுந்திரையலின் செப்பேந்தினர்
வண்ணமேந்தினர் சுண்ணமேந்தினர் மான்மதத்தின் சாந்தேந்தினர்
15

கண்ணியேந்தினர் பிணையலேந்தினர் கவரியேந்தினர்
தூபமேந்தினர்
கூனுங் குறளும் ஊமுங்கூடிய குறுந் தொழிலிளைஞர்
செறிந்துகுழ்தர

நரைவிரைஇய நறுங்கூந்தலர் உரைவிரைஇய பலர் வாழ்த்திட
ஈண்டுநீர் வையங்காக்கும் பாண்டியன் பெருந்தேவிவாழ்கென
ஆயமும் காவலுஞ்சென் றடியீடு பரசியேத்தக் 20

கோப்பெருந் தேவிசென்றுதன் தீக்கனாத் திறமுரைப்ப

அரிமா னேந்திய அமளிமிசை இருந்தனன்

திருவீழ் மார்பின் தென்னவர் கோவே; இப்பால்

ஆ.மணிமேகலை
சீத்தலைச் சாத்தனார்

மணிமேகலை ஐம்பெரும் காப்பியங்களில் ஒன்று. இது மணிமேகலையின் வரலாற்றைக் கூறுதலின் மணிமேகலை எனப்பெயர் பெற்றது. 'மணிமேகலைத்துறவு' என்ற மற்றொரு பெயரும் இதற்கு உண்டு.

சிலப்பதிகாரமும் மணிமேகலையும் ஒரு தொடர்புள்ள வரலாற்றைக் கூறுவதாலும், சில தொடர்களும் கருத்துக்களும் இரண்டிலும் ஒத்துள்ளமையாலும், சிலப்பதிகார உரைபெறுகட்டுரையில் "மணிமேகலையோடு உரைபொருள் முற்றிய சிலப்பதிகாரம்" என்று கூறப்பட்டுள்ளதாலும், இவ்விரண்டையும் "இரட்டைக்காப்பியங்கள்" என்றும் வழங்குவர்.

"பசியும் பிணியும் பகையும் நீங்கி, வசியும் வளனும் சுரக்க" என்ற வாழ்த்தொடு விழாவறை காதையில் தொடங்கும் இந்நூல், 'மணிமேகலை பவத்திறம் அறுக' என நோற்ற காதையோடு முடிவடைகிறது, அணிநலங்கள் சிறந்ததாகவும், பல உரையாசிரியாளால் எடுத்துக்காட்டாகக் கொள்ளப்படும் சான்று நூலாகவும் இது விளங்குகின்றது. மது ஒழிப்பு, சிறையொழிப்பு, வறுமையொழிப்பு ஆகியவற்றை விளக்கும் சீர்த்திருத்தக் காப்பியம் என்று இது போற்றப்படுகின்றது.

"மண்டிணி ஞாலத்து வாழ்வோர்க் கெல்லாம்
உண்டி கொடுத்தோர் உயிர்கொடுத்தோரே" என்றும்,
"ஆற்றுநர்க் களிப்போர் அறவிலை பகர்வோர்
ஆற்றா மாக்கள் அரும்பசி களைவோர்
மேற்றே உலகின் மெய்ந்நெறி வாழ்க்கை" என்றும்
"குடிப்பிறப் பழிக்கும் விழுப்பம் கொல்லும்
பிடித்த கல்விப் பெரும்புணை விடும்
நாணணி களையும் மாணெழில் சிதைக்கும்
பூணணி மாதரொடு புறங்கடை நிறுத்தும்
பசிப்பிணி யென்னும் பாவி"

என்றும் வருகின்ற மணிமேகலையடிகள் சமுதாய வாழ்வைப் புனைவதோடு, அறம் வலியுறுத்தும் இயல்பினவாகவும் உள்ளன.

வாயிற் கடைமணி நடுநா நடுங்க
ஆவின் கடைமணி உகுநீர் நெஞ்சுசுடத் தான்தன்
அரும்பெறற் புதல்வனை ஆழியின் மடித்தோன் 55
பெரும்பெயர்ப் புகாரென் பதியே அவ்வூர்
ஏசாச் சிறப்பின் இசைவிளங்கு பெருங்குடி
மாசாத்து வாணிகள் மகனை யாகி
வாழ்தல் வேண்டி ஊழ்வினை துரப்பச்
சூழ்கழல் மன்னா நின்னகர்ப் புகுந்தீங்கு 60
என்காற் சிலம்புகர்தல் வேண்டி நின்பாற்
கொலைக்களப் பட்ட கோவலன் மனைவி
கண்ணகி யென்பதென் பெயரேயெனப், பெண்ணணங்கே
கள்வனைக் கோறல் கடுங்கோ லன்று
வெள்வேற்கொற்றங் காண்என ஒள்ளிழை 65
நற்றிறம் படராக் கொற்கை வேந்தே
என்காற் பொற்சிலம்பு மணியுடை அரியே, எனத்
தேமொழி யுரைத்தது செவ்வை நன்மொழி
யாமுடைச் சிலம்பு முத்துடை அரியே
தருகெனத் தந்து தான்முன் வைப்பக் 70
கண்ணகி அணிமணிக் காற்சிலம் புடைப்ப
மன்னவன் வாய்முதல் தெறித்தது மணியே, மணிகண்டு

அறம் உணர்ந்த மன்னன்

தாழ்ந்த குடையன் தளர்ந்தசெங் கோலன்
பொன்செய் கொல்லன் தன்சொற் கேட்ட
யானோ அரசன் யானே கள்வன் 75
மன்பதை காக்குந் தென்புலங் காவல்
என்முதற் பிழைத்தது கெடுகுவென் ஆயுளென
மன்னவன் மயங்கிவீழ்ந் தனளே தென்னவன்
கோப்பெருந் தேவி குலைந்தனள் நடுங்கிக்
கணவனை இழந்தோர்க்குக் காட்டுவ தில்லென்று 80
இணையடி தொழுதுவீழ்ந் தனளே மடமொழி.

வெண்பா

- அல்லவை செய்தார்க் கறங்கூற்ற மாமென்னும் 1
பல்லவையோர் சொல்லும் பழுதன்றே - பொல்லா
வடுவினையே செய்த வயவேந்தன் நேவி
கடுவினையேன் செய்வதூஉங் காண்.
- காவி யுகுநீருங் கையில் தனிச் சிலம்பும் 2
ஆவி குடிபோன அவ்வடிவும் - பாவியேன்
காடெல்லாஞ் சூழ்ந்த கருங்குழலுங் கண்டஞ்சிக்
கூடலான் கூடாயி னான்.
- மெய்யிற் பொடியும் விரித்த கருங்குழலும் 3
கையிற் தனிச்சிலம்பும் கண்ணீரும் - வையைக் கோள்
கண்டளவே தோற்றான் அக் காரிகைதன் சொற்செவியில்
உண்டளவே தோற்றான் உயிர்.

சிலப்பதிகாரம்

அருஞ்சொற்பொருள்

- 1.1. ஆங்கு - கண்ணகி வாயிலைச் சென்றடைந்தபொழுது
3. கடைமணி-அரச வாயிலில் கட்டப்பட்ட மணி, எல்லா-தோழி.
6. இரவி வில்லிடும் - இரவில் வானவில் தோன்றும்
7. பகல் வீழும் கதிர்மீன் - பகலில் நட்சத்திரங்கள் விழும் இவை பின் வருவனவற்றை முன் உரைத்தன.
8. கருப்பம் - கேட்டிற்குக் கருப்பம்.
14. கோடி - புதிய ஆடை; கொழுந்திரையல் - வெற்றிலை.
20. பரசி ஏத்தல் - புகழ்ந்து போற்றல்
23. திருவீழ் மார்பின் தென்னவர்கோ - முன்பு திருமகள் விரும்பும் மார்பினன், பின்பு திருமகள் கழியும் மார்பினன்
28. கடையகத்தாள் - வாயிலிடத்தாள்
- 34-35. மகிடனை வென்ற கொற்றவை
37. அறுவாக்கு இளைய நங்கை - சப்த கன்னியரில் ஏழாவதாகிய பிடாரி.
38. இறைவனை நடனமாடக் கண்ட பத்திரகாளி

40. தாருகன் மார்பினைப் பிளந்த துர்க்கை
50. தேரா - மன்னர்க்குரிய ஆராய்ச்சி அற்ற
52. சிபி மன்னன்
55. மனுநீதிச் சோழன்
56. பெரும்பெயர்ப் புகார் - நினது ஊரைப்போல் கொடுமை சிறிதும் நிகழாத ஊர்.
60. சூழ்கழல் மன்னா - கழல் சூழ்ந்துள்ளதே அன்றி அறிவுச் சூழ்வ அமைந்திலது.
67. மணிஉடைஅரியே - மாணிக்கப்பரல்
70. தருக எனத் தந்து - முன்னர்க் கோவலனிடத்துப் பெற்ற சிலம்பினைக் கொண்டு வருக என்று கூறி அதனைப் பெற்று தான்முன் வைப்ப - தானே அதனைக் கண்ணகியின் முன் வைக்க.
71. தான் அணியும் அழகிய அச்சிலம்பினைக் கண்ணகி உடைக்க.
- 76-77. மக்கள் கூட்டத்தைப் புரக்கின்ற பாண்டியர் ஆட்சி இதுவரை தவறு செய்யவில்லை. முதன் முதல் தவறு செய்த தனக்குப் பின்வழி வருவார்க்கும் அந்தக் குற்றம் எய்தும்; ஆதலால் என் முதற் பிழைத்தது என்றான்.
81. இணையடி - கணவனுடைய பாதங்கள்
வெண்பா : 1. கண்ணகி கூற்று
பல்லவையோர் சொல் - பல அறிஞர் கூற்று
ஓப்பு "அல்லவை செய்தார்க் கறங்கூற்றம்"
நான்மணிக்கடிகை 83
"அல்லாத மாந்தர்க் கறங்கூற்றம்"
மூதுரை : 27
2,3 - கண்டோர் ஒருவர் கூற்று
காவி உகுநீர் - கண்ணீர்
மெய்யிற்பொடி - புழுதி
காரிகை - கண்ணகி

நம்பிக் கிளையயோர் நங்கையைக் கொடுத்து
வெங்கனும் ஊனும் வேண்டு வ கொடு"மென
அவ்வுரை கேட்ட சாதுவன் அயர்ந்து
"வெவ்வுரை கேட்டேன் வேண்டேன்" என்றலும்
"பெண்டிரும் உண்டியும் இன்றெனின் மாக்கட்கு 80

உண்டோ ஞாலத் துறுபயன்? உண்டெனில்
காண்குவம் யாங்களும் காட்டுவா யா'கெனத்
தூண்டிய சினத்தினன் "சொல்"லெனச் சொல்லும்
மயக்குங் கள்ளும் மன்னுயிர் கோறலும்
கயக்கறு மாக்கள் கடிந்தனர் கேளாய் 85

பிறந்தவர் சாதலும் இறந்தவர் பிறத்தலும்
உறங்கலும் விழித்தலும் போன்றது உண்மையின்
"நல்லறம் செய்வோர் நல்லுல கடைதலும்
அல்லறம் செய்வோர் அருநர கடைதலும்
உண்டென உணர்தலின் உரவோர் களைந்தனர் 90

கண்டனை யாகெனக் கடுநகை எய்தி
"உடம்புவிட் டோடும் உயிருருக் கொண்டோர்
இடம்புகும் என்றே எமக்கீங் குரைத்தாய்!
அவ்வுயிர் எவ்வணம் போய்ப்புகும்? அவ்வகை
செவ்வணம் உரை"யெனச் சினவாது இதுகேள் 95

உற்றதை உணரும் உடலுயிர் வாழ்வுழி
மற்றைய உடம்பே மன்னுயிர் நீங்கிடில்
தடிந்தெரி ஊட்டினும் தானுண ராதெனின்.
உடம்பிடைப் போனதொன் றுண்டென உணர்நீ
"போனார் தமக்கோர் புக்கிலுண் டென்பது 100

யானோ வல்லேன் யாவரும் உணர்குவர்
உடம்பீண் டொழிய உயிர்பல காவதம்
கடந்துசேண் சேறல் கனவிலும் காண்குவை
ஆங்கனம் போகி, அவ்வுயிர் செய்வினை
பூண்ட யாக்கையின் புகுவது தெளிநீ" 105

பெளத்த சமய தத்துவங்களை விளக்கும் நூலாதலின்
வடமொழி, பாலிமொழிச் சொற்கள் இந்நூலில் கலந்து உள்ளன.
சமயத் தத்துவம் கூறாத இடங்களில் மொழித் தூய்மையும்,
இலக்கிய நயமும் இதில் சிறந்து விளங்குகின்றன. சமயக்கணக்கர்
தந்திறங் கேட்ட காதையில் இந்நூற்காலத்தில் தமிழகத்திருந்த
சமயங்கள் அனைத்தையும் பற்றி அறிந்து கொள்ளுவதற்கு
வாய்ப்பளித்துள்ளார் இந்நூலாசிரியர், எனவே தமிழகச் சமய
வரலாற்றை அறிவதற்கு இந்நூல் பெருந்துணை புரியும் எனலாம்.
மதுரை கூலவாணிகள் சீத்தலைச் சாத்தனார் இதன் ஆசிரியர் ஆவார்.
இத்தொடரே ஆசிரியருடைய ஊர், தொழில் ஆகியவற்றை
விளக்குகின்றது, தண்டமிழ்ச் சாத்தன் (பதிகம் 10) தண்டமிழாசான்
சாத்தன் (காட்சி 66) நன்னூற் புலவன் (காட்சி 106) என்ற
தொடர்களால் சிலப்பதிகாரம் இவரைப் பாராட்டுகின்றது.

ஆதிரை பிச்சையிட்ட காதை ஈண்டுப் பாடமாக
அமைந்துள்ளது.

மணிமேகலை

ஆதிரை பிச்சையிட்ட கதை (நிலைமண்டில ஆசிரியப்பா)

ஈங்கிவள் செய்தி கேளென விஞ்சையர்
பூங்கொடி மாதர்க்குப் புகுந்ததை உரைப்போள்,
ஆதிரை கணவன் ஆயிழை கேளாய்
சாதுவன் என்போன் தகவிலன் ஆகி
அணியிழை தன்னை யகன்றனன் போகிக் 5

கணிகை யொருத்தி கைத்தூண் நல்க
வட்டினும் சூதினும் வான்பொருள் வழங்கிக்
கெட்ட பொருளின் கிளைகே றுறுதலின்
பேணிய கணிகையும் பிறர்நலங் காட்டிக்
காணம் இலியெனக் கையுதிர்க் கோடலும் 10

வங்கம் போகும் வாணிகர் தம்முடன்
தங்கா வேட்கையின், தானும் செல்வுழி
நளியிரு முந்நீர் வளிகலன் வெளவ
ஓடிமரம் பற்றி ஊர்திரை உதைப்ப
நக்க சாரணர் நாகர் வாழ்மலைப் 15

பக்கஞ் சார்ந்தவர் பான்மையன் ஆயினன்,
நாவாய் கேடுற, நன்மரம் பற்றிப்
போயினன் தன்னோ டுயிருயப் போந்தோர்
இடையிருள் யாமத் தெறிதிரைப் பெருங்கடல்
உடைகலப் பட்டாங் கொழிந்தோர் தம்முடன 20

சாதுவன் தானும் சாவுற்றானென -
ஆதிரை நல்லாள் ஆங்கது தான்கேட்டு
"ஊர் ரேயோ! ஒள்ளழல் ஈமம்
தாரீ ரோ?" வெனச் சாற்றினள் கழறிச்
கடலைக் காணில் தொடுகுழிப் படுத்து 25

முடலை விறகின் முளியெரி பொத்தி,
"மிக்களன் கணவன் வினைப்பயன் உய்ப்பப்
புக்குழிப் புகுவென்" என்றவள் புகுதலும்
படுத்துடன் வைத்த பாயற் பள்ளியும்
உடுத்த கூறையும், ஒள்ளொரி உறாஅது; 30

ஆடிய சாந்தமும், அசைந்த கூந்தலிற்
சூடிய மாலையும், தொன்னிறம் வழாது;
விரைமலர்த் தாமரை ஒருதனி யிருந்த
திருவின் செய்யோள் போன்றினி திருப்பத்
தீயுங் கொல்லாத் தீவினை யாட்டியேன் 35

யாது செய்கேன்?" என்றவள் ஏங்கலும்
ஆதிரை கேளுன் அரும்பெறற் கணவனை
ஊர்திரை கொண்டாங்கு உய்ப்பப் போகி
நக்க சாரணர் நாகர் வாழ்மலைப்
பக்கஞ் சேர்ந்தனன் பல்லியாண் டிராஅன் 40

சந்திர தத்தன் எனுமோர் வாணிகள்
வங்கந் தன்னொடும் வந்தனன் தோன்றும்
நின்பெருந் துன்பம் ஒழிவாய் நீயென
அந்தரந் தோன்றி அசரீரி அறைதலும்
ஐயரி யுண்கண் அழுதுயர் நீங்கிப் 45

பொய்கைபுக் காடிப் போதுவாள் போன்று
மனங்கவல் வின்றி மனையகம் புகுந்தென்
கண்மணி யனையான் கடிதீங் குறுகெனப்
புண்ணிய முட்டாள் பொழிமழை சூருடம்
அரும்பெறல் மரபிற் பத்தினிப் பெண்டிரும் 50

விரும்பினர் தொழுதும் வியப்பினள் ஆயினள்
ஆங்கவள் கணவனும் அலைநீர் அடைகரை
ஓங்குயர் பிறங்கல் ஒருமர நீழல்
மஞ்சடை மால்கடல் உழந்தநோய் கூர்ந்து
துஞ்ச துயில் கொள்ளஅச் சூர்மலை வாழும் 55

நக்க சாரணர் நயமிலர் தோன்றிப்
பக்கஞ் சேர்ந்து "பரிபுலம் பினனிவன்;
தானே தமியன் வந்தனன் அளியன்
ஊனுடை இவ்வுடம் புணவென் றெழுப்பலும்
மற்றவர் பாடை மயக்கறு மரபிற் 60

கற்றனன் ஆதலின் கடுந்தொழில் மாக்கள்
சுற்று நீங்கித் தொழுதுரை யாடி
ஆங்கவர் உரைப்போர் அருந்திறல் கேளாய்
ஈங்கெங் குருமகன் இருந்தோன் அவன்பால்
போந்தருள் நீயென அவருடன் போகிக் 65

கள்ளடு குழிசியுங் கழிமுடை நாற்றமும்
வெள்ளென் புணங்கலும் விரவிய இருக்கையில்
எண்குதன் பிணவோ டிருந்தது போலப்
பெண்டுடன் இருந்த பெற்றி நோக்கிப்
பாடையிற் பிணித்தவன் பான்மையன் ஆகிக் 70

கோடுயர் மரநிழற் குளிர்ந்த பின்னவன்
ஈங்குநீ வந்த காரணம் என்னென
ஆங்கவற் கலைகடல் உற்றதை உரைத்தலும்
"அருந்துதல் இன்றி அலைகடல் உழந்தோன்
வருந்தினன் அளியன் வம்மின் மாக்காள் 75

**இ.சீவக சிந்தாமணி
திருத்தக்கதேவர்**

ஐம்பெருங்காப்பியங்களுள் சிறப்பிடம் பெறுவது சீவக சீவக சிந்தாமணி. இதனை இயற்றியவர் திருத்தக்க தேவர். இவர் சோழ அரசு மரபினர் என்பர். இளமையிலேயே பல கலைகளையும் கற்றுப் புலமை நிரம்பியவர்.

ஒருமுறை புலவர்கள் சிலர் "சமண சமயத்தவர் துறவினைப் பாடுவார்களேயன்றி காமச்சுவையைப் பாடும் திறன் அற்றவர்" எனக் கூற, தேவர் "காமச்சுவையை அவர்கள் வெறுக்கின்றவர்களேயன்றிப் பாடத்தெரியாதவர்களல்லர்" என்றார். உடனே புலவோர் "அப்படியாயின் காமச்சுவை முழுதுமுடைய ஒரு நூலைத் தாங்கள் இயற்றிக் காட்டுங்கள்" என்றனர்.

தேவர் தம் ஆசிரியரை அணுகி இந்நிகழ்ச்சியைக் கூறினார். ஆசிரியர் அதைப் பற்றி எண்ணிக்கொண்டிருக்கும்போது அவ்விருவரின் எதிரில் ஒரு நரி ஓடியது. அதைக் கண்ட ஆசிரியர் தம் மாணவரைப் பார்த்து "இந்நரியைக் குறித்து ஒரு சிறிய நூலியற்றி நும் துறவின் உறுதியைப் புலப்படுத்துக" என்றார். தேவரும் அவ்வண்ணமே நூலொன்றியற்றி, நிலைத்து நிற்கும் நிலையாமையைத் தெளிவாக விளக்கிக் காட்டினார். அதைக் கண்ட ஆசிரியர் பெரிதும் மகிழ்ந்து "இனி நீர் காமச்சுவை நிறைந்த சீவகன் கதையைப் பாடுவீராக" எனப் பணித்தனர். இதுவே சீவக சிந்தாமணி தோன்றிய கதையாகும்.

வடமொழியில் உள்ள கூஜத்திர சூடாமணி இந்நூற்கு முதல் நூலென்பர். ஆயினும் கற்பார்க்கு வடமொழிக் கதையின் தழுவல் என்ற உணர்வே தோன்றாத வண்ணம் கதையைப் பாடியுள்ளார் திருத்தக்க தேவர்.

இக்காப்பியம் விருத்தப்பாக்களால் அமைந்து, காப்பியச் சுவைகள் கனிந்து, நீதி நெறிகள் நிறைந்து, பட்டறிவு முதிர்ந்து, கற்பார்க்குக் கற்கண்டாய் இனிப்பது. இதனால்தான் வீரமாமுனிவர் திருத்தக்க தேவரைக் "கவிஞர்களுள் இவர் ஓர் இளவரசர்" (He is a Prince among the Poets) எனப் பாராட்டியுள்ளார்.

என்றவன் உரைத்தலும் எரிவிழி நாகனும்
நன்றறி செட்டி நல்லடி வீழ்ந்து
"கள்ளும் ஊனும் கைவிடின் இவ்வுடம்பு
உள்ளுறை வாழியிர் ஓம்புதல் ஆற்றேன்
தமக்கொழி மரபின் சாவுறு காறும்

110

எமக்கா நல்லறம் எடுத்துரை" என்றலும்
"நன்று சொன்னாய்! நன்னெறிப் படர்குவை,
உன்றனக்கு ஒல்லும் நெறியறம் உரைக்கேன்,
உடைகல மாக்கள் உயிருய்ந்து ஈங்குறின்,
அடுதொழில் ஒழிந்தவர் ஆருயிர் ஓம்பி,

115

மூத்துவிளி மாவொழித்து எவ்வுயிர் மாட்டும்
தீத்திறம் ஒழிக!" எனச் சிறுமகன் உரைப்போன்,
ஈங்கெமக் காகும்; இவ்வறம் செய்கேம்;
ஆங்குனக் காகும் அரும்பொருள் கொள்"கெனப்
"பண்டும் பண்டும் கலங்கவிழ் மாக்களை

120

உண்டேம் அவர்தம் உறுபொருள் ஈங்கிவை;
விரைமரம் மென்துகில் விழுநிதிக் குப்பையோடு
இவையிவை கொள்"கென எடுத்தனன் கொணர்ந்து
சந்திர தத்தன் என்னும் வாணிகள்
வங்கம் சேர்ந்ததில், வந்துடன் ஏறி

125

இந்நகர் புகுந்தீங் கிவளொடு வாழ்ந்து,
தன்மனை நன்பல தானமும் செய்தனன்
"ஆங்ஙனம் ஆகிய ஆதிரை கையால்
பூங்கொடி நல்லாய்! பிச்சை பெறு'கென
மனையகம் புகுந்து மணிமே கலைதான்

130

புனையா ஓவியம் போல் நின்றலும் -
தொழுது வலங்கொண்டு துயரறு கிளவியோடு
அமுத சுரபியின் அகன்சுரை நிறைதரப்
'பாரகம் அடங்கலும் பசிப்பிணி அறு'கென
ஆதிரை இட்டனள் ஆருயிர் மருந்தென்.

135

குறிப்புரை

1. விஞ்சையர் பூங்கொடி - விஞ்சையர் மகளான காய சண்டிகை.
2. புகுந்ததை: நேர்ந்ததை:
4. தகவிலன். ஒழுக்கமற்றவன்
5. அணியிழை: ஆதிரை
6. கைத்தூண் நல்க - தீயொழுக்கத்தால் வந்த உணவையளிக்க.
11. வங்கம் - மரக்கலம்.
13. முந்நீர். பண்புத்தொகை (மூன்றாகிய நீர்). கடல் நீர்
14. ஓடிமரம். ஓடிந்த மரம்
15. நக்க சாரணர் - உடையில்லாமல் சஞ்சரிப்பவர்.
23. ஈமம் - பிணஞ்சுடும் தீ.
26. முடலை விறகு - முறுக்குடைய காய்ந்த விறகு;
30. கூறை - ஆடை;
34. திருவின் செய்யோள் : திருமகள்
40. பல்லியாண்டிரான் - பல ஆண்டுகள் இருக்கமாட்டான்;
44. அசீரி - சீரம் இல்லாதது; வானிலிருந்து எழும் ஒலி.
47. மனங்கவல் - மனவருத்தம்.
53. பிறங்கல் . மலை
54. மஞ்சடை மால்கடல் - முகில்களையுடைய பெரிய கடல்
58. அளியன் - எளிமையுடையவன்.
60. பாடை: மொழி.
66. கள்ளடு குழிசி - கள்ளைக் காய்ச்சுகின்ற பாணை; முடை நாற்றம் - புலால் நாற்றமுடைய தசை.
68. எண்கு - கரடி; பிணவு - பெண்கரடி (பெட்டை).
71. கோடு - கிளை.
79. வெவ்வுரை - கொடுஞ்சொல்.
84. கோறல் - கொல்லுதல்.
85. கயக்கற - கலக்கமற்ற; கடித்தனர் - விலக்கினர்;

90. உரவோர் - அறிஞர்.
94. எவ்வணம் - (எவ்வணம்) எவ்வாறு.
95. செவ்வணம் உரை - நன்கு கூறுவாயாக;
98. தடிந்தெரியுட்டினும் - வெட்டி தீயின் கண் இட்டாலும்.
99. புக்கில் - புகுமிடம்.
107. நன்றறி செட்டி - அறத்தினையறிந்த வணிகனாகிய சாதுவன்.
114. உடைகல மாக்கள் - மரக்கலம் உடையப் பெற்ற மக்கள்.
116. மூத்துவிளிமா - முதுமையுற்று இறக்கும் விலங்குகள்.
122. விரைமரம் - சந்தனமரம்;
131. புனையா ஓவியம் - அணி செய்யப்படாத ஓவியம்,
133. அகன்சுரை நிறைதர - அகன்ற உள்ளிடம் நிறையும் படியாக.
134. பாரகம் - நிலவுலகம்;
135. ஆருயிர் மருந்து - அன்னம் (சோறு) உயிரை வளர்ப்பது;

போதெனக் கிடந்த வாட்கண்
 புடைபெயர்ந் திமைத்தல் செல்லா
 தியாதிவள் கண்ட தென்றாங்
 கரசனும் அமர்ந்து நோக்கி
 மீதுவண் டரற்றுங் கண்ணி
 விடலையைத் தானுங் கண்டான்
 காதலிற் களித்த துள்ளங்
 காளையைக் கொணர்மி னென்றான்.

16

சீவகன் தோற்றம் கண்டு வியத்தல் (வேறு)

கைவளர் கரும்புடைக் கடவு ளாமெனி
 னெய்கணை கிலையினோ டிவன்க ணில்லையான்
 மெய்வகை யியக்கருள் வேந்த னாகுமென்
 றையமுற் றெவர்களு மமர்ந்து நோக்கினார்.

17

மந்திர மறந்து வீழ்ந்து மாநிலத் தியங்கு கின்ற
 வந்தர குமர னென்றாங் கியாவரு மமர்ந்து நோக்கி
 இந்திர திருவற் குய்த்தார்க் கிறைவனு மெதிர்கொண் டோம்பி
 மைந்தனை மகிழ்வ கூறி மைத்துனத் தோழ னென்றான்.

18

தேனுக்குக் கின்ற கண்ணித்
 திருமக ளாட விப்பா
 லானுக்குக் கின்ற வைவே
 லொருமக னுருமிற் றோன்றி
 வானுக்குக் கின்ற மீன்போன்
 மணிபரந் திமைக்கு மார்பிற்
 கானுக்குக் கின்ற பைந்தார்க்
 காவலந் றொழுது சொன்னான்.

19

(காவலன் கூற்று)

கொய்தகைப் பொதியிற் சோலைக்
 குழவிய முல்லை மௌவல்
 செய்யசந் திமய சாரந்
 கருப்புரக் கன்று தீம்பூக்
 கைதரு மணியிற் றெண்ணீர்

சிந்தாமணி 13 இலம்பகங்களையும் 3145 பாடல்களையும்
 உடைய பெருநூல்; இதற்கு "மணநூல்" என்னும் பெயரும்
 உண்டு.

காப்பிய நாயகனாகிய சீவகன், கந்துக்கடன் வீட்டில்
 வளர்கிறான். காளைப்பருவம் அடைந்து கன்னிப் போரிலேயே
 ஆணிரைகளை மீட்டு வாகை சூடினான். பின் எழிலரசியர்
 எண்மரை மணந்து, இழந்த நாட்டை எதிரியிடமிருந்து மீட்டு
 நல்லாட்சி நடத்துகிறான். சமண சமயக்காப்பியங்களின்
 பொதுநெறியாகக் காணப்படும் "முடிவில் முடிதுறந்து காடு
 சென்று கடுந்தவம் புரிந்து முத்தி எய்துதல்" இக் காப்பியத்துள்ளும்
 வலியுறுத்தப்பட்டுள்ளது.

சீவகன், சுதஞ்சணன் என்னும் தேவன் கூறிய வழியில்
 சென்று சந்திராபம் என்னும் நகரை அடைந்தான்.
 அந்நகரத்தரசனாகிய தனபதியோடும், அவன் மகனான
 உலோகபாலனோடும் நட்பு கொண்டான். அவ்வரசன் மகளாகிய
 பதுமையை பாம்பு தீண்ட, அவளுடைய விடநோயைத் தீர்த்து
 அவளை மணந்த பகுதி இங்கு பாடப்பகுதியாக அமைந்துள்ளது.

சீவகசிந்தாமணி

பதுமையார் இலம்பகம்

மண்மிசை கிடந்தன மலையும் கானமும்
 நண்ணுதற் கரியன நாடும் பொய்கையும்
 கண்மனங் குளிர்ப்பன வாறுங் காண்பதற்கு
 எண்ண மொன்று உளதெனக் கிலங்கு பூணினாய்!

1

ஊற்றுநீர்க் கூவலுள் உறையும் மீனனார்
 வேற்றுநாட தன்சுவை விடுத்தல் மேயினார்
 போற்றுநீ போவல்யா னென்று கூறினாற்
 காற்றின தமைதியங் கறியக் கூறினான்.

2

நெட்டிடை நெறிகளுந்நிகரில் கானமும்
 முட்டுடை முடுக்கரு மொய்கொள் குன்றமு
 நட்புடை யிடங்களு நாடும் பொய்கையும்
 உட்பட வுரைத்தன னுறுதி நோக்கினான்.

3

செல்கதி மந்திரம் செவியில் செப்பிய
மல்லலங் குமரனை வாழ நாட்டவே
வல்லவன் மந்திர மூன்றுங் கொள்கெனச்
சொல்லின னவற்றது தொழிலுந் தோன்றவே. 4

கடுந்தொடைக் கவர்கணைக் காமன் காமுறப்
படுங்குர றருமிது பாம்பு மல்லவுங்
கடுந்திற னோய்களுங் கெடுக்கும் வேண்டிய
வுடம்பிது தருமென வுணரக் கூறினான். 5

(வேறு)

சீவகன் மந்திரத்தால் மலைப்பகுதியை அடைதல்
கந்தடுகளிறு கொல்லுங்

கருவரை யுழுவை யன்னான்
மந்திர மூன்று மோதி
வானவிற் புரையும் பைந்தா
ரிந்திரன் றன்னை நோக்கி
யியக்கியர் குழாத்தை நோக்கிச்
சிந்தையிற் செல்வ லென்றான்
றேவனுஞ் செலவு நேர்ந்தான். 6

(வேறு)

இலங்கொளி மரகத மிடறி யின்மணி
கலந்துபொன் னசும்புகான் றொழுகி மாணினஞ்
சிலம்புபாய் வருடையொ டுகளுஞ் சென்னிநீள்
விலங்கல்சென் றெய்தினான் விலங்கன் மார்பன். 7

அம்மலைச் சினகரம் வணங்கிப் பண்ணவர்
பொன்மலர்ச் சேவடி புகழ்ந்த பின்னரே
வெம்மலைத் தெய்வதம் விருந்து செய்தபின்
செம்மல்போய்ப் பல்லவ தேய நண்ணினான். 8

அன்னமு மகன்றிலு மணிந்து தாமரைப்
பன்மலர்க் கிடங்குதழ் பசும்பொற் பாம்புரிக்க
கன்னிமூ தெயில்கட லுடுத்த காரிகை
பொன்னணிந் திருந்தெனப் பொலிந்து தோன்றுமே. 9

அகிறரு கொழும்புகை மாடத் தாய்பொனின்
முகிறவை விலங்கிய மொய்கொ ணீள்கொடிப்
பகறலை விலங்கு சந்திராபம் பான்மையின்
நிகறலை விலங்குவேற் காளை எய்தினான். 10

மலரணி மணிக்குட மண்ணு நீரொடு
பலர்நலம் பழிச்சுபு பரவ வேகினா
னலர்கதிர் கரும்பிளை மடுப்ப வாய்நக
ருலகளந் தானென வுள்புக் கானரோ. 11

சந்தனக் காவுதழ்ந்து சண்பக மலர்ந்த சோலை
வந்துவீழ் மாலை நாற்றி மணியரங் கணிந்து வானத்
திந்திர குமரன்போல னிறைமக னிருந்து காண
வந்தர மகளி ரன்னார் நாடக மியற்றுகின்றார். 12

குழலெடுத் தியாத்து மட்டார்
கோதையிற் பொலிந்து மின்னு
மழலவிர் செம்பொற் தாங்கி
குண்டல மாரந் தாங்கி
நிழலவி ரல்குல் காசு
சிலம்பொடு சிலம்ப நீடோ
ளழகிகூத் தாடு கின்றா
ளரங்கின்மே லரம்பை யன்னாள். 13

வாணுதற் பட்ட மின்ன வார்புழை திருவில் வீசப்
பூண்முலை பிறழ்ப் பொற்றோ டிடவயி னுடங்க வொல்கி
மாணிழை வளைக்கை தம்மால் வட்டணை போக்குகின்றாள்
காண்வரு குவளைக் கண்ணால் காளைமே னோக்கினாளே. 14

கருஞ்சிறைப் பறவை யூர்திக் காமரு காளை தான்கொ
லிருஞ்சுற வுயர்த்த தோன்ற லேத்தருங் குருசி றான்கொ
லரும்பெற்ற குமர னென்றாங் கறிவயர் வுற்று நிறாள்
திருந்திழை யணங்கு மென்றோட் டேசிகப்பாவை யன்னாள். 15

மிங்குநம் மிடரைத் தீர்ப்பா
னிளையவ னுளன்மற் றென்றான். 34

பன்மணிக் கடகஞ் சிந்தப்
பருப்புடைப் பவளத் தூண்மேன்
மன்னவன் சிறுவன் வண்கை
புடைத்துமா ழாந்து சொன்னான்
இன்னுமொன் றுண்டு சூழ்ச்சி
யென்னோ டங் கிருந்த நம்பி
தன்னைக் கூய்க் கொணர்மி னென்றான்
றரவந்தாங் கவனுங் கண்டான். 35

சீவகன் வினவுதல்

பறவைமா நாகம் வீழ்ந்து
பலவுடன் பதைப்ப போன்றுஞ்
சிறகுறப் பரப்பி மஞ்ஞை
செருக்குபு கிடந்த போன்றுங்
கறவைகன் றிழந்த போன்றுங்
கிடந்தழு கின்ற கண்ணார்
இறைவளை யவரை நோக்கி
யென்கொடி துற்ற தென்றான். 36

ஊறுகொள் சிங்கம்போல வுயக்கமோ டிருந்த நம்பி
கூறினான் கொற்ற வேந்தன் கொழுநிதி நிலத்து மற்றுள்
வீறுயர்புகழை வித்திக் கேண்மையை விளைத்தி யின்னே
நாறுபூங் கொம்ப னாளை நோக்கென நம்பி சொன்னான். 37
புற்றிடை வெகுளி நாகம்
போக்கறக் கொண்ட தேனு
மற்றிடை யூறு செய்வான்
வானவர் வலித்த தேனும்
பொற்றொடிக் கிறத்த லில்லை
புலம்புகொண் டழேற்க வென்றான்
கற்றடிப் படுத்த விஞ்சைக்
காமரு காம னன்னான். 38

மதுக்கலந் தூட்டிமாலை
பெய்தொளி மறைத்து நங்கை
பிறையென வளர்க்கின் றாளே. 20

பவழங்கொள் கோடு நாட்டிப்
பைம்பொனால் வேலி கோலித்
தவழ்கதிர் முத்தம் பாய்த்தித்
தன்கையாற் றீண்டி நன்னாட்
புகழ்கொடி நங்கை தன்பேர்
பொறித்ததோர் கன்னி முல்லை
யகழ்கடற் றானை வேந்தே
யணியெயி றின்ற தன்றே. 21

வம்பலர் கோதை சிந்த மயிலென வொருத்தி யோடிக்
கொம்பலர் நங்கை பூத்தாள் பொலிகெனக்குனிந்த விற்கீ
மும்பலர் கண்ணியார நிதியறைந் தோகை போக்கிக்
கம்பலம் போர்த்த போலுங் கடிமலர்க் காவுபுக்காள். 22

நறவிரி சோலை யாடி
நாண்மலர்க் குரவம் பாவை
நிறையப்பூத் தணிந்து வண்டுந்
தேன்களு நிழன்று பாட
விறைவளைத் தோளி மற்றென்
நோழியீ தென்று சேர்ந்து
பெறலரும் பாவை கொள்வாள்
பெரியதோ ணீட்டி னாளே. 23

(பதுமையை பாம்பு தீண்டல்)

நங்கைதன் முகத்தை நோக்கி
நகைமதி யிதுவென் றெண்ணி
யங்குறை யரவு தீண்டி
யெளவையோ வென்று போகக்
கொங்கலர் கோதை நங்கை
யடிகளோ வென்று கொம்பேர்
செங்கயற் கண்ணி தோழி
திருமகட் சென்று சேர்ந்தாள். 24

அடிகளுக் கிறைஞ்சி யைய
 னடிகளைத் தொழுது நங்கை
 யடிகளைப் புல்லி யாரத்
 தழுவிக் கொண் டெளவை மாரைக்
 கொடியனாங் என்னை நாளும்
 நினை யெனத் தழுவிக் கொண்டு
 மிடைமின்னி னிலத்தைச் சேர்ந்தாள்
 வேந்தமற் றருளு கென்றான். 25

பதுமையைப் பாம்புதீண்டிற் றென்றலும் பையு ளெய்திக்
 கொதிநுனை வேலி னாயிங் கிருக்கென குருசி லேகிக்
 கதுமெனச் சென்று நோக்கிக் காய்சினங் கடிதற் கொத்த
 மதிமிகுத் தவல நீக்கு மந்திரம் பலவுஞ்செய்தான். 26

வள்ளறான் வல்லவெல்லா மாட்டினன் மற்று மாங்க
 ணுள்ளவ ரொன்ற லாத செயச்செய ளூறுகேளா
 தள்ளிலைப் பூணி னாளுக் காவியுண் டில்லை யென்ன
 வெள்ளையிற் றரவு கான்ற வேகமிக் கிட்ட தன்றே. 27

(அரசன் முரசறை வித்தல்)

பைங்கதிர் மதிய மென்று பகையடு வெகுளி நாக
 நங்கையைச் செற்ற தீங்குத் தீர்த்துநீர் கொண்மி னாடும்
 வங்கமா நிதியு நல்கி மகட்டரு மணிசெய் மான்தே
 ரெங்களுக் கிறைவ னென்றாங் கிடிமுர செருக்கி னானே. 28
 மண்டலி மற்றி தென்பா

ரிராசமா நாக மென்பார்
 கொண்டது நாக மென்பார்
 குறைவளி பித்தோ டையிற்
 பிண்டித்துப் பெருகிற் றென்பார்
 பெருநவை யறுக்கும் விஞ்சை
 யெண்டவப் பலவுஞ் செய்தா
 மென்றுகே ளாதி தென்பார். 29

சிரையைந்தும் விடுது மென்பார்
 தீற்றுதுஞ் சிருங்கி யென்பார்

குரைபுன லிடுது மென்பார்
 கொந்தழ லுறுத்து மென்பா
 ரிரையென வருந்தக் கல்வி
 யென்புறக் கடித்த தென்பா
 ருரையன்மி னுதிர நீங்கிற்
 றுய்யல ணங்கை யென்பார். 30

கையொடு கண்டங் கோப்பார்
 கனைசுட ருறுப்பின் வைப்பார்
 தெய்வதம் பரவி யெல்லாத்
 திசைதொறுந் தொழுது நிற்பா
 ருய்வகை யின்றி யின்னே
 யுலகுடன் கவிழு மென்பார்
 மையலங் கோயின் மாக்கண்
 மடைதிறந் திட்ட தொத்தார். 31

வெந்தெரி செம்பொற் பூவுந்
 விளங்குபொன் னூலும் பெற்றார்
 மந்திர மறையும் வல்லா
 ரேழாயிரர் மறுவில் வாய்மை
 யந்தரத் தறுவை வைப்பா
 ரந்தண ரங்கை கொட்டிப்
 பைந்தொடிப் பாவை யின்னே
 பரிவொழிந் தெழுக வென்பார். 32

பாம்பெழ பாம்பு கொண்டாற் பகவற்கு மரிது தீர்த்த
 றேம்பிழி கோதைக் கின்று பிறந்தநா டெளிமி னென்று
 காம்பழி பிச்ச மாகக் கணியெடுத் துறைப்பக் கல்லென்
 றாம்பழி குளத்திற் கண்ணீர் துகணிலத் திழிந்த தன்றே. 33

நங்கைக்கின் றிறத்த வில்லை
 நரபதி நீயும் கேண்மோ
 கொங்கலர் கோங்கி னெற்றிக்
 குவிமுகிழ் முகட்டி னங்கட்
 டங்குதே னரவ யாழிற்
 றானிருந் தாந்தை பாடு

விழுமணிக் கொடிய னாளும்
விண்ணவர் மடந்தை யொத்தாள். 53

கயற்க ணாளையும் காமன்அன் னாளையும்
இயற்றி னார்மண மேத்தருந் தன்மையார்
மயற்கை யில்லவர் மன்றலின் மன்னிய
வியற்கை யன்புடை யாரியைந் தார்களே. 54

அருஞ்சொற்பொருள்

- பாடல் : 1 பூணினாய் - அணிகலன் உடையாய்
பாடல் : 2 கூவல் - கிணறு
பாடல் : 3 நெட்டிடை - நீண்ட இடம்
முட்டுடை - போவதற்கு அரிய
பாடல் : 5 கடுந்தொடை - விரைந்து செல்லும் அம்பு
பாடல் : 6 கந்து - கட்டுத்தறி
கருவரையுழுவை - கரிய வரிகளை உடைய புலி
பாடல் : 7 வருடை - மலையாடு
உகளும் - துள்ளித்திரியும்
பாடல் : 8 சினகரம் - அரண பாதம் என்னும் அருகன் கோயில்
பண்ணவர் - சாரணர்
பாடல் : 9 மகன்றில் - ஒருவகைப் பறவை
மூதெயில் - பழமையான மதில்
பாடல் : 10 பகல் - ஞாயிறு
பாடல் : 11 கரும்பிளை மடுப்ப - காக்கை வலமாக நெருங்க
உலகளந்தான் - திருமால்
பாடல் : 13 நிழலவிர்காசு - மேகலை காசு
சிலம்ப - ஒலிக்க
பாடல் : 14 திருவில் - வானவில்
வட்டணை - தாளம்
பாடல் : 15 கருஞ்சிறைப் பறவை - மயில்
காமரு காளை - முருகன்
சுறவுயர்த்த - சுறாவின்கொடி
குருசில் - மன்மதன்

பொழிந்துநஞ் சுருத்த லச்ச
மிரைபெரு வெகுளி போகங்
கழிந்துமீ தாடல் காலம்
பிழைப்பென வெட்டி னாகும்
பிழிந்துயி ருண்ணுந் தட்ட
மதட்டமாம் பிளிற்றி னும்ப
ரொழிந்தெயி றூனஞ் செய்யுங்
கோளென மற்றுஞ் சொன்னான். 39

அந்தண னாறு மான்பா லவியினை யலர்ந்த காலை
நந்தியா வட்ட நாறு நகைமுடி யரச னாயிற்
றந்தியா முரைப்பிற் றாழைத் தடமலர் வணிக னாறும்
பந்தியாப் பழுப்பு நாறிற் சூத்திரன் பால தென்றான். 40

கன்னியைக் கடித்த நாகங்
கன்னியே கன்னி நோக்க
மன்னதே யரசர் சாதி
மூன்றெயி றழுந்தி யாழ்ந்த
கொன்னுமா நாகங் கொண்டாற்
கொப்புளாம் விரலிற் றேய்த்தான்.
மன்னிய தெண்மட் டாயின்
மண்டலிப் பால தென்றான். 41

சீவகன் பதுமையைக் காணல்

குன்றிரண் டனைய தோளான்
கொழுமலர்க் குவளைப் போதங்
கொன்றிரண் டருவ மோதி
யுறக்கிடை மயில னாடன்
சென்றிருண் டமைந்த கோலச்
சிகழிகை யழுத்திச் செல்வன்
நின்றிரண் டருவ மோதி
நேர்முக நோக்கி னானே. 42

நெடுந்ததை நின்று நோக்க நீள்கடற் பிறந்த கோலக்
கடுங்கதிர்க் கனலி கோப்பக் காரிரு ளுடைந்த தேபோல்
உடம்பிடை நஞ்சு நீங்கிற் றொண்டொடி யுருவ மார்ந்து
குடங்கையி னெடிய கண்ணாற் குமரன்மே னோக்கி னானே 43

பதுமை சீவகனைக் காணல்

நோக்கினா ணிறையு நாணு
மாமையுங் கவினு நொய்திற்
போக்கினாள் வளையும் போர்த்தாள்
பொன்னிறப் பசலை மூழ்கிற்று
ஆக்கினாள் அறங்கள் அப்புத்
தூணியை யமருள் ஆனாது
ஓக்கிய முருக னெங்க
மோரிரண் டனைய கண்ணாள். 44

ஆட்சி யைம்பொறி யாள னுடம்பெனும்
பூட்சி நீள்கொடிப் புற்றி கைத்துறை
வாட்க ணோக்கெனும் வையெயிற் றாரழல்
வேட்கை நாகத்தின் மீட்டுங் கொளப்பட்டாள். 45

மற்ற மாதர்தன் வாட்டடங் கண்களால்
உற்ற நோக்க முறாததோர் நோக்கினிற்
சுற்றி வள்ளலைச் சோர்வின்றி யாத்திட்டாள்
அற்ற மில்லமிர் தாகிய வஞ்சொலாள். 46

(கண்டோர் கூற்று)

விஞ்சையர் வீர னென்பார்
விண்ணவர் குமர னென்பார்
எஞ்சிய உயிரை மீட்டான்
இவனலால் இல்லை என்பார்
மஞ்சுதுழிஞ்சி மூதூர்
மாமுடிக் குரிசி னாளை
நஞ்சுதுழ் வேலி னாற்கே
நங்கையைக் கொடுக்க மென்பார். 47

அமைச்சன் கூற்று

பூமியை யாடற் கொத்த பொறியின னாத லானும்
மாமக ஞாயிரை மீட்ட வலத்தின னாத லானும்
நேமியான் சிறுவ னன்ன நெடுந்தகை நேரு மாயி
னாமவற் கழகி தாக நங்கையைக் கொடுத்து மென்றான். 48

மதிதர னென்று மாசின் மந்திரி சொல்லக் கேட்டே
யுதிதர வுணர்வல் யானு மொப்பினு முருவி னானும்
விதிதர வந்ததொன்றே விளங்கு பூண் முலையினாளைக்
கொதிதரு வேலி னாற்கே கொடுப்பது கரும மென்றான். 49

பொன்றிய வுயிரை மீட்டான்
பூஞ்சிகைப் போது வேய்ந்தான்
அன்றியு மாமெய் தீண்டி
யளித்தன னழகின் மிக்கான்
ஓன்றிய மகளிர் தாமே
யுற்றவர்க் குரிய ரென்னா
வென்றிகொள் வேலி னாற்கே
பான்மையும் விளைந்த தன்றே. 50

பதுமையை சீவகனுக்கு மணமுடித்தல்

கோப்பெருந் தேவி கொற்றக்
கோமக னிவைக ணாடி
யாப்புடைத் தையற் கின்றே
நங்கையை யமைக்க வென்னைத்
தூப்புரி முத்த மாலை
தொடக்கொடு தூக்கி யெங்கும்
பூப்புரிந் தணிந்து கோயில்
புதுவது புனைந்த தன்றே. 51

கணிபுனைந் துரைத்த நாளாற் கண்ணிய கோயில் தன்னுள்
மணிபுனை மகளிர் நல்லார் மங்கல மரபு கூறி
யணியுடைக் கமல மன்ன வங்கைசேர் முன்கை தன்மேற்
றுணிவுடைக் காப்புக் கட்டிச் சுற்றுபு தொழுது காத்தார். 52

மழகளிற் றெருத்திற் றந்த
மணிக்குட மண்ணுநீரா
லழகனை மண்ணுப் பெய்தாங்
கருங்கழக் கொத்த கோலந்
தொழுதகத் தோன்றச் செய்தார்
தூமணிப் பாவை யன்னார்.

பிசாசிகள் கூற்று

அணிகொள் ஆரத்து அரசவை கேட்கஎனப்
பிணிகொள் மூஞ்சிப் பிசாசிகள் சொல்லுவான்
குணிகு ணம்எனும் கூற்றுஇல னால்அதுஎன்
துணிவுஐம் பூதங்க ளேதொழில் சொல்லுவேன்.

3

பொறிபுலன்களின் தோற்றம்

திண்என் தீநில நீர்வளி காயத்தால்
கண்ணு மூக்கொடு நாமெய் செவிகளாய்
வண்ண நாற்றம் சுவையினொ டுஊறுஒலி
எண்ணும் காலை இயைந்துழி எய்துமே.

4

அறிவு, இன்பம் முதலியவற்றின் தோற்றமும் மறைவும்

ஐந்தும் கூடி அறிவுஇன்பம் ஆதியாய்
வந்து தோன்றி மதுமயக் காற்றலின்
நந்தி நாளும் குடம்சுடர் நாட்டம்போல்
சிந்தி னால்அவை சென்றுஇனம் சேருமே.

5

உயிர் என்பது பொய் எனல்

உலகெ லாம்அவை யேஉயிர் உண்டெனச்
சொலவ லார்அன சொல்தெளிந் தேநின்று
பலக லாங்களும் செய்வ பயனிலார்
புலவர் ஆவதன் றோஅங்குப் போந்ததே.

6

இதுவும் அது

சென்ற காலத்தும் செல்கின்ற காலத்து
நின்ற காலத்தி லும்இந் நிகழ்ச்சியே
என்று இவ்வுலகு இத்தன்மைத் தேஇது
அன்றுஅது என்றுரைப் பார்அயர்ப் பார்களே.

7

- பாடல் : 18 அந்தர குமரன் - வானவரில் ஒரு பிரிவு
மைத்துனத்தோழன் - விளையாட்டுத் தோழன்
- பாடல் : 19 வைவேல் - கூர்மையான வேல்
- பாடல் : 20 மௌவல் - செம்முல்லை
- பாடல் : 21 புகழ்கொடி நங்கை - திலோத்தமை
(பதுமையின் நற்றாய்)
- பாடல் : 22 ஓகை - மகிழ்ச்சி
கம்பலம் - வண்ணப்படாம்
- பாடல் : 24 ஓளவையோ - அம்மாவோ
- பாடல் : 26 பையுள் - வருத்தம்
- பாடல் : 27 வள்ளல் - உலோகபாலன்
ஊறு - நஞ்சிற்கு இடையூறு செய்யும்
மருத்தும் மந்திரமும்
- பாடல் : 29 மண்டலி - சீதமண்டலி
- பாடல் : 30 சிரை ஐந்து - கையிரண்டு, காலிரண்டு,
நெற்றி ஒன்று சிருங்கி - ஒரு மருந்து, சுக்கு
- பாடல் : 33 பாம்பு எழ - இராகு ஞாயிற்றை மறைக்கும் போது
- பாடல் : 35 மாழாந்து - மயங்கி
- பாடல் : 39 தட்டம் - மேல்வாய்ப்பல்
அதட்டம் - கீழ்வாய்ப்பல்
- பாடல் : 40 அந்தணப்பாம்பு, அரசப்பாம்பு, வணிகப்பாம்பு,
சூத்திரப்பாம்பு என நால்வகைப் பாம்புகள்
கூறப்பட்டன. பழுப்பு - அரிதாரம்
- பாடல் : 41 மூன்று எயிறு - காளி, காளாத்திரி, இயமன்,
யமதூதி என்ற நான்கு பற்களில் யமதூதி ஒழிந்த
மூன்று பற்களும்.
- பாடல் : 42 ஒன்றிரண்டு உருவம் - மூன்று மந்திரம்
பின்னிரண்டு உரு (மந்திரம்) ஓதினமையால் பஞ்ச
நமஸ்காரம் என்க. சிகழிகை - முடி

- பாடல் : 44 மாமை - முடி
 நொய்தில் - விரைவில்
 அநங்கன் - காமன்
 அப்புத்தூணி - அம்பறாத்தூணி
- பாடல் : 53 எருத்து - பிடரி
- பாடல் : 54 மயற்கை - குற்றமற்ற
 இயற்கையன்பு - இயற்கைப்புணர்ச்சி

ஈ.நீலகேசி

ஐஞ்சிறு காப்பியங்களுள் ஒன்று. சமணக் காப்பியமான இந்நூலின் ஒவ்வொரு சருக்கத்திலும் நீலகேசி தெருட்டு என வரவதால் இதன்பெயர் 'நீலகேசி தெருட்டு' எனவும் வழங்கப்பெறும். தெருட்டு என்பது 'தெளிவுறுத்தல்' என்று பொருள்படும். யாப்பருங்கல விருத்தி ஆசிரியர் இதை 'நீலகேசி' என்று குறிப்பிடுகிறார்.

தருமவுரைச் சருக்கம் முதலாக பூதவாத சருக்கம் முடிய 10 சருக்கங்களையும் 894 விருத்தங்களையும் கொண்டது. சீவக விந்தாமணிக்குப் பின்னும் யாப்பருங்கல விருத்திக்கு முன்னும் மூதான்றியது. எனவே இதன் காலம் கி.பி.10-ஆம் நூற்றாண்டு எனக் கருதலாம்.

நீலகேசியின் கதை கி.பி.7-ஆம் நூற்றாண்டுக்கு முன்பே வாய்மொழி வடிவில் இருந்தது. சம்பந்தர் இக்கதையைக் கூறுகிறார்.

நீலகேசியின் முக்கிய போதனை புலாலை வெறுக்க வேண்டுமென்பது. நீலகேசியில் பல கிளைக்கதைகள் இடம் பெறுகின்றன. யாவும் புத்தசமயத்தைப் பழிப்பதற்காகக் கூறப்பட்டவையாகவே உள்ளன.

பத்தாவது சருக்கமான பூதவாத சருக்கம் இங்கு பாடமாக இடம் பெற்றுள்ளது.

பூதவாதச் சருக்கம்

வேத வாதம் வெளிறுசெய் தாள்அங்கோர்
 பூத வாதியும் பொங்கினன் மேற்செல
 ஆத வாதி இவனை அடக்கினால்
 ஏத ஊதியம் இல்லென எண்ணி.

1

நீலகேசி பூதவாதியை வினவுதல்

நில்லப் பாஇனி நீகண்ட தத்துவம்
 சொல்லற் பாலை இங்கு என்னலும் சொல்லுவான்
 மல்லல் தானே மதனசித் தன்னும்
 கல்லொத் தோங்கிய தோள்களி யானையான.

2

இதுவும் அது

வைத்து வத்து மறுபிறப் பில்தமர்க்கு
உய்த்துக் காட்டுத லேஉலகு ஓட்டுமால்
எத்தி றத்திலும் இல்லுயிர் என்றிநீ
செத்து வம்எய்தில் சில்லைமை செய்பவால்.

23

இதுவும் அது

பேயும் இல்லை பிறப்பதும் இல்என்பாய்
வாயும் கிள்ளிப் புடைப்ப வருவதுஎன்
மாயத் தால்அன்றி மந்திரத் தால்தெய்வம்
கூயக் கால்அறம் கோடலை ஓட்டென.

24

பூதவாதி நீலகேசி கூறியதை ஏற்றல்

ஓட்டி னேன்என்று உரைப்ப உணர்வுஇலா
முட்டை காண்கஎன முன்கை முறுக்கியே
சுட்டி னாள்அங்குத் தோற்றமு நோக்கென
விட்டுத் தான்தன் விசுவணை காட்டுவாள்.

25

நீலகேசியின் அருள் உடைமை

கழுதும் காணல ராகிக் கலங்கியே
அழுதும் சாப அகலிடத் தார்இவன்
முழுதும் காணின் முடியும் எனமுன்னி
வழுவில் வாயும் வளைபல்லும் தோற்றலும்.

26

பேயின் வாய்கண்ட பூதவாதியின் நிலைமை

கண்பு தைத்துக் கவிழ்ந்தனன் வீழவே
திண்ப தத்தில் தெருட்டி எடுத்துஇரீஇப்
பண்பு தக்கன சொல்லிப் பரியல்நின்
நண்ப தென்று நடுக்கமும் தீர்த்தபின்.

27

நீலகேசி பூதவாதி கூற்றை வழிமொழிந்து பின்னர் மறுத்துக் கூறுதல்

இட்டம் ஆவது இதுவெனக் கேட்டுஅவள்
சிட்டர் அன்றியும் சென்றிருந் தார்க்கெலாம்
ஓட்டி மீட்டும் உரைத்துளந் தான்கொளீஇக்
கட்டு ரைஎடுத் தாள்கயற் கண்ணினாள்.

8

பூதவாதி நல்லாசிரியன் இல்லை என நீலகேசி கூறுதல்

வினையின் நீங்கி விளங்கிய ஞானத்தோர்
முனைவன் இன்மையி னான்முதல் நூலில்லை
அனைய மாண்பினது ஆகமம் ஆதலால்
புனைவன் நின்னுரை பொய்எனச் சொல்லியே.

9

இதுவும் அது

கவைத்த கோலொடு கட்டில் கடினெகாத்
தவத்திற்கு ஒத்தன தாங்கின்இத் தாபதம்
அவத்த மேபிற ஆருயிர் இல்லையேல்
சுகந்தி னாலுய்த்தல் சூதுஅது வாகுமே.

10

பூதவாதத்தால் பயன் இல்லை எனல்

பூதம் இல்லை பொய்பிற நூல்என்று
வாதம் செய்து வருந்தி முடிப்பதுஎன்
நாதன் நன்னெறி நல்வினை நற்பயன்
யாதும் இல்லை எனின்அஙது அவத்தமே.

11

இதுவும் அது

யாதும் இல்லை உயிர்இவை யாம்சொல்லும்
பூத மேயெனப் போந்திருந்து என்னொடு
வாதம் செய்கின்ற பூதம்அவ் வாதமோ
யாதுஜம் பூதங்கள் தம்முள்ளும் அஙதுஇனி.

12

இதுவும் அது

உருவின் காரிய மேல்உரு வென்றுஉணர்
அருவின் காரிய மேல்அவா காயக்காம்
ஒருவன் காரியம் அன்றுஉணர்வு என்கின்றாய்
மருவும் காரண காரிய மற்றெனோ.

13

இதுவும் அது

வையு மண்ணா மயிரு மலமும்ஓர்
பையுள் வைக்கப் பளிங்கும் பயக்குமோ
பொய்ஐம் பூதம் புணர்ந்துணர் வோடுஇன்பம்
செய்யும் என்பது சிந்திக்கற் பாலதோ.

14

இதுவும் அது

கள்ளப் பூதமும் காமிக்கும் பூதமும்
வள்ளல் பூதமும் அல்லவும் அல்லவால்
உள்ளப் பூதம்ஒன் றாக்குவது உண்மையைக்
கொள்ளப் பூதக் குணம் அவை அல்லவே.

15

இதுவும் அது

அனைத்துப் பூதமு மேஅறிவு ஆக்கினால்
மனத்துக்கு இன்னும்ஓர் பூதத்தை மன்னுநீ
நினைத்துக் காண்அன்றி நேடியும் காண்ஐயா
எனக்கு நீசெய்வது இத்துணை யேஇனி.

16

இரண்டறிவு உயிர்கள் முதலியன

குறைந்து பூதங்கள் கூட்டம்உண் டாம்அவண்
உறைந்த பூதத்து உணர்வல்லது இன்மையால்
அறைந்த பூதங்கள் ஐந்தும்அங்கு இல்லெனின்
மறைந்த பூதத்தில் உண்மைவந்து எய்துமால்.

17

நீலகேசி இரண்டறிவு உயிர்களின் உடம்பிலும் ஐம்பூதங்கள் உள்ளன என்று காட்டுதல்

நீரும் காற்றும்அல் லாநிலம் இல்லையோ
ஊரும் சங்கினோடு ஊர்மச்சி மூக்கில
தேரி உண்டலின் தீயும்உண்டு இல்லைகண்
காரி யம்செவி காணலாம் காயக்குளன்.

18

இதுவும் அது

ஐந்து பூதம் அவற்றுஅவற் றால்ஐந்தும்
இந்தி யங்கள் இயையும் இவையெனும்
சிந்த னைஒழி நீயெனச் செப்பினாள்
உய்ந்து வாழும் உயிர்உண்மை ஒட்டினாள்.

19

உயிர் நித்தியப் பொருள் எனல்

குழவிக் காலத்துக் கூறின யாவையும்
கிழவுக் காலத்துக் கண்ணவை கேட்டலால்
இழவுஎக் காலும் இலான்இனி யார்களைத்
தொழுவிப் பான்அங்கோர் தோன்றலும் தோன்றுமே.

20

துன்பம் முதலியவற்றின் வேறுபாட்டிற்குக் காரணம்

துன்பும் தூய்மையும் துட்குஎன உட்கலும்
அன்பு மானமு மாயமும் ஆண்மையும்
இன்பும் என்றிவை ஆக்கியது ஈதென
முன்பு நின்று முறுக்கவும் வல்லையோ.

21

இதுவும் அது

கனவு மந்திரம் சிந்தனை வாழுநாள்
வினவு சோதிடம் கேட்டுரை புட்குரல்
அனகள் யாவையும் என்னைநின் பூதங்கள்
அனகொ ணீயிங்கு அறிந்தனை சொல்லென.

22

**மெய்ப்பொருள் நாயனார் புராணம்
நாயனாரின் பெருமை**

சேதிநன் னாட்டு நீடு திருக்கோவ லூரின் மன்னி
மாதொரு பாகர் அன்பின் வழிவரு மலாடர் கோமான்
வேதநன் னெறியின் வாய்மை விளங்கிட மேன்மை பூண்டு
காதலால் ஈசர்க் கன்பர் கருத்தறிந் தேவல் செய்வார். 1

அரசியல் நெறியின் வந்த அறநெறி வழாமல் காத்து
வரைநெடுந் தோளால் வென்று மாற்றலர் முனைகள் மாற்றி
உரைதிறம் பாத நீதி ஓங்குநீர் மையினின் மிக்கார்
திரைசெய்நீர்ச் சடையான் அன்பர் வேடமே சிந்தை செய்வார். 2

நாயனாரின் சிவத்தொண்டு

மங்கையைப் பாக மாக உடையவர் மன்னுங் கோயில்
எங்கணும் பூசைநாடி ஏழிசைப் பாடல் ஆடல்
பொங்கிய சிறப்பின் மல்கப் போற்றுதல் புரிந்து வாழ்வார்
தங்கள்நா யகருக் கன்பர் தாளலால் சார்பொன் றில்லார். 3

தேடிய மாடு நீடு செல்வமும் தில்லை மன்றுள்
ஆடிய பெருமான் அன்பர்க் காவன ஆகும் என்று
நாடிய மனத்தி னோடு நாயன்மார் அணைந்த போது
கூடிய மகிழ்ச்சி பொங்கக் குறைவறக் கொடுத்து வந்தார். 4

இன்னவா றொழுகும் நாளில் இகல்திறம் புரிந்தோர் மன்னன்
அன்னவர் தம்மை வெல்லும் ஆசையால் அமர்மேற் கொண்டு
பொன்னணி ஓடை யானைப் பொருபரி காலாள் மற்றும்
பன்முறை இழந்து தோற்றுப் பரிபவப் பட்டுப் போனான். 5

இப்படி இழந்த மாற்றான் இகலினால் வெல்ல மாட்டான்
மெய்ப்பொருள் வேந்தன் சீலம் அறிந்துவெண் ணீறு சாத்தும்
அப்பெரு வேடங் கொண்டே அற்றத்தில் வெல்வா னாகச்
செப்பரு நிலைமை எண்ணித் திருக்கோவலூரிற் சேர்வான். 6

நீலகேசியின் வினாவும், அவன் விடையும் பிறவும்
பேய்கண் டாய்அதன் பெற்றி உரையென
வாய்கண் டேன்என்னை வாழ்க்கை வலிநன்மின்
நோய்கொண் டேன்என அஞ்சல் உனக்குஅவள்
தாய்கண் டாய்என்றும் சாதல்இல் லையென. 28

தாய் என்றதற்குக் காரணம் கூறல்

பெற்ற பேரும் பிசாசிகள் என்பதே
அற்ற மின்றி யவட்கு மகனைநீ
குற்ற மில்லறம் கொள்ளின்மற்று எம்மொடு
சுற்றம் ஆதலின் சொல்லெனச் சொல்லுவான். 29

பிசாசிகள் கூற்று

பிறப்பும் பேயும் முதலாப் பிறகளும்
திறத்தின் நீ சொன்ன யாவையும் தேறிநின்று
அறத்தை யானும் அமைவரக் கொண்டனென்
மறக்க லேன்இனி மன்னுமை யான்என. 30

நீலகேசியை அவையோர் பாராட்டுதல்

பேந்தரு தோற்றப் பிசாசிகள் இற்றென
வேந்தும்அவ் வேந்தவை யாரும் வியப்பெய்தி
ஆய்ந்த கேள்வியி னானை ஐயாயென
மாந்தர் யாரு மதித்தனர் என்பவே. 31

அருஞ்சொற்பொருள்

1. பூதவாதி - பூதமே முதற் பொருள் என்பவன், ஆதன் - அறிவிலி, வெளிறு - விளக்கம்
3. குணி - குணத்தை உடையவன்
4. காயம் - உடம்பு
5. நாட்டம் - அழிவு, நந்தி - வளர
6. கலாம் - கலகம்
8. சிட்டர் - சான்றோர்
18. ஊர்மச்சி - ஊர்ந்து செல்லும் ஒருவகை இனம்
20. கிழவுக்காலம் - முதுமைக்காலம்
21. உட்கல் - அஞ்சுதல்
23. ஓட்டும் - அறியும்
25. உணர்வு இலா முட்டை - அறிவிலா பிண்டம்
26. கழுது - பேய்
31. பேம் - அச்சம்.

அலகு - 2

அ.பெரியபுராணம் சேக்கிழார்

திருத்தொண்டர் புராணம் என்னும் பெரிய புராணம் பன்னிரு திருமுறை நூல்களில் பன்னிரண்டாம் திருமுறையாகக் கருதப்படுகிறது. தழுவலோ மொழி பெயர்ப்போ இல்லாத இந்தக் காவியம் தமிழ் நாட்டிற்கே உரிய காவியங்களுள் தலைசிறந்தது.

இந்நூலின் ஆசிரியர் தொண்டை நாட்டுக் குன்றத்தூரைச் சேர்ந்த சேக்கிழார் ஆவார். 'சேக்கிழார்' என்பது குடிப்பெயர் இவருக்கு 'அருள்மொழித் தேவர்' என்ற பெயரும் உண்டு. இரண்டாம் குலோத்துங்க சோழன் (கி.பி.1133-1146) அவையில் அமைச்சராக இருந்தவர். பின் சைவத்தொண்டையே தம் வாழ்க்கையாக மாற்றிக் கொண்டவர்.

பெரிய புராணம், இரண்டு காண்டங்களையும், 13 சருக்கங்களையும் 4286 விருத்தங்களையும் உடையது. இதன் மூல நூல்கள் நம்பியாண்டார் நம்பியின் திருத்தொண்டர் திருவந்தாதியும் சுந்தரரின் திருத்தொண்டர் தொகையும் ஆகும். இந்நூலில் 63 தனியடியார்கள் பற்றியும் 9 தொகையடியார்கள் பற்றியும் கூறப்பட்டள்ளன.

சுந்தரரின் வாழ்க்கை நூலின் முதலிலும் இடையிலும், இறுதியிலும் கூறப்பட்டுவதால் இதனைப் பெருங்காப்பியம் எனக் கொள்ளலாம் என்பது சி.கே.சுப்பிரமணிய முதலியாரின் கருத்து. புராண நூலாக இருப்பினும் பிற்காலச் சோழர்களின் ஆட்சிமுறை, முக்களின் வாழ்க்கை முறை பழக்கம் வழக்கங்கள் நம்பிக்கைகள் ஆகியவற்றை அறிய உதவும் வரலாற்றுப் பெட்டகமாக விளங்குகிறது.

மகாவித்துவான் மீனாட்சி சுந்தரம் பிள்ளை அவர்கள், தமது சேக்கிழார் பிள்ளைத்தமிழில் "பக்திச்சுவை நனி சொட்டச்சொட்ட பாடிய கவி வலவ" எனப் பாராட்டுகின்றார். 'சிவனடியார்களுக்குச் செய்யும் தொண்டே சிவனுக்குச் செய்யும் தொண்டு' என்ற கருத்து நூல் முழுதும் வலியுறுத்தப்படுகிறது. தில்லை வாழ் அந்தணர் சருக்கத்தில், 'மெய்ப்பொருள் நாயனார் புராணம்' பாடப்பகுதியாக அமைந்துள்ளது.

அருஞ்சொற்பொருள்

1. மலாடர் கோமான் - மலையமான் நாட்டரசர்
மாதொரு பாகர் - உமையொரு பாகத்தில் உடையவர்
2. மாற்றலர் - பகைவர்
4. மாடு - செல்வம், அமர் - போர்.
5. பொன்னணி ஓடை - முகபடாம், பரிபவம் - அவமானம்
6. அற்றம் - மறைவு; சமயம்
7. வேணி - சடைமுடி
கறுப்பு - வஞ்சனை
8. கோயில் - அரண்மனை
9. இடைதெரிந்து - சமயமறிந்து
11. கதுமென - விரைந்து
இழிந்து - எழுந்து
12. ஆகமம் - தரும நூல்; சாத்திரம்
14. தவிசு - இருக்கை
15. கவளிகை - புத்தகக்கட்டு
17. தாதன் - தொண்டன், அடிமை
19. செற்றவர் - சினங் கொண்டவர்
21. ஆயத்தார் - சுற்றத்தார்

முத்தநாதன் சிவனடியார் வேடம் புனைதல்

மெய்யெலாம் நீறு பூசி வேணிகள் முடித்துக் கட்டிக்
கையினிற் படைக ரந்த புத்தகக் கவளி ஏந்தி
மைபொதி விளக்கே என்ன மனத்தினுட் கறுப்பு வைத்துப்
பொய்தவ வேடங் கொண்டு புகுந்தனன் முத்த நாதன். 7

மாதவ வேடங் கொண்ட வன்கணான் மாடம் தோறும்
கோதைசூழ் அளக பாரக் குழைக்கொடி ஆடு மீது
சோதிவெண் கொடிகள் ஆடுஞ் சுடர்நெடு மறுகிற் போகிச்
சேதியர் பெருமான் கோயில் திருமணி வாயில் சேர்ந்தான். 8

தத்தன் தடுத்தல்

கடையுடைக் காவ லாளர் கைதொழு தேற நின்றே
"உடையவர் தாமே வந்தார், உள்ளெழுந் தருளும்" என்னத்
தடைபல புக்க பின்பு தனித்திடை நின்ற தத்தன்
இடைதெரிந் தருள வேண்டும் துயில்கொளும் இறைவன்"
என்றான். 9

என்றவன் கூறக் கேட்டே "யான்அவற் குறுதி கூற
நின்றிடு நீயும்" என்றே அவனையும் நீக்கிப் புக்குப்
பொன்றிகழ் பள்ளிக் கட்டில் புரவலன் துயில மாடே
மன்றலங் குழல்மென் சாயல் மாதேவி இருப்பக் கண்டான். 10

கண்டுசென் றணையும் போது கதுமென இழிந்து தேவி
வண்டலர் மாலையானை எழுப்பிட உணர்ந்து மன்னன்
"அண்டர்நா யகனார் தொண்ட ராம்" எனக் குவித்த செங்கை
கொண்டெழுந் தெதிரே சென்று கொள்கையின் வணங்கி நின்று. 11

ஆகமநூல் கொண்டு வந்ததாகக் கூறல்

"மங்கலம் பெருக மற்றென் வாழ்வுவந் தணைந்த தென்ன
இங்கெழுந் தருளப் பெற்ற தென்கொலோ? என்று கூற
"உங்கள்நா யகனார் முன்னம் உரைத்தஆ கமநூல் மண்மேல்
எங்குமில் லாத தொன்று கொடுவந்தேன் இயம்ப" என்றான். 12

"பேறெனக் கிதன்மேல் உண்டோ? பிரான்அருள் செய்த இந்த மாறிலா கமத்தை வாசித் தருள்செய வேண்டும்" என்ன "நாறுபூங் கோதை மாது தவிரவே நானும் நீயும் வேறிடத் திருக்க வேண்டும்" என்றவன் விளம்பவேந்தன். 13

திருமகள் என்ன நின்ற தேவியார் தம்மை நோக்கிப் பரிவுடன் விரைய அந்தப் புரத்திடைப்போக ஏவித் தருதவ வேடத் தானைத் தவிசின்மேல் இருத்தித் தாமும் இருநிலத் திருந்து போற்றி "இனியருள் செய்யும்" என்றார். 14

முத்தநாதன் சூழ்ச்சி

கைத்தலத் திருந்த வஞ்சக் கவளிகை மடிமேல் வைத்துப் புத்தகம் அவிழ்ப்பான் போன்று புரிந்தவர் வணங்கும் போதில் பத்திரம் வாங்கித் தான்முன் நினைத்தஅப் பரிசே செய்ய மெய்த்தவ வேட மேமெய்ப் பொருள்" எனத் தொழுது வென்றார்.15

தத்தனை நாயனார் தடுத்தல்

மறைத்தவன் புகுந்த போதே மனம்அங்கு வைத்து தத்தன் இறைப்பொழு தின்கட் கூடி வாளினால் எறிய லுற்றான் நிறைத்தசெங் குருதி சோர வீழ்கின்றார் நீண்ட கையால் தறைப்படும் அளவில் "தத்தா நமர்" எனத் தடுத்து வீழ்ந்தார். 16

வேதனை எய்தி வீழ்ந்த வேந்தரால் விலக்கப்பட்ட தாதனாந் தத்தன் தானும் தலையினால் வணங்கித் தாங்கி "யாதுநான் செய்கேன்?" என்ன "எம்பிரான் அடியார் போக மீதிடை விலக்கா வண்ணம் கொண்டுபோய் விடுந்" என்றார். 17

தத்தன் அனைவரையும் தடுத்தல்

அத்திறம் அறிந்தார் எல்லாம் அரசனைத் தீங்கு செய்த பொய்த்தவன் தன்னைக் கொல்வோம் எனப்புடை சூழ்ந்த போது தத்தனும் அவரை எல்லாம் தடுத்துடன் கொண்டு போவான் "இத்தவன் போகப் பெற்ற திறைவன தானை" என்றான். 18

அவ்வழி அவர்கள் எல்லாம் அஞ்சியே அகன்று நீங்கச் செவ்விய நெறியில் தத்தன் திருநகர் கடந்து போந்து கைவடி நெடுவாள் ஏந்தி ஆளுறாக் கானஞ் சேர வெவ்வினைக் கொடியோன் தன்னை விட்டபின் மீண்டு போந்தான் 19

மற்றவன் கொண்டு போன வஞ்சனை வேடத் தான்மேற் செற்றவர் தம்மை நீக்கித் தீதிலா நெறியில் விட்ட சொற்றிறங் கேட்க வேண்டிச் சோர்கின்ற ஆவி தாங்கும் கொற்றவன் முன்பு சென்றான் கோமகன் குறிப்பில் நின்றான். 20

தத்தனுக்கு நன்றி கூறல்

சென்றடி வணங்கி நின்று "செய்தவ வேடங் கொண்டு வென்றவர் கிடையு நின்று விட்டனன்" என்று கூற "இன்றெனக்(கு) ஐயன் செய்த தியார்செய்ய வல்லார்-" என்று நின்றவன் தன்னை நோக்கி நிறைபெருங் கருணை கூர்ந்தார். 21

அரசியல் ஆயத் தார்க்கும் அழிவுறும் காத லார்க்கும் விரவிய செய்கை தன்னை விளம்புவார் விதியி னாலே பரவிய திருநீற் றன்பு பாதுகாத் துய்ப்பீர்" என்று புரவலர் மன்று ளாடும் பூங்கழல் சிந்தை செய்தார். 22

இறைவன் காட்சி அருளல்

தொண்டனார்க்(கு) இமயப் பாவை துணைவனார் அவர்முன் தம்மைக் கண்டவா நெதிரே நின்று காட்சிதந் தருளி மிக்க அண்டவா னவர்கட் கெட்டா அருட்கழல் நீழல் சேரக் கொண்டவா றிடையறாமல் கும்பிடும் கொள்கை ஈந்தார். 23

இன்னுயிர் செகுக்கக் கண்டும் என்பிரான் அன்பர் என்றே நன்னெறி காத்த சேதி நாதனார் பெருமை தன்னில் என்னுரை செய்தே னாக இகல்விறன் மிண்டர் பொற்றாள் சென்னிவைத் தவர்முன் செய்த திருத்தொண்டு செப்பலுற் றேன். 24

எதிர்கொடு ஏத்தினர், இன்இசை பாடினர்,
வெதிர்கொள் கோலினர், ஆடினர், வீரனைக்
கதிர்கொள் தாமரைக் கண்ணனைக் கண்ணினால்
மதுர வாரி அமுதுஎன மாந்துவார்.

மனையின் நீங்கிய மக்களை வைகலும்
நினையும் நெஞ்சினர், கண்டிலர், நேடுவார்,
அனையர் வந்துற ஆண்டு எதிர்ந் தார்கள்போல்
இனிய மாதவப் பள்ளிகொண்டு எய்தினார்.

பொழியும் கண்ணீர்ப் புதுப்புனல் ஆட்டினர்,
மொழியும் இன்சொலின் மொய்ம்மலர் சூட்டினர்,
அழிவுஇல் அன்புஎனும் ஆர் அமுது ஊட்டினர்,
வழியில் வந்த வருத்தத்தை வீட்டினர்.

காயும் கானில் கிழங்கும் கனிகளும்
தூய தேடிக் கொணர்ந்தனர், தோன்றல் நீ
ஆய கங்கை அரும்புனல் ஆடினை,
தீயை ஒம்பினை, செய் அமுது' என்றனர்.

கங்கையில் நீராடல்

மங்கையர்க்கு விளக்கு அன்ன மாதையும்
செங்கை பற்றினன், தேவரும் துன்புஅற
பங்க யத்துஅயன் பண்டுதன் பாதத்தின்
அங்கை யின்தரும் கங்கையின் ஆடினான்.

கன்னி நீக்கரும் கங்கையும் கைதொழாஅப்
பன்னி நீக்கரும் பாதகம் பார்உளோர்
என்னின் நீக்குவர், யானும் இன்று எற்றந்த
உன்னின் நீக்கினென் உய்ந்தனென் ஆம்' என்றாள்.

வெங்கண் நாகக் கரத்தினன், வெண்நிறக்
கங்கை வார்சடைக் கற்றையன், கற்புடை
மங்கை காணநின்று ஆடுகின்றான், வகிர்த்
திங்கள் சூடிய செல்வனில் தோன்றினான்.

11

12

13

14

15

16

17

ஆ.கம்பராமாயணம் கம்பர்

காப்பியக் கவிஞர்களுள், கவிச்சக்கரவர்த்தி கம்பன்
உயர்ந்தோக்கி நிற்கிறான். 'விருத்தமென்னும் ஒண்பாவிற்ரு உயர்
கம்பன்' எனத் தமிழ்ச் சான்றோரால் பாராட்டப்பெற்றவன் கம்பன்.
கம்பனின் பைந்தமிழ்ப் புலமையும் பல்கலை அறிவும் நம்மை
வியக்க வைக்கின்றன. இத்தகு உலக மகாகவி இனியொருவன்
தோன்றுவான் என்பது ஐயமே. பாத்திரப் படைப்பிலும்
சூழல்களை அமைக்கும் திறனிலும், உவமைகளை உருவாக்கும்
புதுமையிலும், இயற்கையைப் போர் நிகழ்ச்சிகளை
வருணிப்பதிலும் மனித உணர்ச்சிகளைப் படம் பிடித்துக்
காட்டுவதிலும் கம்பனுக்கு நிகர் கம்பன்தான். இக்காரணங்களால்
கம்பனது காவியத்தைப் போல் பொதுமக்கள் உள்ளங்களில்
இடம்பெற்ற காவியம் வேறெதுவும் இல்லை என்றே
சொல்லலாம்.

இராம காதையை உலகிற்கு முதன் முதலில்
வடமொழியில் சொன்னவர் வால்மீகி. இவர் இராமனை
மாந்தருள் உயர் குணம் மிக்கோனாகவே காட்டுகின்றார். ஆனால்
இராமன் சிலப்பதிகாரக் காலத்தில் தெய்வமாகக் கருதப்
பெற்றமையை ஊர்காண் காதையிலும் ஆய்ச்சியர் குரவையிலும்
காண்கிறோம். இக்கருத்து பின்னர் வந்த ஆழ்வார்களிடத்து
வளர்ந்து, கம்பன் காலத்தில் முழுமை பெற்றுவிட்டது.

கம்பராமாயணம் 6 காண்டங்களையும், 118 படலங்களையும்
10533 பாடல்களையும் (அண்ணாமலைப் பல்கலைக்கழகப் பதிப்பு)
கொண்ட மாபெரும் காப்பியம்.

கம்பனின் வாழ்க்கை வரலாற்றைத் திட்டவட்டமாகச்
சொல்ல முடியவில்லை. ஆயினும் சடையப்ப வள்ளல் என்பவரே
கம்பனை ஆதரித்தவர் என்பதைக் காப்பியத்துள் ஆயிரம்
செய்யுளுக்கு ஒரு முறை அவரைப் புகழ்ந்து பாடியிருப்பதால்
அறிய முடிகிறது.

கம்பனின் காலம் 9-ஆம் நூற்றாண்டென்றும், 12-ஆம்
நூற்றாண்டின் இறுதி அல்லது பதின்மூன்றாம் நூற்றாண்டின்
முற்பகுதி என்றும் இரு வேறு கருத்துகள் நிலவுகின்றன. இங்குப்
பாடமாக வைக்கப்பட்டுள்ள பகுதி கங்கைப் படலம். இதனைக்

கம்பன் கழகம் 'கங்கைப்படல' மென்றும் 'குகப்படல' மென்றும் இருவேறு படலங்களாகப் பதிப்பித்துள்ளது. ஆனால் அண்ணாமலைப் பல்கலைக் கழகப் பதிப்பில் "கங்கைப் படலமென்றே" பெயரிடப் பெற்றுள்ளது. இராமாவதாரம் முதலியவை திருமாலின் ஐவகை நிலைகளுள் 'விபவம்' என்ற பெயரில் வழங்கப் பெறும். இந்த விபவ நிலைக்குப் பேராற்றினை உவமை கூறுவர். பேராற்றில் சிற்றாறுகள் பல வேறு பிரித்தறிய முடியாதவாறு கலந்து விடுவதைப் போல் இராமன் தன்னையடைந்த குகனோடும் தோழமை கொண்டு "யாதினுமினிய நண்ப இருத்தி யீண்டெம்மொடு" என்று சேர்த்துக் கொண்டதை நோக்கின் கங்கைப் படலமென்னும் தலைப்பே மிகவும் பொருத்தம் என்கின்றனர் ஆராய்ச்சியாளர்கள்.

கங்கைப் படலம்

இராமன், சீதை, இலக்குவன் முதலியோர் கங்கைக் கரையைக் அடைதல்

வெய்யோன்ஒளி தன்மேனியின் விரிசோதியின் மறையப் 1
பொய்யோளனும் இடையாளொடும் இளையாளொடும்
போனான்,
மையோ! மரகதமோ! மறிகடலோ! மழை முகிலோ!
ஐயோ! இவன் வடிவு என்பது ஓர் அழியா அழகு உடையான்.

அளிஅன்னது ஓர் அறல் துன்னிய குழலாங்கடல் அமுதின் 2
தெளிவு அன்னது ஓர்மொழியாள், நிறை தவம் அன்னது
ஓர்செயலாள்,
வெளிஅன்னது ஓர் இடையாளொடும் விடைஅன்னது
ஓர்நடையான்
களிஅன்னமும் மடஅன்னமும் உடன்ஆடுவ கண்டான்.

அஞ்சஅம்பையும் ஐயன்தனது அலகு அம்பையும் அளவா 3
நஞ்சங்களை வெவல் ஆகிய நயனங்களை உடையான்,
துஞ்சம்களி வரிவண்டுகள் குழலின்படி சுழலக்
கஞ்சங்களை மஞ்சன்கழல் நுகுகின்றது கண்டான்.

மாகந்தமும் மகரந்தமும் அளகம்தரும் மதியின் 4
பாகம்தரும் நுதலாளொடு பவளம் தரும் இதழான்
மேகம்தனி வருகின்றது மின்னோடுஎன மிளிர் பூண்
நாகம்தனி வருகின்றது பிடியோடுஎன நடவா.

தொளைகட்டிய கிளைமுட்டிய சுருதிச்சுவை அமுதின் 5
கிளைகட்டிய கருவிக்கிளர் இசையின்பசை நறவின்
விளைகட்டியின் மதுரித்துஎழு கிளவிக்கிளி விழி போல்
களைகட்டுவர் தளைவிட்டுஎறி குவளைத் தொகை கண்டான்.

பல்நந்துஉகு தரளம்தொகு படர்பந்திகள் படுநீர், 6
அன்னம்துயில் வதிதண்டலை, அயல்நந்து உறை புளிமம்,
சின்னம்தரு மலர்சிந்திய செறிநந்த வனம்நன்
பொன்நந்திய நதிகண்டு உளம் மகிழ்தந்தனர் போனார்.

கால்பாய்வன முதுமேதிகள் கதிர் மேய்வன கடைவாய்ப் 7
பால்பாய்வன நறைபாய்வன மலர்வாய் அளி படரச்
சேல்பாய்வன கயல்பாய்வன செங்கால்மட அன்னம்
போல்பாய்புனல் மடவார்படி நெடுநாடவை போனார்

பரிதி பற்றிய பல்பகல் முற்றினர், 8
மருத வைப்பின் வளம்கெழு நாடுஓர்இச்
சுருதி கற்றுஉயர் தோம்இலர் சுற்றுறும்
விரிதி ரைப்புனல் கங்கையை மேவினார்.

இராமனைக் கண்ட முனிவர்கள் மகிழ்ச்சி

கங்கை என்னும் கடவுள் திருநதி 9
தங்கி வைகும் தபோதனர் யாவரும்
'எங்கள் செல்கதி வந்தது' என்று ஏம்உறா
அம்கண் நாயகற் காணவந்து அண்மினார்.

பெண்ணில் நோக்கும் சுவையில், பிறர்தமக்கு 10
எண்ணின் நோக்கி, இயம்பரும் இன்பத்தைப்
பண்ணின் நோக்கும் பர அமுதைப் பசும்
கண்ணின் நோக்கினர், உள்ளம் களிக்கின்றார்.

'இருத்தி நீ' என்னலோடும் இருந்திலன், எல்லை நீத்த 39
அருத்தியன், தேனும் மீனும் அமுதினுக்கு அமைந்த ஆகத்
திருத்தினென், கொணர்ந்தேன், என்கொல் திருவுளம்?
என்ன, வீரன்
விருத்த மாதவரை நோக்கி முறுவலன், விளம்ப லுற்றான்.

'அரியதாம் உவப்ப, உள்ளத்து அன்பினால் அமைந்த காதல் 40
தெரிதரக் கொணர்ந்த, என்றால் அமுதினும் சீர்த்த அன்றே!
பரிவினில் தழீஇய என்னில், பவித்திரம், எம்ம னோர்க்கும்
உரியன், இனிதின் நாமும் உண்டெனம்; அன்றோ!' என்றான்.

சிங்க ஏறு அனைய வீரன், பின்னரும் செப்பு வான்யாம் 41
இங்குறைந்து, எறிநீர்க் கங்கை ஏறுதும் நாளை, யாணர்ப்
பொங்கும் நிண்குறந்த தோடும் போய்உவந்து, இனிதுஉன் ஊரில்
தங்கிநீ நாவா யோடும் சாருதி விடியல்' என்றான்.

குகனின் அன்பு

கார்குலாம் நிறத்தான் கூறக் காதலன் உணர்த்து வான்'இப் 42
பார்குலாம் செல்வ! நின்னை இங்ஙனம் பார்த்த கண்ணை
ஈர்கிலாக் கள்வ னேன்யான், இன்னலின் இருக்கை நோக்கித்
தீர்கிலேன், ஆனது, ஐயா! செய்குவென் அடிமை' என்றான்.

கோதைவில் குரிசில் அன்னான் கூறிய கொள்கை கேட்டான், 43
சீதையை நோக்கித் தம்பி திருமுகம் நோக்கித் 'தீராக்
காதலன் ஆகும்' என்று கருணையின் மலர்ந்த கண்ணன்,
'யாதினும் இனிய நண்ப! இருத்தி ஈண்டு எம்மொடு' என்றான்.

'திருநகர் தீர்ந்த வண்ணம், மானவ! தெரித்தி!' என்னப் 44
பருவரல் தம்பி கூறப் பரிந்தவன் பையுள் எய்தி,
இருகண்நீர் அருவி சோரக் குகனும் ஆண்டு இரந்தான், 'என்னே!
பெருநிலக் கிழத்தி நோற்றும் பெற்றிலள் போலும்' என்னா

விரிஇருட் பகையை ஓட்டித் திசைகளை வென்று, மேல்நின்று, 45
ஒரு தனித் திகிரி உந்தி, உயர்புகழ் நிறுவி, நாளும்
இருநிலத்து எவர்க்கும் உள்ளத்து இருந்து அருள் புரிந்து வீந்த
செருவலி வீரன் என்னச் செங்கதிர்ச் செல்வன் சென்றான்

தள்ளும் நீர்ப்பெருங் கங்கைத் தரங்கத்தான், 18
வள்ளி நுண்இடை மாமல ராளோடும்
வெள்ளி வெள்நிறப் பாற்கடல் மேலைநாள்
பள்ளி நீங்கிய பான்மையில் தோன்றினான்.

வஞ்சி நாணி வணங்க மடநடைக்கு 19
அஞ்சி அன்னம் ஒதுங்க, அடிக்குமென்
கஞ்சம் நீரில் ஒளிப்பக் கயல்புகப்
பஞ்சி மெல்லடிப் பாவையும் ஆடினாள்.

கங்கை காட்சி

தேவர்தேவன் செறிசடைக் கற்றையுட் 20
கோவை மலை யெருக்கொடு கொன்றையின்
பூவு நாறலன், பூங்குழல் கற்றையின்
நாவி நாள்மலர் கங்கையும் நாறினாள்.

நுரைக்கொ முந்துஎழுந்து ஓங்கி நுடங்கலால் 21
நரைத்த கூந்தலின் நங்கைமந் தாகினி
உரைத்த சீதை தனிமையை உன்னுவாள்,
திரைக்கை நீட்டிச் செவிலியின் ஆட்டினாள்.

மங்கை வார்குழல் கற்றை மழைக்குலம் 22
தங்கும் நீரிடைத் தாழ்ந்து குழைப்பன,
கங்கை யாற்றுடன் ஆடும் கரியவள்
பொங்கும் நீர்ச்சுழி போவன போன்றவே.

சுழிபட்டு ஓங்கிய தூங்குஒலி ஆற்றுத்தன் 23
விழியில் சேல்உகள் வால்நிற வெள்ளத்து
முழுகித் தோன்றுகின்றாள் முதல் பாற்கடல்
அழுவத்து அன்றுஎழு வாள்ளன ஆயினாள்.

துறைந றும்புனல் ஆடிச் சுருதியோர் 24
உறையுள் எய்தி, உணர்வுஉடை யோர்உணர்
இறைவற் கைதொழுது, ஏந்துளரி ஓம்பிப்பின்
அறிஞர் காதற்கு அமைவிருந் தாயினான்.

வருந்தித் தான்றர வந்த அமுதையும்
'அருந்தும் நீர்' என்று அமரரை ஊட்டினான்.
விருந்து மெல் அடகு உண்டு விளங்கினான்,
திருந்தி னார்வயின் செய்தன தேயுமோ?

குகனின் வருகை

ஆய காலைன் ஆயிரம் அம்பிக்கு
நாய கன்போர்க் குகன்னும் நாமத்தான்,
தூய கங்கைத் துறைவிடும் தொன்மையான்,
காயும் வில்லினன் கல்திரள் தோளினான்.

குகனின் தோற்றம்

துடியன், நாயினன், தோல்செருப்பு ஆர்த்தபேர்
அடியன், அல்செறிந் தன்ன நிறத்தினான்,
நெடிய தானை நெருங்கினன், நீர்முகில்
இடியி னோடு எழுந் தால்அன்ன ஈட்டினான்.

கொம்பு துத்தரி கோடு அதிர்பேரிகை
பம்பை பம்பு படையினன், பல்லவத்து
அம்பன், அம்பிக்கு நாதன், அழிகவுள்
தும்பி யீட்டம் புரைகிளை சுற்றினான்.

காழம் இட்ட குறங்கினன், கங்கையின்
ஆழம் இட்ட நெடுமையினான், அரை
தாழ விட்டசெந் தோலன், தயங்குறச்
சூழ விட்ட தொடுபுலி வாலினான்

பல்தொ டுத்தன்ன பல்கு கவடியன்,
கல்தொ டுத்தன்ன போலும் கழலினன்,
அல்தொ டுத்தன்ன குஞ்சியன், ஆளியின்
நெற்றொடு ஒத்து நெரிபுருவத் தினான்.

பெண்ணை வன்செறும் பில்பிறங் கிச்செறி
வண்ண வன்மயிர் வார்ந்துஉயர் முன்கையான்,
கண்ண கன்தட மார்பு எனும் கல்லினன்
எண்ணெய் உண்ட இருள்புரை மேனியான்

கச்சொடு ஆர்த்த கறைக்கதிர் வாளினான்,
நச்சு அராவின் நடுக்குறும் நோக்கினான்,
பிச்சர் ஆம்அன்ன பேச்சினன், இந்திரன்
வச்சி ராயுதம் போலும் மருங்கினான்.

ஊற்று மெய்ந் நறவு ஊனோடு மீன்றுகர்
நாற்றம் மேய நகைஇல் முகத்தினான்,
சீற்றம் இன்றியும் தீஎழ நோக்குவான்,
கூற்றம் அஞ்சக் குமிறும் குரலினான்.

சிருங்கி பேரம் எனத்திரைக் கங்கையின்
மருங்கு தோன்றும் நகர்உறை வாழ்க்கையன்,
ஒருங்கு தேனோடு மீன்உப காரத்தான்,
இருந்த வள்ளலைக் காணவந்து எய்தினான்.

சுற்றம் அப்புறம் நிற்கச் சுடுகணை
வில்லு றந்துஅரை வீக்கிய வாள்ஒழித்து,
அற்றம் நீத்த மனத்தினன், அன்பினன்,
நற்றவப் பள்ளி வாயிலை நண்ணினான்

இலக்குவன் வினவுதல்

கூவா முன்னம் இளையோன் குறுகி 'நீ
ஆவான் யார்?' என, அன்பின் இறைஞ்சினான்,
'தேவா! நின்கழல் சேவிக்க வந்தனென்,
நாவாய் வேட்டுவன் நாய்அடியேன்' என்றான்.

நிற்றி ஈண்டு' என்று புக்கு நெடியவற் றொழுது, தம்பி,
'கொற்றவா! நின்னைக் காணக் குறுகினன்', நிமிர்ந்த கூட்டச்
சுற்றமும் தானும் உள்ளம் தூயவன், தாயின் நல்லான்,
எற்றும்நீர்க் கங்கை நாவாய்க்கு இறைகுகன், ஒருவன்' என்றான்.

இராமன் குகனைக் காணல்

அண்ணலும் விரும்பி 'என்பால் அழைத்திநீ அவனை' என்னப்
38

'பண்ணவன் வருக!' என்றான், பரிவினன் விரைவிற் புக்கான்,
கண்ணனைக் கண்ணின் நோக்கிக் கனிந்தனன், இருண்ட குஞ்சி
மண்உறப் பணிந்து, மேனி வளைந்து, வாய்ப்புதைத்து நின்றான்.

18. தரங்கம் - அலை, வள்ளி - கொடி.
19. வஞ்சிக்கொடி நாண, அன்னம் சீதையின் நடைக்கு அஞ்சி ஒதுங்க, தாமரை அடிக்கு ஒளிப்ப, கண்ணுக்கு ஒப்பாகாமல், கயல் மீன்கள் போக.
20. தேவதேவன் - சிவன், எருக்கு - வெள்ளெருக்கு, நாவி - கத்தூரி கலந்த மயிர்ச்சத்து.
21. மந்தாகினி - கங்கை, திரைக்கை - அலைக்கரம், செவிலியின் - செவிலிபோல.
22. வார் - நீண்ட, மழைக்குலம் - மேகக்கூட்டம், கரியவள் - யமுனை (காளிந்தி).
23. அழுவம் - ஆழமான நீர்நிலை, அன்று - பாற்கடலைக் கடைந்த அந்நாளில்.
25. வருந்தித்தான் தரவந்த அமுது - கூர்மமாகித் திருமால் பாற்கடல் கடைந்ததது, மந்தரமத்தை விழாமல் தாங்கியது, ஏன இவ்வாறு வருத்திப் பெற்ற அமுது. விருந்து - முனிவர் இட்ட அமுதும், மெல்லடகு - வெற்றிலையும், - விருந்தாக அளித்த இலைக்கறி எனவும் கொள்ளலாம். தேயுமோ - பயனின்றிக் குறையுமோ?
26. அம்பி - படகு
27. துடி - தோல்கருவி, அல் - இருள், ஈட்டினான் - வலிமையுடையவன்.
28. கோடு - துளைக்கருவி, துத்திரி - இரட்டைச் சின்னம், பம்பும் - முழங்கும், பல்லவத்து அம்பு - இலை வடிவத்திலுள்ள அம்பு. கவுள் - கன்னம், தும்பி - யானை, கிளர் - மனவெழுச்சி.
29. காழம் - சல்லடம் எனும் உடை விசேடம். குறங்கு - துடை.
30. பல்கு - நிறைந்த, கவடியன் - பலகறைகளை (சோழி) மாலையாக அணிந்தவன், கல் - மலை.
31. பெண்ணை - பனை மரம்.
32. கச்சு - இடையிலணியும் கச்சு, பிச்சர் - பித்தர்.
33. நகைஇல் - சிரிப்பில்லாத.
35. வீக்கிய - கட்டிய, அற்றம் - சோர்வு.
37. எற்று - மோதுகின்ற.

இலக்குவன் காத்து நிற்கல்

மாலைவாய் நியமம் செய்து, மரபுளி இயற்றி, வைகல் 46
வேலைவாய் அமிர்து அன்னாளும் வீரனும் விரித்த நாணல்
மாலைவாய்ப் பாரின் பாயல் வைகினர், வரிவில் ஏந்திக்
காலைவாய் அளவும் தம்பி இமைப்பிலன் காத்து நின்றான்.

தும்பியின் குழாத்தில் சுற்றும் சுற்றத்தன், தொடுத்த வில்லன், 47
வெம்பி வெந்து அழியாநின்ற நெஞ்சினன், விழித்த கண்ணன்,
தம்பி நின்றானை நோக்கித் தலைமகன் தனிமை நோக்கி,
அம்பியின் தலைவன் கண்ணீர் அருவிசோர் குன்றில் நின்றான்.

துறக்கமே முதல ஆய தூயன யாவை யேனும் 48
மறக்குமா நினையல், அம்மா! 'வரம்பில தோற்றும் மாக்கள்
இறக்கும்ஆறு இது' என் பான்போல் முன்னைநா ளிறந்தான்,
பின்னாள்
'பிறக்கும்ஆறுஇது' என் பான்போல் பிறந்தனன் பிறவா
வெய்யோன்.

செம்செவே சேற்றில் தோன்றும் தாமரை, தேரில் தோன்றும் 49
வெம்சுடர்ச் செல்வன் மேனி நோக்கின விரிந்த, வேறுஓர்
அஞ்சன நாயிறு அன்ன ஐயனை நோக்கிச் செய்ய
வஞ்சிவாழ் வதனம் என்னும் தாமரை மலர்ந்தது, அன்றே.

நாவாய் கொணர்க எனல்

நாள்முதற்கு அமைந்த யாவும் நயந்தனன் இயற்றி, நாமத் 50
தோள்முதற்கு அமைந்த வில்லான், மறையவர் தொடரப்
போனான்,

ஆள்முதற்கு அமைந்த கேண்மை அன்பனை நோக்கி, 'யைய!
கோள்முதற்கு அமைந்த நாவாய் கொணருதி விரைவின்' என்றான்.

ஏவிய மொழிகேளா, இழிபுனல் பொழி கண்ணான், 51
ஆவியும் உலைகின்றான், ஆடியிணை பிரிகல்லான்,
காவியின் மலர்காயாக் கடல்மழை அனையானைத்
தேவியோடு அடிதாழாச் சிந்தனை உரை செய்வான்.

'பொய்ம்முறை இலர் ஆல்எம் புகலிடம் வனமேஆல் 52
கொய்ம்முறை உறுதாராய்! குறைவுஇலெம், வலியோம், ஆல்
செய்ம்முறை குற்றேவல் செய்குதும், அடியோமை
இம்முறை உறவு என்ன இனிதுஇரு, நெடிது எம்ஊர்.

'தேனுள, தினைஉண்டு, ஆல் தேவரும் நுகர்தற்கு ஆம் 53
ஊனுள துணைநாயேம் உயிர்உள, விளையாடக்
கானுள புனலாடக் கங்கையும் உளதுஅன்றோ
நானுள தனையும்நீ இனிதுஇரு, நட, எம்பால்.

'தோலுள துகில்போலும் சுவைஉள தொடர் மஞ்சம் 54
போலுள பரண்வைகும் புரைஉள, கடிது ஓடும்
காலுள சிலைபூணும் கைஉள கலிவானின்
மேலுள பொருளேனும் விரைவொடு கொணர்வேமால்

'ஐயிரு பத்தோடுஐந் தாயிரர் உளர்ஆணை 55
செய்குநர் சிலைவேடர் தேவரின் வலியாரால்
உய்குதும் அடியோம்எம் குடிலிடை ஒருநாளநீ
வைகுதிஎனில் மேல்ஓர் வாழ்வுஇலை பிறிது' என்றான்.

இராமனின் பதிலுரை

அண்ணலும் அதுகேளா அகம்நிறை அருள் மிக்கான், 56
வெள்நிற நகைசெய்தான், 'வீர! நின் உழையாம்அப்
புண்ணிய நதிஆடிப் புனிதரை வழிபாடு உற்று
எண்ணிய சிலநாளில் குறுகுதும் இனிது' என்றான்.

சிந்தனை உணர்கிற்பான், சென்றனன், விரைவோடும் 57
தந்தனன், நெடுநாவாய், தாமரை நயனத்தான்
அந்தணர் தமையெல்லாம் 'அருளுதிர் விடை' என்னா,
இந்துவின் நுதலாளோடு இளவலொடு இனிது ஏறா.

'விடுநதி கடிது' என்றான், மெய்உயிர் அனையானும் 58
முடிகினன் நெடுநாவாய், முரிதிரை நெடுநீர்வாய்க்
கடிதினின் மடஅன்னக் கதிஅது செலநின்றார்
இடர்உற, மறையோரும் எரிஉறும் மெழுகு ஆனார்.

பாலுடை மொழியாளும் பகலவன் அனையானும் 59
சேலுடை நெடுநல்நீர் சிந்தினர் விளையாடத்
தோலுடை நிமிர்கோலில் துழவிட, எழும் நாவாய்
காலுடை நெடுஞெண்டில் சென்றது கடிது அம்மா!

அருஞ்சொற்பொருள்

1. வெய்யோன் - சூரியன், அறல் - கருமணல்.
2. அளி - வண்டு; வெளி - ஆகாயம்
3. அஞ்ச அம்பு - மன்மதனுடை மலரம்புகள் ஐந்து
4. மாகந்தம் - மிகுந்த வாசைன், அளகம் - கூந்தல்,
நாகம் - யானை
5. கிளை - வேய்ங்குழல், அமுதின் - அமுதைவிட, கிளை
கட்டிய - நரம்பு கட்டிய,
6. நந்து -சங்கு, சின்னம் -விடுபூ, தாளம் - முத்து, புளிநம் -
மணல்மேடு.
7. கால் - வாய்க்கால்
8. சுருதி கற்று உயர் - வேதங்களை ஒதி அதனால் உயர்ந்துள்ள,
தோமிலர் - குற்றமற்றவர்.
9. ஏமுறா - மகிழ்ந்து
10. பரா அமுது - மேலான அமுதம், பசங்கண் - ஊனக்கண்.
11. வெதிர் கொள் கோல் - மூங்கிலால் இயன்ற தண்டம்,
வாரி - கடல்.
12. நேடுவார் - தேடுவார்.
13. மொய்ம்மலர் - இதழ்கள் செறிந்த மலர், வருத்தம் வருந்த
- வருத்தம் கெட.
15. பங்கயத்து அயன் - பிரமன் திருவிக்கிரம அவதாரத்தில்,
திருமால், ஓரடியால் விண்ணை அளக்க நீட்டிய பாதத்தைப்
பிரமன் தன் திருக்கரங்களால் அலம்பிய நீரே, கங்கையாய்
ஓடியது என்பது வரலாறு.
16. கன்னி நீக்கரும் - என்றும் அழியாத
17. இராமனுக்கும் சிவபிரானுக்கும் சிலேடை, நாகக் கரத்தினன்
- சிவன், யானையின் துதிக்கை போன்ற கரங்களையுடையன்
- இராமன், மங்கை - உமை, சீதை. ஆடுகின்றான் - நடனம்
ஆடுகின்றான், நீராடுகின்றான்.

சீறாப்புராணம்
நுபுவத்துக்காண்டம்
மானுக்குப் பிணை நின்ற படலம்

1. குயினிழல் பரப்பச் செவ்விக்
கொழுந்தொடை நறவம் சிந்தும்
வயிரவொண் வரையின் விம்மி
வளர்ந்ததிண் புயத்து வள்ளல்
செயிரறு மறையின் றீஞ்சொற்
செழுமழை பொழிந்து தீனின்
பயிர்வளர்ந் தேறச் செய்து
பரிவுடனிருக்கு நாளில்.
2. அரியினம் செறிந்த போன்ற
ஆறபிகள் குழவி னாப்ப
ணொருதனிச் சீய மொப்ப
வுடையவன் றூதர் செல்வத்
திருநகர்ப் புறத்து நீங்கிச்
செழுமுகின் முடியிற் றாங்கி
மருமலர் சொரியுஞ் சோலை
சூழ்ந்ததோர் வரையைச் சார்ந்தார்.
3. கொன்றையுங் குருந்துங் கார்க்கோற்
குறிஞ்சியும் வேயுந் தெற்றித்
துன்றிய நிழலு நன்னீர்
சொரிதரு மிடமுஞ் செந்தேன்
மன்றலொண் மலரு நீங்கா
வனந்திகழ் வரையின் கண்ணே
சென்றன ரெறிக்குங் காந்திச்
செவ்விமெய் முகம்ம தன்றே.

38. பண்ணவன் - தேவன், கண்ணன் - கண் போன்றவன் - இராமன்.
39. இருந்திலன் - இராமன் முன்னிலையில் உட்காரவில்லை. அருத்தி - ஆசை.
40. சீர்த்தது - சிறந்தது.
41. யாணர் - புது வருவாய்.
42. பார்ப்புலாம் செல்வ - பூமியிலுள்ளோர் பாராட்டும் செல்வமே, பார்ப்புகள் விரும்பும் செல்வமே என்றுமாம்; தீர்கிலன் - திரும்பிச் செல்லேன்.
43. கோதை - வில் வீரர் தம் முன்கையில் கட்டிக் கொள்ளும் தோலணி விசேடம்.
44. பருவரல், பையுள் - துன்பம்.
45. தசரதனுக்கும் சூரியனுக்கும் சிலேடை, இருட்பகை - இருள் போன்ற பகை; இருளய பகை, மேனின்று - யாவரினும் சிறந்து, வானில் இருந்து, திகிரி - ஆணைச் சக்கரம், சூரியன் தேரில் பூட்டிய ஒற்றைச் சக்கரம்.
46. மரபுளி - செய்யும் முறைப்படி, வேலை - பாற்கடல்.
48. மறக்குமா நினையல் - மறந்து விடுமாறு நினைக.
49. செம்செவே - மிகவும் அழகான, அஞ்சன நாயிறு - கருஞாயிறு - இராமன், செய்ய - சிவந்த, கருஞாயிற்றை நோக்கிச் செய்யவன் முகத்தாமரை மலர்ந்தது.
50. நாள்முதல் - உதய காலம், நயந்தனன் - முற்றெச்சம், கோள் முதற்கு - கொண்டு செல்ல முதல் தரமாக உள்ள.
51. காவியின் மலர் - காயா, சிந்தனை - எண்ணம்.
54. தோலுள - துகில் போலும் தோலுள, புரை - குடிசை.
56. சிலநாள் - பதினான்கு ஆண்டுகளைச் சில நாள் என்றான்.
57. உணர்கிற்பான் - உணரவல்ல குகன், இந்து - சந்திரன்.
59. பாலுடை - பாலும் தோற்கும் படி தோலுடை, நிமிர்கோல் - ஓடக்கோல், தோலுதல் - ஓட்டுதல் எனவும் பொருள்படும்.

சீறாப்புராணம் உமறுப்புலவர்

இஸ்லாமிய தமிழ்ப் புலவர்களுள் முதலிடம் பெறுப்பவர் உமறுப்புலவர். இவர் சீறாப்புராணம் இயற்றி மாறாப்புக்ம் பெற்றவர். இவர் காலம் 17-ம் நூற்றாண்டு.

இவர் நறுமணப் பொருள்களை விற்று வாழ்ந்த செய்கு முகம்மதவி என்பவரின் புதல்வர். எட்டயபுரத்தில் வாழ்ந்தபோது செய்கு முகம்மதவி தம் மகனைக் கடிக்கை முத்துப் புலவரிடம் கல்வி கற்க அனுப்பிவைத்தார். உமறுவும் புலமை பெற்று அனைவரின் பாராட்டுதலையும் பெற்றார். ஒருமுறை கடிக்கை முத்துப் புலவருடன் வாதிட வந்த வாலையாருதி என்பாருடன், தம் ஆசிரியர் சார்பில் சொற்போரிட்டு வெற்றியும் பெற்றார்.

அக்காலத்தில் செய்த காதர் மரைக்காயர் (சீதக்காதி வள்ளல்) எட்டயபுரம் வந்தபோது உமறுவின் தமிழ்ப்புலமையைக் கண்டு வியந்து அவரைத் தம்முருக்கு அழைத்துச் சென்று, நபிகள் நாயகத்தின் வரலாற்றைக் காப்பியமாகப் பாடச் செய்தார். உமறுப்புலவர் காப்பியத்தை முழுமையாக முடிக்கும் முன்னர் இறந்து விட்டார். அவர் பாடாது விட்டுச்சென்ற பகுதிகளை, அகமது மரைக்காயர், 'சின்னச் சீறா' என்னும் தலைப்பில் பாடியுள்ளார்.

'சீறத்' என்னும் அரபுச் சொல்லுக்கு 'வாழ்க்கை வரலாறு' என்பது பொருள். ஆராவமுதனைய சீறாப்புராணம் தோன்றிய கதை இதுவே.

சீறாப்புராணம் விலாதத்துக் காண்டம், நுபுவ்வத்துக் காண்டம், ஹிஜ்ஜிரத்துக் காண்டம் என்னும் மூன்று காண்டங்களை உடையது.

'விலாத்' என்னும் அரபுச் சொல்லுக்கும் 'பிறப்பு' என்பது பொருள். எனவே விலாதத்துக் காண்டம் முகம்மது நபியின் பிறப்பு, இளமை பற்றிக் கூறுகிறது.

'நுபுவ்வத்து' என்னும் பகுதி இறைவன் ஜபுறயீல் மூலம் இஸ்லாத்தை முகம்மது நபிகளுக்கு அருளிய வரலாற்றைக் கூறுகின்றது. 'நுபுவ்வத்து' என்னும் சொல் 'தீர்க்க தரிசனம்' என்னும் பொருளையுடைய அரபிச் சொல்.

ஹிஜ்ஜிரத்துக் காண்டம் நபிகள் மக்காவை விட்டு மதீனாவிற்கு ஓடியதைக் குறிக்கும் 'இடம் விட்டுப் பெயர்தல்' என்பது பொருள்.

இந்நூல் 92 படலங்களையும் 5027 விருத்தப்பாக்களையும் உடையது.

சீறாப்புராணம் பாடி முடிப்பதற்குள் வள்ளல் சீதக்காதி இயற்கை எய்தினார். எனவே அபுல்காசிம் என்பவர்வ உமறுவை ஆதரித்து நூலை முற்றுவித்தார். இந்நன்றியை மறவா உமறுப்புலவர் 'அபுல்காசிம்' என்பவரை நூறு பாடல்களுக்கொருமுறை புகழ்ந்து பாடியுள்ளார்.

உமறுப்புலவரின் கற்பனை வளமும், வருணனைத் திறனும் கற்பவர் உள்ளத்தைக் கவரும் வண்ணம் அமைந்துள்ளன. எடுத்துக்காட்டாக ஒரு பாடலைப் பார்ப்போம்.

எலவார் குழற்கிடு புகை மஞ்சினோடிகலும்

சோலை வாய்தொறும் முக்கனித்தேன் மழை சொரியும்,

ஆலை வாய்தொறும் கரும் புடைத்தா றெடுத்தோடும்,

நீல வாய் மலர் வாவிக்கள் பெருங்கடல் நிகர்க்கும்.

இங்குப் பாடமாக வைக்கப்பெற்ற 'மானுக்குப் பிணை நின்ற படலம்' நுபுவ்வத்துக் காண்டத்திலுள்ளது. வேடனிடத்து அகப்பட்ட மான் ஒன்று நபிகள் நாயகத்தைக் கண்டு "நாயகம் அவர்களே! இவ்வேடன் என்னைப் பற்றிப் பிணைத்து வைத்துள்ளான். என்றைக்கோ ஒரு நாள் சாவு வரும் என்பதை யான் அறிவேன். ஆனால் பிறந்து சில நாட்கள் ஆன என் குட்டியின் நிலை யாதாயிற்றென்பது தெரியவில்லை. இவ்வேடனிடம் கூறி என்னை அவிழ்த்துவிடச் செய்யுங்கள். நான் சென்று என்னுடைய கன்றினைத் தேடிக் கண்டுபிடித்து அதனுடைய தந்தையிடம் ஒப்படைத்துவிட்டு வரும்வரை எனக்காக இவ்வேடனிடம் பிணையாகி என்னை விடுத்திடச் செய்தல் வேண்டும்" என்றது. நபிகள் நாயகமும் பிணையாக நின்று மானை விடுவித்தார். மான் சென்று மீண்டும் தன் குட்டியுடன் திரும்பிவந்தது. இந்த அற்புதத்தைக் கண்ட வேடன் "இனி வேட்டையாடும், பாவத்தொழிலைச் செய்திடேன்" எனச் சூளுரைத்து இஸ்லாமிய மூல மந்திரமாகிய கலிமாவை உரைத்துத் தீனுல் இஸ்லாத்தில் இணைந்தான்.

மானின் உரை

16. நிறைவளஞ் சுரந்த காணி
 னின்றநந் நபியை நோக்கிக்
 குறி யவா லசைத்து நீண்ட
 கொழுங்கழுத் துயர்த்தி நீட்டி
 மறைபடா மதியே! வண்மை
 முகம்மதே! என்னப் போற்றித்
 தறுகிடா தெவர்க்குங் கேட்பச்
 சலாமெடுத் துரைத்துக் கூறும்.
17. வல்லவ னுண்மைத் தூதே
 மன்னுமா நிலத்தின் மாந்த
 ரல்லலை யகற்றி வேதத்
 தறநெறி பயிற்றிச் சொர்க்கத்
 தில்லிடை புகுத்தப் பூவி
 னிடத்தினி லுதித்த கோவே!
 யொல்லையி னெனது சொற்கேட்
 டுவந்தரு ளளிக்க வேண்டும்.
18. என்னுயி ரெனிநீங் காத
 வினமுமென் கலையுங் கன்றுந்
 துன்னிடத் திரண்டு பைம்புற்
 றுறைதொறு மேய்ந்து நாளு
 முன்னிய பசிக டர்த்தோர்
 மிருகங்கட் குயிர்கொ டாமல்
 மன்னிய மலையின் சார்பு
 மனப்பய மகற்றி வாழ்ந்தோம்
19. இருநிலத் தாசைக் காயோ
 ரிளங்கன்றென் வயிற்று றாதான்
 மருவிய கலையு நானும்
 வருத்தமுற் றிருக்குங் காலம்
 பெருகுதீன் முகம்ம தேநும்
 பெயரினைப் போற்றல் செய்தே
 னுருவமைந் திளஞ்சூன் முற்றி
 யுதரமும் வளர்ந்த தன்றே.

வேடனின் வருகை

4. வனந்திரி விலங்கு மாய்த்து
 வன்றசை வகிர்ந்து வாரித்
 தினந்தொறுங் கோலிற் கோலி
 தீயிடை யமிழ்த்திக் காய்த்தித்
 தனந்தனி யிருந்து தின்று
 தன்தசைப் பெருக்க லன்றி
 யனந்தலிற் பொழுதும் வேறோ
 ரறிவென்ப தறிந்தி லானே.
5. காலினிற் கழலு நீண்ட
 கரியகா னகத்தின் வீக்கும்
 பாலினில் வலையுங் கையிற்
 பருவரைத் தனுவுங் கூருங்
 கோல்வெறி நனியும் தோளிற்
 கூன் பிறை வாளு மென்மை
 வாலுடைப் பறவை சேர்த்துங்
 கண்ணியு மருங்கிற் கொண்டோன்.
6. குறுவெயர்ப் புதித்த மெய்யுங்
 கொழுந்தசை மணத்த வாயும்
 பறிதலை விரிப்புங் கூர்ந்த
 படுகொலை விழியு மாக
 வறபினி லறபி வேட
 னடவியிற் றொடர்ந்தோர் மாணைக்
 கறுவொடும் வலையிற் சேர்த்திக்
 கட்டிவைத் திருப்பக் கண்டார்.
7. குழைகுழைத் தெறியுஞ் செந்தேன்
 கொழுமலர்க் காவை நோக்கார்.
 பொழிமலை யருவி நோக்கார்
 புறத்துநன் னிழலை நோக்கார்
 செழுமுகிற் கவிகை வள்ளல்
 செறிதரு மீந்தின் செங்காய்
 மழையெனச் செரிவ நோக்கார்
 மாணையே நோக்கிச் சென்றார்.

8. அருளடை கிடந்த கண்ணு
மழகொளிர் முகமுஞ் சோதி
சொரிநறை கமழ்ந்த மெய்யுஞ்
சூன்முகிற் கவிகை யோடும்
வருவது தூயோன் றூதர்
முகம்மது வென்னத் தேறிப்
பருவர லுழக்கு முள்ளத்
தொடும்பிணை பகருமன்றே.
9. நெடியவன் றூதர் வந்தார்
வேடனா நிலத்தி னந்த
முடலுயிர்க் கிறுதி யில்லை
யுழையினத் தோடுஞ் சேர்ந்து
கடிதினிற் கன்றுங் காண்போ
மெனமுகம் மதுவைக் கண்ணா
னொடிவரை யிமைமூ டாம
னோக்கியே கிடந்த தன்றே.
10. பொருப்பிடைத் துறுகற் சார்பிற்
பொரியரைத் தருவி னீழன்
மருப்புடைப் படலைத் திண்டோண்
மன்னவ ருடனும் புக்கி
நெருப்பிடைத் தசைவா யார்ந்து
நின்றவே டனையுஞ் செம்மான்
றிருப்புதற் கருங்கட் டுண்டு
கிடப்பதுஞ் சிறப்பக் கண்டார்.
11. இடைநிலத் துருக்கி விட்ட
விரசிதம் பரந்த தென்ன
மடிசுதை யமுதம் சிந்த
வடிக்கணீர் பனிப்பத் தேங்கு
முடலகந்துருத்தி யொப்ப
நெட்டுயிர்ப் புயிர்த்துக் காலிற்
றுடரொடுங் கிடப்பத் தூயோன்
றாதுவ ரடுத்து நின்றார்.

12. கொடியடம் பிலையை மானுங்
குளம்பின்மேற் சுருக்கும் புள்ளிப்
பொடியுடற் பதைப்பும் வீங்கிப்
புதையுநெட் டுயிர்ப்பு நோக்கி
நெடியவ னிறசூ லுல்லா
நெஞ்சநெக் குருகிக் கானின்
பிடிபடு மானின் றன்பாற்
பேரருள் சுரப்ப நின்றார்.
13. கதிர்விரி கபீபு நிற்பக்
கானகத் தருக்க ளியாவும்
புதுமல ரலர்த்திச் செந்தேன்
பொழிவமான் வருத்த நோக்கி
விதிர்சினைக் கரங்கள் சாய்த்து
மென்றழைக் கூந்தல் சோர
மதியழிந் திரங்கிக் கண்ணீர்
வடிப்பன போன்ற தன்றே.
14. குலத்தொடும் பறவை தத்தங்
குடம்பையிற் புகுதன் மானை
நிலத்திடைக் கிடத்திக் கட்டி
நின்றவேட் டுவனைக் கண்ணா
னலத்தொடுங் காண்ப தாகா
தெனநடு நடுங்கி யுள்ள
முலைத்தறப் பெடையி னோடு
மொளிப்பன போன்ற தன்றே.
15. ஏட்டவர் நறவ மாந்தி
யிருஞ்சரும் பிசைக்குந் தோற்றம்
வாட்டமின் முகம்ம திங்ஙன்
வந்தனர் வருந்து மானை
மீட்டனர் வேட னீமான்
விரும்பினன் பயங்க டீர்த்தார்
கூட்டறைந் தொளித்தன் மாற்று
மெனப்பல கூய போலும்.

32. அடவியிற் கிரியில் வீணி
 லவதியுற் றிறந்தி டாமல்
 வடிவுடைக் குரிசி லேநும்
 மலர்ப்பதச் செவ்வி நோக்கிப்
 படுபரற் கானில் வேடன்
 பசிப்பிணி தீர்ப்ப தாக
 வுடலிறத் திடுத லெவ்வெவ்
 விறப்பினு முயர்ச்சி மேலோய்.

மான் தன் மறியை எண்ணி ஏங்குதல்

33. வரிப்புலி முழக்கங் கேட்டு
 மானினஞ் சிதறித் தத்தந்
 தரிப்பிட மறியா தொன்றுக்
 கொன்றுடன் சாரா தெங்கு
 முறைப்பரி தென்னப் போந்த
 தாலென தொருத்த றேடி
 யிரைப்பறா நெடிக்கான் போய்ப்போ
 யிருந்ததோ யிறந்த தேயோ.

34. ஒல்லையி னோட நீங்கா
 தொருத்தலின் றளவு மோந்து
 புல்லினைக் கறியா நீரும்
 புசித்திடா திருந்துதேடி
 யல்லலுற் றழுங்கிக் கண்ணி
 னருவிநீர் சொரிய வாடிப்
 பல்லவ மெரியிற் புக்க
 தெனவுடல் பதைக்கு மன்றே.

35. பிடிபடு மிதற்கு முன்னே
 மூன்றுநாள் பிறந்து புல்லின்
 கொடிநுனை மேய்ந்து நீருங்
 குடித்தறி யாது பாவி
 மடிமுலை யிரங்கிப் பாலும்
 வழிந்தது குழவி சோர்ந்து
 படிமிசை கிடந்தென் பாடு
 படுவதோ வறிகி லேனே.

20. தனியனென் னுயிருங் காக்குங்
 கலையுயிர் தானு மொன்றா
 யினிதினொன் றாய தென்ன
 விளங்கன்றொன் றீன்றே னின்ப
 நனிகளி கடலி லாழ்ந்து
 நறுமலை யிடத்திற் சேர்ந்து
 துனிபல வகற்றி னேன்முன்
 சூழ்வினை யறிகி லேனே.

21. உள்ளுயி ரனைய கன்று
 பொருத்தலு மியானு மோர்நாள்
 வெள்ளமொத் தனையே மானி
 னினமுமோர் வெற்பின் சார்பி
 னள்ளிலை யள்ளி வாய்க்கொண்
 டரும்பசி தடிந்து நீருண்
 டெள்ளள வெனினு மச்ச
 மின்றிநின் றுலவு நேரம்.

22. அத்திசைக் கெதிரின் மேல்பா
 லடுத்தொரு குவட்டின் கண்ணே
 மத்தகக் கரியு மாய்க்கும்
 வரிப்புலி முழக்க நீண்ட
 குத்திரத் தசனித் தாக்கின்
 குவலய மதிரக் கேட்டுத்
 தத்தியெத் திசையுந் திக்குந்
 தனித்தனி சிதறி னேமால்.

23. கூடிய தூறும் பாரிற்
 குளித்திடக் குதித்து வல்லே
 யோடிய திசையி னொன்றை
 யொன்றுகாண் கிலதா யானும்
 வாடிய வனத்தி னோடு
 மாறியையு நோக்கா தாக்கை
 யாடியிற் றுரும்பாய் வேறோ
 ரடவியி னடைந்திட் டேனால்.

24. அடவியி னடையுங் காலை
 யவ்வுழை கரந்திவ் வேடன்
 றுடரிடும் வலையைச் சுற்றிச்
 சுருக்கிடப் புலிவாய்த் தப்பி
 மிடலரி யுழையிற் சிக்கி
 மிடைந்தென மிடைந்து செவ்வி
 யுடலுயிர் பதைப்பத் தேம்பி
 யுணர்வழித் தொடுங்கா நின்றேன்.

25. வலையிடத் துறைந்த தென்ன
 மீதர்ந்தெழுந் தோடி வந்து
 நிலைபெற வடுத்துச் சாய்த்து
 நின்றெனை நோக்கி யாகத்
 துலைவுறும் பசிக்கின் றென்பா
 லுற்றனை யென்னக் கூறிச்
 சிலைகணை நிலத்திற்கு சேர்த்தித்
 தெரிந்தொரு பாசந் தொட்டான்.

26. திருக்கற நாலு தாளுஞ்
 செவ்விதிற் கூட்டி யங்கை
 வரிக்கயி றதனாற் சுற்றி
 மாறுகொண் டீழ்த்துக் கட்டிக்
 கரிக்கர மென்ன நீண்ட
 கரத்தினாற் றாங்கி முன்னர்ச்
 சுருக்கிய வலையை நீக்கித்
 தோளினி லெடுத்துக் கொண்டான்.

27. கவையுனைக் கோட்டுச் செவ்விக்
 கலையுட லுயிரு மீன்ற
 நவியுட லுயிரு மோர்மா
 னிடன்கொண்டு நடப்ப தொத்துச்
 சவிபுறந் தவழுங் கோட்டுச்
 சார்பிலிவ் வனத்தின் கண்ணே
 கவையாறு மொழியா னென்னைச்
 சுமந்திவ ணிறக்கி வைத்தான்.

28. கட்டுடன் கிடந்து நெஞ்சிற்
 கவலையுள் ளழுந்து மாறா
 நெட்டுயிர்ப் பெறிந்து சோர்ந்து
 நிலத்திடைக் கிடக்கு நேரம்
 வட்டவெண் கவிகை வள்ளல்
 முகம்மது நபியே யும்மை
 திட்டியிற் றெரியக் கண்டேன்
 றிடுக்கமுந் தீர்ந்த தன்றே.

29. எனவிலை யுரைத்துப் பின்னு
 மொழினபி முகத்தை நோக்கி
 மனநிலை வாக்கி னோடு
 முகம்மதே என்னப் போற்றிப்
 புனமுறை விலங்கின் சாதி
 யாயினுந் தமியேன் புன்சொற்
 றனையருட் படுத்திக் கேட்பீ
 ரென்றுரை சாற்றிச் சாற்றும்.

30. இச்சிலை வேடன் கையி
 னிறத்தலை யுளத்தி லெண்ணி
 யச்சமுற் றுரைப்ப தன்றிவ்
 வவனியிற் சீவ னியாவு
 நிச்சய மிறத்தத ல்லா
 லிருப்பவை நிலத்தி னுண்டோ
 முச்சகம் விளக்குந் தீனின்
 முதன்மறை முறைமைச் சொல்லோய்.

31. கலையெனைப் பிரிவி லாது
 கண்ணிமை காப்ப தென்ன
 வலைவறக் காப்பச் சின்னா
 ளவனியிற் கலந்து வாழ்ந்தேன்
 குலவிய மறியு மீன்றேன்
 குறித்தினி யிருப்ப தென்கொ
 லிலைநுனிப் பனியி னாக்கை
 யிறத்தலே நலத்தன் மன்னோ.

நபிகளின் மாணை விடுவித்தல்

48. வேட்டுவ னுரைப்பக் கேட்டு
முகம்மது விருப்ப முற்று
வாட்டமுற் றிருந்த புள்ளி
மானிடத் திருந்து பாரி
னீட்டிய காலிற் சேர்த்த
துடரினை நெகிழ்த்துக் கானிற்
கூட்டுறாக் குழவிக் குப்பால்
கொடுத்திவண் வருக வென்றார்.

49. இருந்துகான் மடக்கி நீட்டி
எழுந்துடன் முறுக்கு நீக்கி
மருந்தெனு மமுதத் தீஞ்சொன்
முகம்மதின் வதன தீஞ்சொன்
பொருந்திய கலிமா ஓதிப்
புகழ்ந்துடற் பூரிப் போடும்
திருந்தவே டனையும் பார்த்துச்
சென்றது கானின் மானே.

50. வெண்ணிலாக் கதிர்கான் றென்ன
மென்முலை சுரந்த தீம்பான்
மண்ணெலா நனைப்பச் சூழ்ந்த
வனமெலாந் திரிந்து தேடிக்
கண்ணினி லினங்கா ணாது
கலங்கியோர் வனத்தின் கண்ணே
யெண்ணரும் பிணையுங் கன்றுங்
கலையுட னினிது கண்ட.

51. மலைவற வினத்து ளாகி
மனத்தினுட் கவலை நீக்கிக்
கலையினுள் வருத்தந் தீர்த்துக்
கன்றினை யணைத்து விம்மு
முலையினை யூட்டி மென்மை
முதுகுலா லடிநா நீட்டி
யலைதர வளைத்து மோந்து
வேட்கையை யகற்றிற் றன்றே.

36. கோட்டுடைக் கலையி னோடுங்
கூடிற்றோ வலதோர் பாலின்
மீட்டதோ வினத்தைச் சேர்ந்து
விம்மிநின் றேங்கிற் றோகான்
காட்டிடை புலிவாய்ப் பட்டுக்
கழிந்ததோ வென்னைத் தேடி
வாட்டமுற் றலறி யோடி
மறுகிற்றோ வறிகி லேனே.

37. தேங்கிய பசியால் வாடித்
திரிந்ததோ விறந்த தோவென்
றேங்கிய வருத்த மல்லா
லிவ்விட ரதனி லாவி
நீங்குமென் றுள்ளத் துள்ளே
நெட்டுட லுடும்பி னாவி
தாங்கிய தரும வேந்தே
தவறன்று சரத மன்றே.

நபிகள் நாயகத்தை பிணையாக இருக்க வேண்டுதல்

38. மன்னிய கலிமா வென்னும்
வழிநிலை மாந்த ரியாரும்
பொன்னிலம்புகுதச் செய்யும்
புண்ணியப் புகழின் மிக்கோய்
கொன்னிலைச் சிலைக்கை வேடன்
கொடும்பசி தணிப்பே னென்றாட்
பின்னிய பிணிப்பு நீக்கிப்
பிணையென விடுத்தல் வேண்டும்.

39. விடுத்திரேற் கலையைச் சேர்ந்து
விழைவுறுங் கவலை தீர்ப்
படுத்தியென் னினத்துக் கோதிப்
பறழினுக் கினிய தீம்பால்
கொடுத்தரும் பசியை மாற்றிக்
குலத்தொடுஞ் சேர்த்து வல்லே
யடுத்தொரு கடிகைப் போதி
லடைவனென் றறைந்த தன்றே.

நபிகள், பிணையாகச் சம்மதித்தல்,

40. மாணுரை வழங்கக் கேட்டு
மனத்தினிற் கருணை பொங்கி
கானவேட் டுவனை நோக்கிக்
கன்றிடை வருத்தந் தீர்த்துத்
தான்வரு மளவு மியானே
பிணையெனச் சாற்றி நின்றார்
தீனெனும் பயிரைக் காத்துச்
செழும்புகழ் விளைக்குஞ் செம்மல்.

41. பிரியமுற் றிரங்கிக் காட்டின்
பிணைக்கியான் பிணையென் றோது
முரையினைக் கேட்டு வேட
னொண்புயங் குலுங்க நக்குத்
தெரிதரு மறிவி னோடுஞ்
சினத்தொடுங் கலந்து தேர்ந்து
கருமுகிற் கவிகை வள்ளல்
கவின்குநக நோக்கிச் சொல்வான்

வேடனின் உரை

42. முள்ளுடைக் கானி லேகி
முகமழிந் துச்சி வேர்வை
யுள்ளங்கா னனைப்பா வோடி
யுடலுலைத் தொன்றுங் காணா
விள்ளரும் பசியான் மீளும்
வேளையிப் பிணையை நோக்கி
யொள்ளிழை வலையிற் றாக்கிப்
பிடித்தியா னொருங்கு சார்ந்தேன்.

43. பெருத்தமான் றசையா விறறைப்
பெரும்பசி தவிர்ந்த தென்று
ளிருத்தியிங் கிருந்தே னந்த
விருமனக் களிப்பை நீக்கி
வருத்தமற் றிடுஞ்சொற் சொன்னீர்
முகம்மதே யெவர்க்கு மிச்சொற்
பொருத்தம தன்று விண்ணு
மண்ணினும் புகழின் மிக்கோய்.

44. கானிடைப் பிடித்த மானைக்
கட்டவிழ்த் தவணிற் போக்கின்
மானிடர் பாலின் மீட்டும்
வருவது முன்ன ருண்டோ
ஞானமு மறையுந் தேர்ந்தோர்
செய்கையும் நாட்டிற் றுண்டோ
ஊனமிப் பிணைச்சொ லையா
வோதுவ தொழிக வென்றான்.

நபிகளின் மறுமொழி

45. என்னுறு பிணையாப் போன
விரும்பிணை கடிகைப் போதி
னுன்னிடத் துறும்வா ராதே
லுன்பசி தீர்ப்ப தாகப்
பின்னிரண் டொன்றுக் கன்பாய்த்
தருகுவன் பேது றேலென்
றன்னவன் றனக்குச் சொன்னா
ராரணத் தமிர்தச் சொல்லார்.

46. காரணக் குரிசில் கூறுங்
கட்டுரை செவியி னோர்ந்து
பாரினி லெவர்க்குந்த தோன்றாப்
புதுமைபார்த் தறிவோ மல்லாற்
சார்பினிற் சாரா லொன்றுக்
கிரண்டுமே தருது மென்றார்
பேரினிற் பிணையாய்க் கொள்ளல்
கருத்தெனப் பெரிதுட் கொண்டோன்.

47. கள்ளமுங் கரப்பு மாறாக்
கருத்தின னுயிர்கட் கென்று
மெள்ளள விரக்க மில்லா
வேட்டுவ ரினத்தி னுள்ளே
னுள்ளம தறிந்துங் கேட்டி
ருரைப்பதென் னுயர்ந்த மேன்மை
வள்ளல்தும் மதுர வாய்மை
மறுத்திலேன் விடுத்தி ரென்றான்.

64. அன்னது கேட்டு வேட
 னோக்கியன் புற்ற காலை
 முன்னிய கன்று மானு
 முகம்மதி னடியிற் றாழ்ந்து
 பன்னிய சலாமுங் கூறிப்
 பாவியெற் காக வேட்டு
 மன்னிய பிணையை மீட்டு
 மெனுமுரை வழங்கிற் றன்றே.

வேடனின் மனமாற்றம்

65. மாடுறைந் திவைமான் கூற
 முகம்மது நபியும் விற்கை
 வேடனை விளித்து நந்தம்
 பிணையினை விடுத்து நின்றன்
 பீடுடைப் பசியை மாற்றிப்
 பெரும்பதிக் கடைக வென்றார்
 வீடுபெற் றுயர்ந்து வாழ்ந்தே
 னெனமலர்ப் பதத்தின் வீழ்ந்தான்.

கலிமா ஓத வேண்டுகல்

66. பாதபங் கயத்தைப் போற்றிப்
 பருவர லகற்றி யாதி
 தூதுவ ரிவரே யல்லா
 லிலையென மனத்திற் றூக்கி
 வேதநா யகமே யென்பால்
 விருப்புறுங் கலிமாத் தன்னை
 யோதுமென் றிருகை யேந்தி
 யுவந்துநின் றுரைப்ப தானான்.

67. கருமுகிற் கவிதை வேந்தே!
 கானக வேட னென்னு
 முருவினன் விலங்கோ டொப்பே
 னுள்ளறி வுணர் வுமில்லேன்
 ரெருளுறப் பாவி யென்னைத்
 தீன்நிலைக் குரிய னென்னப்

52. கன்றது வயிறு வீங்கக்
 கதிர்முலை அமுத மூட்டி
 நின்றதன் னினத்துக் கெல்லா
 நெடிபடுங் கானி லோடி
 வன்றிறல் வேடன் கையிற்
 படும்வர லாறுந் தூதர்
 வென்றிகொள் பிணையின் மீட்டு
 விட்டது மோதிற் றன்றே.

53. பிணையென வுரைத்த மாற்றம்
 பிணைக்குல மனைத்துங் கேட்டுப்
 பணைபடு கானி லுள்ளப்
 பதைப்பொடுந் துணுக்கி நிற்பத்
 துணையெனுங் கலையி னங்கஞ்
 சோர்ந்துநெட் டுயிர்ப்பு வீங்கி
 யணைதர வடுத்து நோக்கி
 யாற்றுவான் றொடங்கிற் றன்றே.

கலைமான் தடுத்தல்

54. மாறுகொண் டவர்கை தப்பி
 வந்தமா னினத்தின் சாதி
 கோறலை விரும்பி முன்னு
 நரர்கையிற் கூடிற் றுண்டோ
 வேறுரை பகரேல் பார்ப்பை
 வெறுத்துமுன் னினத்தை நீத்து
 மீறெனப் போதல் வேண்டா
 மெனுமுரை யியம்பிற் றன்றே.

பெண் மானின் மறுப்புரை

55. இணைத்தென்னைப் பிணித்த வேட
 னிதயத்துக் கியையப் பேசிப்
 பிணைத்தன்னைப் பொருத்தி நின்றோர்
 பெரியவன் றூத ரிந்தத்
 திணைத்தலத் தறிவிலாத
 சேதனச் சாதி யன்றே
 யணைத்துயி ரனைத்துங் காத்தற்
 கவரல தில்லை யன்றே.

56. என்னுயி ரதனை வேட

னிரும்பசிக் கியைய வீந்து
நந்நபி பிணையை மீட்ப
நன்மனம் பொருந்தி லேனாற்
பொன்னுல கிழந்து தீயு
நரகினிற் புகுவ தல்லாற்
பின்னொரு கதியு முண்டோ
பிழையன்றிப் பெருமை யன்றே.

57. சிறப்புடைக் குரிசின் முன்னஞ்

செப்பிய மாற்ற மாறி
மறப்பொடு மிருந்தே னாகில்
வரிப்புலி யினத்தின் வாய்ப்பட்ட
டிறப்பதே சரத மல்லா
லிருப்பதற் கிடமற் றுண்டோ
வுறப்பெரும் விருப்ப மென்மே
லிருத்தலை யொழித்தல் வேண்டும்.

58. நதியிடை பெருக்கின் முன்னோர்.

நவ்விபி னடக்கு நாளின்
மதியிலி யொருத்தன் வள்ளன்
முகம்மதின் வசன மாறிப்
புதயிநன் னீரு ளாழ்ந்து
நொடியினில் வீழ்ந்து போய
வதிசய முலகில் விண்ணி
லியாவரே யறிகி லாதார்.

59. ஈதெலா மறிந்து மென்னை

யிவணிடை யிருத்தல் வேண்டி
யோதுதல் பழுதென் றோதி
யுழையின மனைத்துந் தேற்றிக்
காதலிற் கலையைப் போற்றிக்
கன்றினை யதன்பாற் சேர்த்திப்
பேதுற லெனப்பா லூட்டி
யெழுந்தது பிணையு மன்றே.

மான் கன்றும் உடன் வர வேண்டுதல்

60. இனத்தினை விடுத்து நீங்கி

யிருங்களிப் பிதயம் பூப்ப
வனத்தினி லேகுங்காலை
மறிமுன மறிப்பச் சீறிச்
சினத்தது தடுப்ப வோடிச்
செவ்விமான் முகத்தை நோக்கி
யினித் தவாய் புற்றீண் டாத
விளமறி யுரைக்கு மன்றே.

61. மாதவம் பெற்று நின்போன்

முகம்மது நபிதஞ் செய்ய
பாதபங் கயத்தைக் கண்டு
பரிவுட னீமான் கொண்டு
போதலே யன்றி நினைப
புறத்தினி லகற்றி வாழே
னீதுமுத் திரையென் றோதி
யெழுந்துமுன் குதித்த தன்றே.

62. இறைவன் றூதைக் கண்ட

வதிசய மிதுகொ லென்ன
மறிமன மறுகி லாது
வதைதனைப் பொருந்திச் சேற
லிறுதியற் றின்ப நம்பா
லெய்துமென் றகத்தி லெண்ணிச்
செறிவ னங்கடந்து வேடன்
றிசைதனை யடுத்த தன்றே.

63. குருளையும் பிணையும் கூடி

வருவது குறித்து நோக்கி
முருகலர் புயத்தார் வள்ளன்
முகம்மது மகிழ்ந்தன் பாக
விருளுறு மனத்த னான
வேடனை யினிது கூவி
யொருபிணைக் கிரண்டுன் பாலில்
வருதென் றுரைத்திட் டாரால்.

**ஈ. தேம்பாவணி
திருமணப் படலம்**

தேம்பாவணி நூல் இத்தா-ய நாட்டைச் சேர்ந்த பன்மொழிப் புலவர் வீரமாமுனிவரால் 3615 பாடல்களால் சூசை, மரியாள், இறைமகன் வளத்துடன், காப்பிய இலக்கணம் அமைய எழுதப்பட்ட காவியமாகும்.

தேம்பாவணி, தேன் + பா + அணி - தேன் போன்ற இனிய பாக்களால் அமைந்த நூல் என்றும், தேம்பா+அணி = வாடாத மாலை. பல பா மலர்களால் தொடுக்கப்பட்ட மாலை என்றும் பொருள் கொள்ளலாம். இந்நூல் முதல் காண்டம், இரண்டாம் காண்டம், மூன்றாம் காண்டம் என்ற மூன்று பெரும் பிரிவுகளைக் கொண்டது. ஒவ்வொரு காண்டத்திற்கும் பன்னிரண்டு படலங்கள் என 36 படலங்களைக் கொண்டது.

தேம்பாவணிக் காப்பியத்தில் 105 திருமறை பின்னணிச் செய்திகளை அறிய முடிகின்றது. சூசை, மரியாள், திருமகன், பிறப்பு, இளமை, வளர்ச்சி, துறவுநிலை, சூசை மரியாள் திருமணம் நடத்திய முறை, ஈறம் இணைந்த ஓறம், எகித்தில் ஏழாண்டு வாழ்க்கை, இயேசுவின் 26 ஆம் வயதில் சூசையின் மரணம், பேயின் தந்திரங்கள், நரகம், இருள், உத்தானம் பாதலம், விண்ணுலகு, இயேசு, சூசை உயிர்த்தெழுதல், சூசைக்கு ஆலயம் அமைத்தல் போன்ற பல புதிய செய்திகளையும், விளக்கங்களையும் அறிய முடிகின்றது.

இங்கு நமக்குப் பாடமாக அமைந்துள்ள பகுதி, முதல் காண்டத்தில் ஐந்தாவது படலமாக அமைந்துள்ள திருமணப் படலம் என்பதாகும். திருமணம் செய்யாத துறவு நோன்பு மேற்கொண்ட சூசையும், கன்னிமை நோன்பைக் கடைப்பிடித்த மரியாளும் இறைவனின் கட்டளையின்படி திருமணம் செய்துகொண்ட நிகழ்ச்சியைக் கூறும்பகுதி.

ஆதிபாவத்தால் அழிவுறும் உலகம்

இவ்வ ரும்குணத்து இரங்கிய இனியஅன் புடைமை
வவ்வ ரும்குணத்து அவனிகொள் மடிவினை நீக்கிச்
செவ்வ ரும்குணத்து இறையவன் சென்றதைத் தீர்ப்பு
அவ்வ ரும்குணத் தவன்விருப்பு எய்தினொந்து அயர்வான்.

பெரிதளித் திடுதல் நுந்தம்
பெருமையிற் பெருமை என்றான்.

68. மதிமுக மகிழ்ச்சி கூர
முகம்மது கலிமாச் சொல்ல
விதயமுற் றோதி வேட
னிணிதினி னீமான் கொண்டு
புதியனை வணங்கிச் செய்யுஞ்
செய்தொழில் பொருந்தக் கேட்டு
நிதிமனைக் குரிய னாகித்
தீனிலை நெறிநின் றானே.

69. பெறுகதி நின்னாற் பெற்றேன்
பெரும்பவங் களைந்தேன் மாறாத்
தெறுகொலை விளைத்து முன்னஞ்
செய்தொழி றவிழ்த்தே னீயு
மறுகலை யெறிந்து தேறு
மனக்கலை யொடுகன் றோடு
முறுகலை யிடத்திற் போய்ச்சேர்ந்
தொழுகலை முயல்தி யென்றான்.

அருஞ்சொற்பொருள்

1. குயின் - மேகம்; மறையின் - திருக்குர்ஆனின், தீனின் - இஸ்லாமியச் சன்மாக்கமாகிய
2. ஆரியின - செம்மறியாட்டுக்கூட்டம்; சீயம் - சிங்கம்.
3. கார்க்கோல் - மலைக்கோரைப்புல்; வேய் - மூங்கில்; தெற்றி - பின்னிப்பிணைந்து;
4. தனந்தனி - தன்னந்தனியாக; அனந்தல் - தூங்குதல்.
5. காளகத்தின் - ஈட்டி (அ) சூலம் போன்ற ஆயுதம்; பருவரைத் தனு - பெரியமலையில் விளைந்த மூங்கில்; கூரும்கோல் - கூர்மையான அம்பு; வெறி - கள்.
6. பறிதலை விரிப்பு - முடியகற்றப்பட்ட தலைப்பரப்பும்; அறபினில் - அரபி நாட்டிலுள்ள மலை; கறுவொடும் - கோபத்துடன்.

7. குழை - காடு; குழைத்தெரியும் - தழைத்துப் பரந்து;
செழுமுகில் கவிகை - குடை
8. நறை - மணம்; பருவரல் - துன்பம்;
10. பொரியரை - மரத்தின் பொரிந்த அடிப்பகுதி;
மருப்புடைய - மணம் உடைய;
11. இரசிதம் - வெள்ளி; மடிசுதை - மடியிலிருந்து வடித்தபால்;
துடரொடும் - விலங்கு (எனும் படிக்கு).
12. இறகூலுல்லா - நபிகள்நாயகம்.
13. கப்பி - நபிகள் நாயகம்.
14. குடம்பபை - கூடு
15. ஈமான் - இஸ்லாமியச் சன்மார்க்கத்தின்பால்
16. தறுகிடா - இடைவிடாமல்
18. கலை - ஆண்மான்;
19. தீன் - இஸ்லாம் எனும் சன்மார்க்கம்
20. தனியன் - ஒப்பற்றவனாகிய இறைவன்; துனி - துன்பம்.
21. ஒருத்தல் - ஆண்மான்; வெற்பு - மலை;
22. குத்திரத்து - சூருரமாக; அசனி - இடி
23. தூறு - புதர்; குளித்திட - படிந்திட, மறி - குட்டி;
24. துடரிடும் - பின்னப்பட்ட; மிட லரி - வலியசிங்கம்;
25. உறைந்தது - அகப்பட்டுக் கொண்டது; சிலையில்;
பாசம் தொட்டன் - ஒரு கயிற்றினைக் கையில் எடுத்தான்.
26. திருக்குஅற - முறுக்கு அற்றிட
27. நவி - நவ்வி என்பதன் தொகுத்தல் விகாரம்; சவி - அழகு;
28. திட்டி - திருஷ்டி - பார்வை.
30. முச்சகம் - மூவுலகிலும்
32. அடவி - காடு;
34. கறியா - கடித்திடாமல்; பல்லவம் - இளம்தளிர்.
37. சரதம் - உண்மை; அன்றே - அசை.
39. பறழ் - குட்டி;
41. நக்கி - நகுதல் - எள்ளுதல்
45. பேது உறேல் - (மனம்) பேதலிக்காதே.

46. காரணம் - அற்புதம் (நிகழ்த்தவல்ல)
48. கூட்டுறாக்குழவி - தன்னினமான்களுடன் கூடிடாத கன்று.
54. பார்ப்பை - கன்றினை.
56. பொருந்திலேனால் - ஏற்றிடேனாயின்.
59. உழையினம் - மான் கூட்டம்.
60. மறிமுனம் மறிப்ப - கன்று முன்பாக வந்து வழிமறித்திட
61. முத்திரை - உறதி.
62. வதைதனைப் பொருந்திச்சேறல் - உயிர் துறப்பதற்கும்
உடனாகித் தன்னைச் சார்வதானது.
63. குருளை - கன்று; முருகு - அழகு;
64. பன்னிய சலாமும் கூறி - மனமான சலாமும் சொல்லி;
65. பெரும்பதி - உன்பெரிய இல்லிற்கு
66. பருவரல் - துன்பம்; கலிமாத்தன்னை - இஸ்லாமிய மூல
மந்திரத்தை.
67. தெருளுற - தெளிவு துலங்கும் வண்ணம்.
68. நிதிமனைக்கு - சுவர்க்கப் பேறு எனும் செல்வத்திற்கு.

“சொல்வழியும் உள்வழியும் தொடர்ந்தடங்காது எவ்வவமைத்
தொகுதியாவும்
வெல்வழியும் ஆயவ- வேய்ந்த பரன் திருவுளமாய் விகற்பமென்னே
எல்வழியும் கடந்தறிவான் ஏவ-னால் இன்னலுறாது” என்ப
வானோன்
கல்வழியும் கடந்தனதிண் கன்னியறா மணத்திணங்கிக் கடவுள்
தாழ்ந்தாள். 17

சீமையோன் செய்த திருமண ஏற்பாடு

ஆமென ஆயினது அறைய வானவன்
நாமென யாவரும் நயப்ப நாயகன்
ஏமென மாண்பிசை சீமை யோனெனும்
தோமென யாவும் தீர் தவற்குச் சொற்றுவான். 18

“ஈரெழு வயதுளாய் இலங்கிக் மங்கையை
நேரெழு துணைமணம் முகிப்ப நீர்த்ததன்
சீரெழு குலத்தினுள் தெரிந்த மாட்சியான்
பேரெழு மணம்கொடு பிணிக் குவாய்” என்றான். 19

முனிவரன் முதலவன் மொழிந்த யாவையும்
தனிவர மடந்தையை விளித்துச் சாற்றியுள்
நன்வர அருள்பரி நாதன் ஏவலாய்
இனிவர மணம்செயல் வேண்டுமே என்றான். 20

என்றலும் கேட்டுயிர்ப்பு எழவி ராங்கினள்
மன்றலும் மன்றல்செய் வாழ்வும் எற்கதே
பொன்றலும் பொருவில புன்கண் ஆயினும்
ஒன்றலும் ஆயிறை உரைக்கி லேயென்றாள். 21

என்றவை உணர்ந்தமா தவனும் இன்பொடு
மன்றலை முடிதர அங்கண் வைகிய
நன்றமை முனிவரைக் கூட்டி, நாயகன்
அன்றமைத் தறைந்தநல் பணிய றைந்துளான். 22

உலகுஉண் டாயகால் மனுக்குலத் தலைவன் உண்ட
விலகுஉண் டாயகால் விளைத்தீது உயிரெலாம் சிதைப்ப
அலகுஉண் டாயிலாது அடும்விடம் குடித்தவா வழியால்
இலகுஉண் டாயின எலாஉறுப்பு உலவென உலவாம். 2

மீன்ம றந்தன மேதினி விளக்கலும் வெய்ய
வான்ம றந்தன மாரியை வழங்கலும் மதுரத்
தேன்ம றந்தன செழுமலர் பெய்தலும் வேத
நூன்ம றந்தனர் நுதலரும் தீமைசெய் தமையால். 3

அறம டிந்தன அடைந்தன தீயவை அனைத்தும்
மறமி டைந்தன மறந்தன தருமமே வஞ்சத்
திறநி றைந்தன தீர்தன தவங்களே விரதம்
புறமு ரிந்தன பொதிர்ந்தன பகைசெயும் புரையே. 4

கடவுள் அவதரிக்கச் சூசை வேண்டல்

எள்ளல் ஆய மன்னுயிர்கள் இன்னா இனிதென்று அதைவிரும்பி
அள்ளல் ஆய இருள்மொய்ப்ப அவனி எங்கும் மொய்த்தன தீது
உள்ளல் ஆய தருமமதோ உள்ளி உள்ளத்து இரங்கிவளன்
வள்ளல் ஆய இறைவனை வணங்கி வருந்தி உரைவகுத்தான் 5

ஒன்றாய் ஆளும் அரசேஎன் உயிர்க்கோர் நிலையே! தயைக் கடலே!
குன்றா ஒளியே அருள்பரனே! குணாங்கீங்கு ஓச்சும் கொடுங்கோன்மை
பின்றா வினைசெய் வதுநன்றோ பிறந்தப் பகையைத் தீர்த்தளிப்பச்
சென்றால் ஆகா தோவிரக்கம் செய்யக் குணித்த நாளெவனே? 6

கன்னித் தாய்தன் கரத்துன்னைக் கண்டுள் உவப்ப உன்மலர்த்தான்
சென்னித் தாரென்று அணிந்திலங்கச் சிறுவ னாய்நீ அமுதுணுங்கால்
துன்னித் தாழ்ந்து தொழுவன்தீம் சுவையார் குதலைச் சொல்கேட்ப
என்னில் தாழ்வுண்டு ஆயினுமென் இறைவா அடியெற்கு அருள்
கென்பான் 7

இன்னான் இன்ன யாவும் உரைத்து ஏங்கி ஏங்கி அழுகின்ற
அந்நாள் அன்ன உரைக்கிசையாய் அன்பு தூண்டும் அரியநசை
தன்னால் உன்னப் பொருவற்ற தரும கன்னி மரியென்பாள்
பன்னாள் துள்ளாத அருள்புரியப் பரமன் எய்த வேண்டினளே

8

அன்றென் தொடையால் அடையாப்பண் பன்னார் இருவர் சொல்லமிர்தம்
துன்றென்று இருதன் செவியுவப்பத் தொடர்பில் கேட்ட வானிறையோன்
நன்றென்று இரங்கி உலகளிப்ப நரணா வதற்கே உதவியிவர்
ஒன்றென்று இவரை மணத்தொன்ற உள்ளத்துஉள்ளி முடித்த தனால்.

9

கன்னிக்கு வந்த மணத்தூது

ஆரானும் நிகர்ப்பரிய அன்பார்ந்த நாயகன்தான் அலகை வெல்லக்
காராரும் வானுலகும் மண்ணுலகும் கடிநயக்கும் கருணை கண்ணி
ஏராரும் மணியிமைக்கும் எருசலேம் ஆலயத்தில் இருமை வாய்ந்த
சீராரும் கன்னியின்கண் சேடமையோர் வானவனைச் செலுத்திச்
சொல்வன் 10

துணைதீர்ந்த கன்னியெனை ஈன்றாலும், உறும்துயரில்
துணையா தற்கும்
இணைதீர்ந்த இப்பயன்பேய்க்கு ஒளிப்புதற்கும்
கிகழ்வாங்கு எய்தாதற்கும்
வணைதீர்ந்த துணையளிப்பேன் இவைகூறா மணத்தூதாய்
விட்டு அங்கண்
அணைதீர்ந்து அருள்கன்னி யாமெனவே கென்றிறையோன்
அனுப்பு கின்றான் 11

வான்செய்த சுடரேய்க்கும் வடிவொடுவான் அவன்சநிதி வந்தக் கன்னி
கான்செய்த மலர்ப்பதத்தைக் கண்டிறைஞ்சிக் கடவுளருள் கருதும்
தன்மை
தான்செய்த ஏவலெனத் தவறாதோர் மணத்தமைதல் தருமம் என்னத்
தேன்செய்த கனிசொல்லால் சீர்த்தபல உறுதிகளும் செப்பி
னானே 12

மணமொழிமுற் றுணராமுன் மனமுனைந்து வாடுகின்ற
வதனம்மாறப்
பணிமொழிமுற் றுணராதாய்ப் பகல்செய்கண் ஆறெனநீர்
பயின்று சேப்ப
அணிமொழிமுற் றுணர்ந்நெஞ்சம் உள்துடிப் நெட்டுயிர்போடு
அரற்றிப் பின்னர்
துணிமொழியுற் றிறைவனது துணைத்தானைப் பணிந்திவளும்
சொல்லல் ஓர்ந்தாள். 13

நீஉகுத்த வணக்கமென நினைவோங்கி மூவயது நிகழா முன்னர்
மாய்குத்த வாழ்வுக்கும மணமின்றி, எஞ்ஞான்றும் மாறாக் கன்னி
ஆயிருப்ப நானுணர்கால் ஆமெனநீ அருள்புரிந்தாய் அன்றோ ஐயா?
நோய்குப்ப உளத்தலக்கண் நுழைந்தறுப்ப மணமிப்போ நுதல்கீற்
பானேன் 14

என்றென்றாள் மென்தாளாள் இதயத்தில் தீபாய்ந்துள் எரிபுண்
அன்னாள்
அன்றென்தாய் மனமுருகி ஆகுலத்தாழ் கடல்மூழ்கி அமுந்தா நிற்ப
நின்றென்று ஆயிரக்கதிரோன் நேருருக்காட்டியவானோன் நிகராக்
கன்னி
மின்தன் தாள் தொழுதின்னும் விரிவேதத்து உறுதியுரை விளம்பு
கின்றான் 15

மீனொடுமின் சுடரெல்லாம் வெல்லறிவுற்று அயர்வானேன்
வெருவாது ஒன்றாய்
தோனொடு கொல் அரியினமோர் நாவாய்க்குள் அடக்கின்னும்
திளைத்த செந்தீக்
கானொடுதன் மதுமலரின் குளிரச்செய் தவனுமணக் கடியோடு
உன்கண்
வானொடுமண் வணங்கும்தாய் கன்னிமைகாப் பதுமரிதேர்
மறபூண் டுள்ளாய் 16

தூங்காய மாலைத் தொடையோ மணவாது தூய்ப்பான்
வீங்காய ஆரக் கலனோ மிளிராதும் எந்தை
பாங்காய பாதம் பணியே அழகேயது அல்லால்
ஈங்காய யாவும் இழிவென்று விரைந்து அகன்றாள்.

39

வானாரும் எய்தி அறமே மணியென்று அணிந்தார்
மீனாரும் ஓதி மிளிர்ந்தோடு எனவெய்கு கின்றார்
தேனாரு மாலைத் தீரென்று அருள்சேர்க் கின்றார்
கானாரும் வாய்ந்த தவமே கலையாய் வனைந்தார்.

40

மரியாள் ஆலயம் புகுதல்

அவினார் ஒளிரா நியதா ரகையுள்
ம-பால் ஒளிகால் மதிபோ வதுபோல்
ஒ-யா யசிலம் புடைமங் கையருள்
பொ-யா லயமூ டிவள்புக் கனளே.

41

கண்டோர் கூற்று

குறையீர்ந்து உயர்வான் குடியா யஇவள்
கறையீர்ந்து எழில்கா ணவெமக்கு இருகண்
முறையீர்ந்து அலதா யிரகண் முதலாம்
இறையீந் தனளே இனிதென்று அறைவார்.

42

மின்பட் டமடந் தைவிடங் கமுறீஇ
மன்பட் டமணம் பெறுவான் முதலோன்
நன்பட் டனதாள் நலம்வீட் டுநலம்
பிட்பட் டனன்வான் பெறுமென்று அறைவார்.

43

அறைந்தவா சகமுணர்ந்து அரிய மாதவர்
நிறைந்ததா விதன்குல நிலையின் மாட்சிகொண்டு
உறைந்தயா ரையும்விளித்து ஒருவ னைப்பிரான்
பறைந்தது ஆகையிலாரு பமுது றாதென்றார்.

23

“நன்றென நயப்பொடு நாதன் வேண்டினர்
கன்றின முரசொ- கறங்குத், தாவிதன்
துன்றின அனைவரும் துன்மின்” என்றழைத்து
அன்றின மணிநகர் அரிது உவந்ததே.

24

மரியாள் வேண்டும் துணைவன்

கார்க்கடை உருமென முரசம் காலொ-
ஈர்க்கடை கணையென இருசெ விப்புக்
போர்க்கடை எனமனம் புலம்பி மாமரி
சீர்க்கடை பிரானடி இறைஞ்சிச் செப்புவாள்.

25

“உடைப்பதற்கு அருந்துயர் உயிர்த்த வாழ்வுகள்
கிடைப்பதற்கு உரித்துணை கிடைப்பக் கேட்கிலன்
துடைப்பதற்கு அருந்துகள் துடைத்து நின்னருள்
படைப்பதற்கு அறத்துணை பணிக்குவாய்” என்றாள்.

26

குணிலுற்றொ- உற்றகல் கோமுரசின்
பணியுற்றும ணப்பயன் ஆகநசைத்
துணிவுற்றர சாயின சுற்றமுளார்
அணியுற்றெவ ரும்கடிது அண்டினால்.

27

குருமாமுனி கூறிய ஏவ-னால்
மருவாநசை யாமண மும்மவீர்கின்ற
அருமாதவன் ஆயின சூசைபணிந்து
இருமாமணி ஆலயம் எய்தினனால்.

28

குருமாமணி யாலொளிர் கோயி-னுள்
 திரு மாதிரை வேட்டுமெ லாருமுற்ப
 பொருவாதொளிர் பூங்கொடி யைக்கொண்டர்வான்
 அருமாமுனி அங்கண் அறைந்தனனால். 29

தன்னில்தவி ராத்தகு பற்றளவாய்
 உன்னித்தவி ராப்பயம் ஓங்கியபோல்
 கன்னிக்கழிவு ஆகுமெ னாக்கதனம்
 துன்னிக்கலும் வாள்சுடர் சுந்தரியாள். 30

கடவுள் காட்டும் கன்னிமைக்காவலன்

உள்ளுற்றவ ணங்கில்அ ணங்குளையத்
 தெள்ளுற்றவ ரும்தெருள் தேர்ந்திறையோன்
 அள்ளுற்ற முங்கும்அ முங்கலறும்
 கள்ளுற்றக னிந்தசொல் உற்றனனால். 31

கொன்னேகுலை யேல்குலை யேல்குழைவேன்
 நின்னேசில கன்னிநி னைத்தவிதத்து
 என்னேவ- னால்துணை எய்தினனே
 கல்நேரிய கன்னிமை காக்குவனால். 32

நீயாவிய நீர்மையின் நேர்துணைவன்
 ஓயாதத வத்துனோடு ஒத்தனனாய்த்
 தூயாரினும் ஊங்கருள் தூயனுமாய்
 வீயாதொளிர் கன்னிமை வீற்றியல்பாம். 33

விண்ணாரும் வர்க்கும்வி யப்புறவே
 கண்ணாதியெ லாப்பொறி காக்குதலால்
 தெண்ணாழியி னும்திரை கொள்நசையற்று
 எண்ணானிவன் தானெனை நீங்குமெலாம். 34

என்றானிறை யோன்களி கூர்ந்திவளும்
 வன்தாள்தொழு வாள்தகை வானவரும்
 சென்றார் விழி நீர்த்திரை மாற்றியறாது
 அன்றாருரன் ஆகியெ முந்தனளே. 35

தோழியரும் மரியாதும்

இடியொத்து அலர்ந்த எழிலேந்து சிலம்பு இரட்டக்
 குடியொத்து அலர்ந்த இருள்வை கியகூந்தல் நல்லார்
 முடியொத்து அலர்ந்த மதிநாண முதிர்ந்த பைம்பொன்
 கொடியொத்து அலர்ந்த கொடிவேய் துபகூழ்ந்து அடைந்தார். 36

கடியாய் அலர்ந்த ஒளிர்காந்த ளின்நேர் கரத்தில்
 இடியாய் அணிப்பொன் வளையிட்டு அணிவாரும் அல்லால்
 கொடியாய் தண்ண நறைநா னமொடும் குளிர்ந்த
 பொடியாய் சுண்ணம் சிலர்பூ மிடவும் பொதிர்ந்தார். 37

செம்பொன் சிலம்பும் செருவோடு சிலம்பல் அன்றிப்
 பைம்பொன் சிலம்பும் பலகிண் கிணியும் படர்ந்த
 அம்பொன் சிலம்பும் மணிமே கலையோடு பொற்பார்
 அம்பொன் சிலம்பும் கலனும் சிலர்கொண்டு அடைந்தார். 38

45. முடுகும்	-	விரையும்	
48. அளி	-	வண்டு	
49. குரவன்	-	குருவாகிய சிமியோன்	
50. மானும்	-	ஓப்பாகும், முனிவரன்	- சிமியோன்
51. காந்தன்	-	மணமகன், காந்தை	- மணமகள்.

பூத்த மலர்க் கொடியோன்

அறைவார் அறைநீக் கியருந் தவனாங்கு
உறைவார் கையிலே தனியொவ் வொருகோல்
இறைவாய் முறையென்று அதைஈந்து எவரும்
முறைவாய் விதிக்கேட் பமொழிந் தனனால். 44

மொய்ப்பட்டு அலைநீர் முடுகும் தலமேல்
மெய்ப்பட்டு எதிரற்று ஒளிர்மின் கொடியைக்
கைப்பட்டு உறவோர்ந் துகளித்து எவரும்
மைப்பட் டவளன் தனிவஞ் சினனால். 45

திறலார் திருநீ ரியதீம் கொடியைப்
பெறவா கனெக்கு ஒருபேறு உளதோ?
துறவாய் மணநீக் குபசொல் -யபின்
உறவாம் மணமோ? எனவுள் ளினனால். 46

உள்ளும் பொழுதே இவனோங் கியகோல்
கள்ளும் கடியும் பொழிகா மரிதழ்
விள்ளும் செழுவெண் மலர்பூத் தமையால்
மள்ளும் விரையா லயமல் கியதே 47

அருமனமாகிய திருமணம்

வடிய ம-மது நுகர வளியின் மலரை மருவன வழியெனா
நெடிய கொடியுடன் உரிய வரநிலை நிகரில் நிறையமை
வளனின்மேல்
படிய விழிவிழி படிய மணம் மணம் இனிதில் விழவிடு பரிவுடன்
முடிய வருமணம் உரிய துணையிவன் முறையின் மொழிகுவர்
எவருமே. 48

அன்று நசையொடு நின்ற அனைவரும் அங்கண் அமைவன
காணலால்
கன்று மனமெழ இன்ப ம-கடல் கன்றி முழுகிய வேலையே
நின்று குரவனும் அன்று கொடியொடு நின்ற வளனினை
வாவெனாச்
சென்று துணையடி துன்றி வீளனவை சென்னி மிசைதொ
தானரோ. 49

வாய்ந்த ஒளியிரு வான சுடரினை மானும் இருவரை வாழ்கெனச்
சாய்ந்த முனிவரன் ஆகி மொழியொடு தாவி அனைபுகு தாங்கின்
ஆய்ந்த இறைவன் ஏவு விதிமுறை ஆகி இணையென ஆகியால்
வேய்ந்த மணமினி மேவி முடிதரல் வேதமுறையென ஓதினான்.
50

காந்தன் மிசையொரு தாமரையினலர் காணல் எனவரு மாதவன்
காந்தன் விரியுகை நான் மலர்மிசை காந்தை கரமணி வாசிவான்
வேந்தன் உமதுரி தாய முறையுரு மேவி வரவெனும் ஆசியோடு
ஏந்த மறைமுறை ஏதில் முடிதர ஏதில் அருமணம் ஆயதே.
51

அருஞ்சொற்பொருள்

1. அவனி	-	உலகம், மடிவினை	-	அழிவினை
2. அலகு	-	அளவு, அடும்	-	கொல்லும்
3. மீன்	-	விண்மீன், வெய்ய	-	விரும்ப
4. மிடைந்தன	-	கலந்தன		
6. பரன்	-	இறைவன், குணங்கு	-	பேய்,
	-	குணித்த		வகுத்த
7. குதலை	-	மழலை		
9. தொடை	-	பாடல்		

10. ஆரானும்	-	யாராலும், அலகை	-	பேய்
	-	சேடு		மேன்மை
11. வணை	-	இழிவு, அணை	-	அளவு
12. கான்	-	மணம்		
13. அலக்கண்	-	துன்பம்		
14. ஆகுலம்	-	துன்பம்		
15. விகற்பம்	-	மாறுபாடு		
16. தோம்	-	குற்றம்		
17. முகிப்ப	-	முடிக்க, நீர்த்த	-	சிறந்த
21. மன்றல்	-	திருமணம், பொன்றல்	-	இறத்தல்
23. பறைந்தது	-	கூறியது		
24. கன்றின	-	அடிக்கப்பட்டன, துன்றின		
	-	நெருங்கின		
	-	துன்மின்		கூடுங்கள்
25. கார்க்கடை	-	கருமையான மேகத்தின்கண்		
26. துகள்	-	குற்றம்		
27. குணில்	-	குறுந்தடி		
29. குரு	-	செந்நிறம்		
30. கதனம்	-	கலக்கம்		
32. கொன்னே	-	வீணாக		
33. ஆவிய	-	விரும்பிய		
34. இவறான்	-	விரும்பான்		
37. நானம்	-	கஸ்தூரி		
39. தூங்கும்	-	தொங்கும். தொடை	-	மாலை
40. கலை	-	ஆடை		
41. ஆரிய	-	அழகிய		
42. ஈர்ந்து	-	அறுத்தெறிந்து		
43. விடங்கம்	-	நல்லுருவம்		

கல்லா விளைஞர் கவளங் கைப்பக்
கற்றோய்த் துடுத்த படிவப் பார்ப்பான்
முக்கோ லசைநிலை கடுப்ப நற்போர்
ஓடா வல்விற் றூணி நாற்றிக்
கூடங் குத்திக் கயிறுவாங் கிருக்கைப் 40

பூந்தலைக் குந்தங் குத்திக் கிடுகுநிரைத்து
வாங்குவி லரண மரண மாக
வேறுபல் பெரும்படை நாப்பண் வேறோர்
நெடுங்காழ்க் கண்டங் கோலி யகநேர்பு
குறுந்தொடி முன்கைக் கூந்தலஞ் சிறுபுறத் 45

திரவுபகற் செய்யுந் திண்பிடி யொள்வாள்
விரவுவரிக் கச்சிற் பூண்ட மங்கையர்
நெய்யுமிழ் சுரையர் நெடுந்திரிக் கொளீஇக்
கையமை விளக்க நந்துதொறு மாட்ட
நெடுநா வொண்மணி நிழத்திய நடுநாள் 50

அதிரல் பூத்த வாடுகொடிப் படாஅர்
சிதர்வர லசைவளிக் கசைவந் தாங்குத்
துகின்முடித்துப் போர்த்த தூங்க லோங்குநடைப்
பெருமூ தாள ரேமஞ் சூழப்
பொழுதளந் தறியும் பொய்யா மாக்கள் 55

தொழுதுகாண் கையர் தோன்ற வாழ்த்தி
எறிநீர் வையகம் வெலீஇய செல்வோய்நின்
குறுநீர்க் கன்ன லினைத்தென் றிசைப்ப
மத்திகை வளைஇய மறிந்துவீங்கு செறிவுடை
மெய்ப்பை புக்க வெருவருந் தோற்றத்து 60

வலிபுணர் யாக்கை வன்கண் யவனர்
புலித்தொடர் விட்ட புனைமா ணல்லில்
திருமணி விளக்கங் காட்டித் திண்ஞாண்
எழினி வாங்கிய வீரறைப் பள்ளியுள்
உடம்பி னுரைக்கு முரையா நாவின் 65

நான்காம் பருவம் -
சங்க இலக்கியம்

அ.முல்லைப்பாட்டு நப்பூதனார்

பத்துப்பாட்டு நூல்களுள் முல்லைப்பாட்டு குறிஞ்சிப்பாட்டு, பட்டினப்பாலை ஆகிய மூன்றும் அகநூற்கள் ஆகும். பத்துப்பாட்டு நூல்களில் மிகக் குறைந்த வரிகளை (103) உடைய நூல் முல்லைப்பாட்டு.

நேரிசை ஆசிரியப்பாவினால் ஆகிய இந்நூல், காவிரிப்பூம் பட்டினத்துப் பொன்வாணிகனார் மகனார் நப்பூதனார் என்பவரால் இயற்றப்பட்டது. இந்நூல் கி.பி.3-ஆம் ஆண்டில் தோன்றியிருக்கலாம் என இராஜமாணிக்கனார் கருதுகிறார்.

முல்லைப்பாட்டு முல்லைத்திணைக்குரிய முதல், கரு, உரிப்பொருட்களையும் பெற்று வருகிறது. முல்லை என்ற அகப் பொருள் திணைக்குப் பொருந்திய வஞ்சித்திணையும் இந்நூலுள் பயின்று வருகிறது. பாசறை பற்றிய வருணனையில் ஆசிரியர் இதனைப் பொருத்திக் காட்டியுள்ளார்.

முல்லைப்பாட்டு, முல்லைத் திணைக்குரிய இருத்தல் ஒழுக்கத்தைச் சிறப்பிக்கிறது. போருக்குச் சென்ற தலைவன் திரும்பி வரும் வரை, தலைவி திறம்பட ஆற்றியிருந்து மனம் திறம்பாது வாழ்ந்த வாழ்க்கையை வருணிப்பது.

இந்நூலுள் விரிச்சி கேட்டல் போன்ற தமிழர் நம்பிக்கைகளும், யவனப்பெண்கள் பாசறையில் ஏவல் புரிவதும, மிலேச்சர்களும், ஊமைகளும் காவல் காத்தலும், நாழிகைக்கணக்கர் வட்டில் என்ற கருவியைப் பயன்படுத்தி பொழுதைக் கணக்கிடுதலும் கூறப்பட்டுள்ளன.

முல்லைப்பாட்டு

நனந்தலை யுலகம் வளைஇ நேமியொடு

வலம்புரி பொறித்த மாதாங்கு தடக்கை

நீர்செல் நிமிர்ந்த மாஅல் போலப்

பாடிமிழ் பனிக்கடல் பருகி வலனேர்பு

கோடுகொண் டெழுந்த கொடுஞ்செல வெழிலி

5

பெரும்பெயல் பொழிந்த சிறுபுன் மாலை

அருங்கடி மூதூர் மருங்கிற் போகி

யாழிசை யினவண் டார்ப்ப நெல்லொடு
நாழி கொண்ட நறுவீ முல்லை
அரும்பவி மூலரி தூஉய்க்கை தொழுது

10

பெருமுது பெண்டிர் விரிச்சி நிற்பச்
சிறுதாம்பு தொடுத்த பசலைக் கன்றின்
உறுதுய ரலமர னோக்கி யாய்மகள்
நடுங்குகவ லசைத்த கையள் கைய
கொடுங்கோற் கோவலர் பின்னின் றுய்த்தர

15

இன்னே வருகுவர் தாய ரென்போள்
நன்னர் நன்மொழி கேட்டன மதனால்
நல்ல நல்லோர் வாய்ப்புட் டெவ்வர்
முனை கவர்ந்து கொண்ட திறையர் வினைமுடித்து
வருத றலைவர் வாய்வது நீநின்

20

பருவர லெவ்வங் களைமா யோயெனக்
காட்டவுங் காட்டவுங் காணாள் கலுழ்சிறந்து
பூப்போ லுண்கண் புலம்புமுத் துறைப்பக்
கான்யாறு தழீஇய வகனெடும் புறவிற்
சேணாறு பிடவமொடு பைம்புத லெருக்கி

25

வேட்டுப்புழை யருப்ப மாட்டிக் காட்ட
இடுமுட் புரிசை யேமுற வளைஇப்
படுநீர்ப் புணரியிற் பரந்த பாடி
உவலைக் கூரை யொழுகிய தெருவிற்
கவலை முற்றங் காவ னின்ற

30

தேம்படு கவுள சிறுகண் யானை
ஓங்குநிலைக் கரும்பொடு கதிர்மிடைந் தியாத்த
வயல்விளை யின்குள குண்ணாது நுதறுடைத்
தயினுனை மருப்பிற்றங் கையிடைக் கொண்டெனக்
கவைமுட் கருவியின் வடமொழி பயிற்றிக்

35

ஆ. குறுந்தொகை

எட்டுத்தொகையில் இரண்டாவதாக இடம் பெறும் நூல் குறுந்தொகை. இந்நூலைத் தொகுத்தவன் பூரிக் கோ; தொகுப்பித்தார் பெயர் தெரியவில்லை.

நான்கு அடிச்சிறுமையும் எட்டடிப் பெருமையும் உடைய இந்நூல் கடவுள் வாழ்த்தை விடுத்து 401 செய்யுட்களை உடையது. எட்டுத் தொகை நூல்களைத் தொகுத்துக் கூறும் வெண்பா இந்நூலை 'நல்ல குறுந்தொகை' எனச் சிறப்பித்துக் கூறுகிறது. பழைய உரையாசிரியர்கள் பலரும் மேற்கோளாக இந்நூல் செய்யுட்களைப் பெரிதும் எடுத்தாண்டுள்ளனர்.

இந்நூலுக்குப் பேராசிரியரும், நச்சினார்க்கினியரும் உரைவகுத்திருந்தனர் எனத் தெரிய வருகிறது. ஆனால் அப்பழைய உரைகள் தற்போது கிடைக்கப்பெறவில்லை.

குறிஞ்சி

1. கொங்குதேர் வாழ்க்கை அஞ்சிறைத் தும்பி
காமம் செப்பாது கண்டது மொழிமோர்,
பயிலியது கெழீஇய நட்பின் மயில்இயல்
செறி எயிற்று அரிவை கூந்தலின்
நறியவும் உளவோ, நீ அறியும் பூவே?
- இறையனார் (பாடல் எண் 2)

(இயற்கைப் புணர்ச்சி புணர்ந்தவழி, தலைமகளை இயற்கைப் புணர்ச்சிகண் இடையீடுபட்டு நின்ற தலைமகன் நாணின் நீக்குதற் பொருட்டு, மெய் தொட்டுப் பயிறல் முதலாயின அவள் மாட்டு நிகழ்த்திக் கூடி, தனது அன்பு தோற்ற நலம் பாராட்டியது.)

படம்புகு மிலேச்ச ருழைய ராக
மண்டமர் நசையொடு கண்படை பெறாஅ
தெடுத்தெறி யெங்கம் பாய்தலிற் புண்கூர்ந்து
பிடிக்கண மறந்த வேழம் வேழத்துப்
பாம்புபதைப் பன்ன டருஉக்கை துமியத் 70

தேம்பாய் கண்ணி நல்வலந் திருத்திச்
சோறுவாய்த் தொழிந்தோ ருள்ளியுந் தோறுமிபு
வைந்நுனைப் பகழி மூழ்கலிற் செவிசாய்த்
துண்ணா துயங்கு மாசிந் தித்தும்
ஒருகை பள்ளி யொற்றி யொருகை 75

முடியொடு கடகஞ் சேர்த்தி நெடிதுநினைந்து
பகைவர்ச் சுட்டிய படைகொ ணோன்விரல்
நகைதாழ் கண்ணி நல்வலந் திருத்தி
அரசிருந்து பனிக்கு முரசுமுழங்கு பாசறை
இன்றுயில் வதியுநற் காணா டுயருழந்து 80

நெஞ்சாற்றுப் படுத்த நிறைதபு புலம்பொடு
நீடுநினைந்து தேற்றியு மோடுவளை திருத்தியும்
மையல் கொண்டு மொய்யென வுயிர்த்தும்
ஏவுறு மஞ்சையி னடுங்கி யிழைநெகிழ்ந்து
பாவை விளக்கிற் பரூவஉச்சுட ரழல 85

இடஞ்சிறந் துயரிய வெழுநிலை மாடத்து
முடங்கிறைச் சொரிதரு மாத்திர ளருவி
இன்ப லிமிழிசை யோர்ப்பனள் கிடந்தோள்
அஞ்செவி நிறைய வாலின வென் றுபிறர்
வேண்டுபுலங் கவர்ந்த வீண்டுபெருந் தானையொடு 90

விசயம் வெல்கொடி யுயரி வலனேர்பு
வயிரும் வளையு மார்ப்ப வயிர
செறியிலைக் காயா வஞ்சன மலர
முறியிணர்க் கொன்றை நன்பொன் காலக்
கோடற் குவிமுகை யங்கை யவிழ்த் 95

தோடார் தோன்றி குருதி பூப்பக்
கான நந்திய செந்நிலப் பெருவழி
வானம் வாய்த்த வாங்குகதிர் வரகிற்
றிரிமருப் பிரலையொடு மடமா னுகள
எதிர்செல் வெண்மழை பொழியுந் திங்களின் 100

முதிர்காய் வள்ளியங் காடுபிறக் கொழியத்
துணைபரி துரக்குஞ் செலவினர்
வினைவிளங்கு நெடுந்தேர் பூண்ட மாவே.
(காவிரிப்பூம் பட்டினத்துப் பொன்வாணிகனார் மகனார்
நப்பூதனார் பாடிய முல்லைப்பாட்டு முற்றிற்று)

வெண்பா

வண்டடைந்த கண்ணி வளராய்ச்சி வானெடுங்கண்
சென்றடைந்த நோக்க மினிப்பெறுவ - தென்றுகொல்
கன்றெடுத்த தோச்சிக் கனிவிளவின் காயுகுத்துக்
குன்றெடுத்து நின்ற நிலை. 1

புனையும் பொலம்படைப் பொங்குளைமான் றிண்டேர்
துனையுந் துனை படைத் துன்னார் - முனையுள்
அடன்முகந்த தானை யவர்வாரா முன்னம்
கடன்முகந்து வந்தன்று கார். 2

அருஞ்சொற்பொருள்

நனந்தலை - அகன்ற இடத்தினை உடைய
நேமி - உருண்டையான சக்கரம்
கோடு கொண்டு - சுழித்து எழுந்த
எழிலி - மேகம், விரிச்சி - நற்சொல்
பசலை - இளமையான, அலமரல் - துன்பம்
சுவல் - பிடரி, கொடுங்கோல் - வளைந்த
கோலை உடைய; தெவ்வர் - பகைவர்,
எவ்வம் - துன்பம்; புறவு - காடு
பைம்புதல் - பசிய புல், நாணல், உவலை - தழை, சருகு,
கவலை - பல தெருக்கள் கூடுமிடம்.

கவுள - மதநீரை உடைய; குளகு - தழை,
குந்தம் - ஈட்டி; கிடுகு - கேடகம்,
அதிரல் - காட்டு மல்லிகை, மூதாளர் - முதியோர்
கன்னல் - நாழிகை; மத்திகை - குதிரைச்சவுக்கு;
எழினி - திரைச்சீலை; துமிய - வெட்டுப்பட
வைந்நுனை - கூரிய முனையினை உடைய
ஓர்த்தல் - கேட்டல்; ஆலின - ஒலித்தன்,
வயிரும், வளையும் - ஊதுகொம்பும், சங்கும்;
கோடல் - வெண்காந்தள்; தோன்றி - செங்காந்தள்;
இரலை - ஒருவகை மான்,

1. குறிஞ்சி: இது, பிரிவுணர்த்திய தோழிக்குத் தலைவி சொல்லியது.

நின்ற சொல்லர் நீடுதோன் றினியர்
என்றும் என்றோள் பிரிபறி யலரே
தாமரைத் தண்டா தூதி மீமிசைச்
சாந்தின் தொடுத்த தீந்தேன் போலப்
புரைய மன்ற புரையோர் கேண்மை
நீரின் றமையா வுலகம் போலத்
தம்மின் றமையா நந்நயந் தருளி
நறுநுதல் பசத்த லஞ்சிச்
சிறுமை உறுபவோ செய்பறி யலரே.

கபிலர் (பாடல் எண்: 1)

2. முல்லை: இது, வினைமுற்றி மீளுத் தலைமகன் தேர்ப் பாகற்குச் சொல்லியது.

வானிகுபு சொரிந்த வயங்குபெயல் கடைநாள்
பாணி கொண்ட பல்கால் மெல்லுறி
ஞெலிகோல் கலப்பை அதனொடு சுருக்கிப்
பறிப்புறத்து இட்ட பால்நொடை இடையன்
நுண்பல் துவலை ஒருதிறம் நனைப்புத்
தண்டுகால் வைத்த ஒடுங்குநிலை மடிவிளி
சிறுதலைத் தொழுதி ஏமார்த்து அல்கும்
புறவி னதுவே பொய்யா யாணர்
அல்லில் ஆயினும் விருந்துவரின் உவக்கும்
முல்லை சான்ற கற்பின்
மெல்லியல் குறுமகள் உறைவின் ஊரே.

இடைக்காடனார் (பாடல் எண் 142)

3. மருதம்: இது, விருந்து வாயிலாகப்புக்க தலைவன் சொல்லியது.

தடமருப்பு எருமை மடநடைக் குழவி
தூண்தொ றும் யாத்த காண்தகு நல்லில்
கொடுங்குழை பெய்த செழுஞ்செய் பேழை
சிறுதாழ் செறித்த மெல்விரல் சேப்ப
வாளை ஈர்ந்தடி வல்லிதின் வகைஇப்

முல்லை

2. முளிதயிர் பிசைந்த காந்தள் மெல்விரல்
கழுவுறு கலிங்கம், கழாஅது உடஇ
குவளை உண்கண் குய்ப்புகை கழுமத்
தான் துழந்து அட்டதீம் புளிப் பாகர்
'இனிது' எனக் கணவன் உண்டலின்
நுண்ணிதின் மகிழ்ந்தன்று ஒண்ணுதல் முகனே.

- கூடலூர் கிழார் (பாடல் எண் 167)

(கடிநகர் சென்ற செவிலித்தாய் நற்றாய்க்கு உரைத்தது)

மருதம்

3. நோம் என் நெஞ்சே! நோம், என் நெஞ்சே!
புன் புலத்து அமன்ற சிறியிலை நெருஞ்சிக்
கட்கு இன் புது மலர் முட் பயந்தா அங்கு,
இனிய செய்த நம் காதலர்
இன்னா செய்தல் நோம், என் நெஞ்சே!

- அள்ளூர் நன்முல்லையார்(பாடல் எண் 202)

(வாயிலாகப் புக்கத் தோழிக்குத் தலைமகள் வாயில் மறுத்தது)

நெய்தல்

4. மாரி ஆம்பல் அன்ன கொக்கின்
பார்வல் அஞ்சிய பருவரல் ஈர்ஞெண்டு
கண்டல் வேரளைச் செலீஇயர், அண்டர்
கயிறு அரி எருத்தின், கதழும் துறைவன்
வாராது அமையினும் அமைக!
சிறியவும் உள ஈண்டு விலைஞர் கைவளையே.

- குன்றியனார் (பாடல் எண் 117)

(வரைவு நீடித்தவிடத்து தலைமகட்குத்தோழி சொல்லியது)

பாலை

5. 'உள்ளது சிதைப்போர்' உளர் எனப்படாஅர்,
இல்லோர் வாழ்க்கை இரவினும் இளிவு' - எனச்
சொல்லிய வன்மை தெளியக் காட்டிச்
சென்றனர் வாழி - தோழி! - என்றும்

கூற்றத்தன்ன கொலை வேல் மறவர்
ஆற்று இருந்து அல்கி, வழங்குநர் செகுத்த
படுமுடைப் பருந்து பார்த்திருக்கும்
நெடு மூதிடைய நீர் இல் ஆறே

- பாலை பாடிய பெருங்கடுங்கோ (பாடல் எண் 283)

(தலைமகன் பொருள்வயிற் பிந்தவழி 'ஆற்றாள்' எனக்
கவன்ற தோழிக்கு 'அவர் பிரிய ஆற்றேன் ஆயினேன் அல்லேன்,
அவர் போன கானத்துத் தன்மை நினைத்து வேறுபட்டேன்' என்று,
கிழத்தி சொல்லியது.)

அருஞ்சொற் பொருள்

1. அஞ்சிறை - அழகிய இறகுகள்
தும்பி - வண்டு
பயிலியது - பழக்கத்தால்
கெழீஇய - பொருந்திய
2. முளிதயிர் - முற்றிய தயிர்
கலிங்கம் - ஆடை
கழாஅது - கழுவாது
சூய்ப்புகை - தாளித்த புகை
துழந்து - துழாவி
3. நோ - துன்பம்
அமன்ற - நெருங்கின
4. பார்வல் - பார்வை; பருவரல் - துன்பம்
ஞெண்டு - நண்டு; கண்டல் - தாழை
அண்டர் - இடையர்; கதழும் - விரைந்து வரும்
5. இளிவு - இழிவு; செகுத்தல் - கொல்லுதல்
மூதிடைய - பழமையான

இ. நற்றிணை

நற்றிணை நல்ல குந்தொகை ஐங்குறுறாறு
ஓத்த பதிற்றுப்பத்து ஓங்கு பரிபாடல்
கற்றறிந்தார் ஏத்தும் கலியோடகம்புறமென்று
இத்திறத்த எட்டுத் தொகை.

என்னும் வெண்பா எட்டுத் தொகை நூல்களைக்
குறிப்பிடுகின்றது. காதல் பற்றிய பாக்களை அகம் என்றும்,
வீரம், கொடை, புகழ் முதலிய வாழ்க்கைத் துறைகளைப் புறம்
என்றும் சான்றோர் பகுத்த பாகுபாடு முதன்மையானது.
அகப்பாடல்களில் காதலன் காதலி பெயர் சுட்டிச் சொல்லும்
வழக்கம் இல்லை. புறநானூறு, பதிற்றுப்பத்து ஆகிய இரண்டும்
புறப்பொருள் பற்றியவை. ஏனைய அகப்பொருள் பற்றியவை.

நற்றிணை எட்டுத்தொகையுள் அகப்பொருள் பற்றிக் கூறும்
நூல்களில் ஒன்று. விழுமிய கருத்துக்களைக் கொண்ட
அகப்பொருட் பாடல்களைக் கொண்டது. சிறப்பு
பற்றி "நல்" என்னும் அடைமொழியைப் பெற்றுள்ளது. ஒன்பது
முதல் பன்னிரண்டு அடிவரையில் உள்ள அகப்பொருள் தழுவிய
400 அகவற் பாக்களைப் பெற்றுள்ளது. இதைத் தொகுப்பித்தவன்
பாண்டிய மன்னன் பன்னாடுதந்த பாண்டியன் மாறன் வழி
என்பவன். தொகுத்தவர் யார் என்று தெரியவில்லை. புலவர்கள்
இயற்கையோடு இயைந்த வாழ்வு நடத்தி, இயற்கையை
நுட்பமாகக் கண்டுணர்ந்து, அனுபவித்த திறத்தை நற்றிணைப்
பாடல்களில் காணலாம்.

பண்டைக்கால மக்களது பழக்க வழக்கங்கள், நாகரிகச்
சிறப்புகள், ஆட்சித்திறம், மன்னர் கொடை முதலியனவற்றை
இந்நூலில் காணலாம். ஆய் ஆண்டிரன், காரி, ஓரி போன்ற
குறுநில மன்னர்களைப் பற்றியும், கொல்லிப்பாவையினைப்
பற்றியும், ஆர்க்காடு என்னும் ஊரின் பழமையையும் அறிதற்கு
ஏற்ற குறிப்புகள் இந்நூற்கண் உள்ளன.

நற்றிணையைப் பாடிய புலவர்கள் நூற்றொழுபத்துஐவர்.
இயற்பெயரின்றிப் பாடல் தொடர்களாலேயே பெயர் பெற்ற
தனிமகனார், தேய்புரிப் பழங்கயிற்றினார் முதலியோர் பாடல்களும்
இந்நூலில் உள்ளன. இந்நூலுக்குக் கடவுள் வாழ்த்தினைப் பாடிச்
சேர்த்தவர் பாரதம் பாடிய பெருந்தேவனார்.

ஈ. புறநானூறு

எட்டுத்தொகை நூல்களில் ஒன்று புறநானூறு. புறப் பொருள் பற்றிய நானூறு பாடல்களைக் கொண்ட தொகுதி ஆகலின் இது புறநானூறு என்னும் பெயர் பெற்றது. புறம், புறப்பாட்டு என்ற வேறு பெயர்களும் இதற்கு உள்ளன.

பாரதம் பாடிய பெருந்தேவனார் பாடல் இந்நூலுக்குக் கடவுள் வாழ்த்தாக அமைந்துள்ளது. இதனைத் தொகுப்பித்தவன் நெடுமாறனாகலாம் என்றும் தொகுத்தவர் உருத்திரசன்மனோ அவர் தந்தை உப்பூரி குடிக்கிழாராகலாம் என்றும் கருதப்படுகிறது.

பண்டைத் தமிழகத்தின் அரசியல் வரலாற்றையும், சமூக வரலாற்றையும் அறிவுறுத்தும் அரிய கருவூலமாக இத்தொகை நூல் விளங்குகிறது. பண்டைக் காலத்து வாழ்ந்து பேரரசர்களைப்பற்றியும், சிற்றரசர்களைப் பற்றியும், வேளிக்களைப் பற்றியும் வள்ளல்களைப் பற்றியும் பல சமூகப் பழக்க வழக்கங்களைப் பற்றியும் இந்நூல் எடுத்தியம்புகிறது.

கடவுள் வாழ்த்துப் பாடல் உட்பட 400 பாடல்கள் உள்ளன. இவற்றுள் 267,268 ஆகிய இரண்டு பாடல்கள் முற்றிலும் மறைந்து போயின. பாடிய புலவர்கள் 156 பேர். இவர்கள் பல்வேறு காலத்தையும், இனத்தையும் சேர்ந்தவர்கள்.

ஒவ்வொரு பாட்டின் இறுதியிலும் திணை துறை பற்றிய குறிப்புகளும், பாடினோர், பாடப்பட்டோர், பாடப்பட்ட சூழல் ஆகிய குறிப்புகளும் உள்ளன.

1. சிற்றில் நற்றூண் பற்றி, 'நின்மகன் யாண்டு உளனோ? என வினவுதி, என்மகன் யாண்டு உளனாயினும் அறியேன், ஒரும் 3
புலி சேர்ந்து போகிய கல்லளை போல ஈன்ற வயிறோ இதுவே, தோன்றுவன் மாதோ, போர்க்களத்தானே! 6
பாடல் எண். 86
திணை - வாகை, துறை: ஏறாண் முல்லை காவற் பெண்டின் பாட்டு.

புகையுண்டு அமர்த்த கண்ணள் தகைபெறப் பிறைநுதல் பொறித்த சிறுநுண் பல்வியர் அந்துகில் தலையில் துடையினள் நப்புலந்து அட்டி லோளே அம்மா அரிவை எமக்கே வருகதில் விருந்தே சிவப்பாள் அன்று சிறுமுள் எயிறு தோன்ற முறுவல் கொண்ட முகங்காண் கம்மே.

மாங்குடி கிழார் (120)

4. நெய்தல். இது, தோழி தலைவியை உடன் போக்கு வலித்தது. அல்லது சிறைப்புறமாகச் சொல்லியதூஉமாம்.

சிலரும் பலரும் கடைக்கண்ணோக்கி மூக்கின் உச்சிச் சுட்டுவிரல் சேர்த்தி மறுகின் பெண்டிர் அம்பல் தூற்றச் சிறுகோல் வலந்தனள் அன்னை அலைப்ப அலந்தனென் வாழி தோழி கானல் புதுமலர் தீண்டிய பூநாறு சூருஉச்சவல் கடுமான் பரிய கதம்பரி பூண்ட நெடுந்தேர் கடைஇ நடுநாள் ஷருஉம் இயல்தேர்க் கொண்டனொடு செலவயர்ந் திசினால் யானே அலர்சுமந்து ஒழிகுவில் அழுங்கல் ஊரே.

உலோச்சனார் (149)

5. பாலை. இது, மனைமருட்சி அல்லது மகள் நிலையுரைத் ததூஉமாம்.

பிரசங் கலந்த வெண்சவைத் தீம்பால் விரிகதிர்ப் பொன்கலந்து ஒருகை ஏந்திப் புடைப்பில் சுற்றும் பூந்தலைச் சிறுகோல் உண்ணென்று ஓக்குபு புடைப்பத் தெண்ணீர் முத்தரிப் பொன்சிலம்பு ஒலிப்பத் தத்துற்று அரிநரைக் கூந்தல் செம்முது செவிலியர் பரீஇ மெலிந்தொழியப் பந்தர் ஓடி ஏவல் மறுக்குஞ் சிறுவிளை யாட்டி அறிவும் ஒழுக்கமும் யாண்டுணர்ந் தனள்கொல்

கொண்ட கொழுநன் குடிவறன் உற்றெனக்
கொடுத்த தந்தை கொழுஞ்சோறு உள்ளாள்
ஒழுகுநீர் நுணங்கறல் போலப்
பொழுதுமறுத்து உண்ணுஞ் சிறுமது கையளே.

போதனார் (பாடல் எண் 110)

குறிப்புரை

1. தலைவன் பிரியக் கருதியதறிந்த தோழி தலைவியிடங் கூறலும், தலைவி அவரை இன்றியமையாத தன்னை வருந்தும்படி விட்டுப் பிரிகின்ற அன்னதொரு குணக்குறைபாடு இலரெனத் தலைவனைப் புகழ்ந்து கூறா நிற்பது.

சாந்து - சந்தனமரம்; புரை - உயர்ச்சி; சிறுமை - நோய், தடுமாற்றம்; பசுத்தல் - பசலை பாய்தல்.

2. வினைமுடித்து மீளுந் தலைவன், உடனே தலைவியைக் காணுமாசையாலே தேரை விரைவிலே செலுத்த வேண்டுமென்னுங் குறிப்புடனே தேர்ப்பாகன் கேட்குமாறு கற்பினையுடைய நம் காதலி உறையுமூர் ஈண்டுள்ள காட்டகத்தாய் உளதென உவந்து கூறா நிற்பது.

பாணி இகுதல் - விழுதல்; ஞெலிகோல் - தீக்கடைகோல்; கலப்பை - உபகரணம்; அதள் - தோற்பைக்கு ஆகுபெயர்; பறி - பனையோலைப்பாய்; நொடை - விலை; சிறுதலை - ஆட்டுக்கு அடையடுத்த சினையாகுபெயர். ஏமார்த்தல் - மயங்குதல்; யாணர் - புது வருவாய்.

3. பரத்தையின் பிரிந்தவன் தலைவியின் ஊடலைத் தணிக்கப் பெறானாய் விருந்தொடு புகுதக்கண்டு அவள் தன் ஊடலையடக்கி விருந்தெதிர் கொண்டாளாக, அதனை நோக்கிய அத்தலைமகன் இவள் பரிகலந் திருத்தி அட்டிலிடத்தாளாயினள், இதற்குக் காரணம் இவ்விருந்தே யாதலின் இங்தெஞ்ஞான்றும் வந்துதவுவதாக, வந்தால் இவளின் முயக்கத்தைப் பெறுதற்குரிய இனிய முகத்தைப் பார்ப்போமென்று மகிழ்ந்து கூறா நிற்பது.

தாழ் - மோதிரம்; தில் - விழைவு; நப்புலந்து - நம்மைப்புலந்து; முறுவல் - நகை.

4. தலைவியை உடன் போகுமாறு ஒருப்படுத்தக் கருதிய தோழி அவளை நோக்கி ஊரார் அலர் தூற்றுதலாலே, அதனை உண்மையென்று கருதி அன்னை ஒருத்தலால் யான் வருந்துகின்றேன்; ஆதலால் இனிநீ இங்கில்லாதபடி கொண்கனோடு செல்லுமாறு அவன்பால் உன்னையுய்க்க வந்தேன், நீ எழுவாயாக, நீ சென்ற பிறகு இவ்வூர் யாது செயற் பாலது? வேண்டுமேல் அலர் தூற்றிக் கொண்டே யொழியக் கடவதாகவென வலியுறுத்திக் கூறா நிற்பது.

வலந்தனள் - சுழற்றினளாகி; அலந்தனென் - துன்புற்றேன்; சுவல் - பிடரிமயிர்; அம்பல் - சிலரறிந்த பழிச்சொல்; மறுகு - தெரு; அழுங்கல் - ஒலி.

5. உடன் போயினாள் மகளைக் கேட்ட நற்றாய் இளமையின்கண் அறிவு முதிர்ந்தமை நோக்கி வியந்தனளாயினும், இது காறும் பிரிந்தறியாதாள் பிரிதற்காற்றாளாய் முன்பு உணவுண்ணவும் வெறுக்குஞ் சிறு விளையாட்டினையுடையாள் அறிவும் ஆசாரமும் அப்படியறிந்தனள்? தந்தைசோற்றைக்கருதாளாய்மறுத்துண்ணுஞ் சிறுவன்மையளாயினளெயென வருந்திக் கூறா நிற்பது.

அரி - பருக்ககைக்கல்; அரிநரை - மெல்லிய நரை; பரிதல் - ஓடுதல்; பிரசம் - தேன்; ஓக்குபு - ஓச்சி; வறன் - வறுமை.

உ.பதிற்றுப்பத்து

சங்க இலக்கியங்களில் முதன்மை வாய்ந்தன எட்டுத்தொகை நூல்கள். அவை தமிழ்ப் பண்பாட்டையும் நாகரிகத்தையும் அழகுற எடுத்துக்காட்டுவன. எட்டுத்தொகை நூற்களுள் பதிற்றுப்பத்து, புறநானூறு என்னும் இரு நூல்களும் புறவாழ்வை எடுத்துக்கூறுவன.

பதிற்றுப்பத்து, பத்துச்சேர மன்னர்களைப் பற்றிப் பத்துப்புலவர்கள் பாடிய பத்துப்பாடல்களைக் கொண்ட நூலாகும். இதில் முதல்பத்தும், இறுதிப்பத்தும் கிடைக்கவில்லை. இந்நூல் பண்டைக்கால சேர மன்னர்களின் வராலற்றினை எடுத்துக்கூறுகிறது. ஒவ்வொரு பத்தின் இறுதியிலும் காணப்படும் பதிகம், பாடிய புலவர் பெயரையும், பாடிப் பெற்ற பரிசினையும் பாடப்பட்ட மன்னரைப் பற்றியும் தெரிவிக்கிறது.

கடல்பிறக்கோட்டிய குட்டுவனைப் பரணர் பாடும் பாடலே ஐந்தாம் பத்தாக அமைந்துள்ளது. கடல் பிறக்கோட்டிய குட்டுவனின் கொடை மாண்பினையும், படையாண்மையினையும் போற்றிப் பாடுகிறார் பரணர். இப்பாடலைப் பாடியதற்காக உம்பற் காட்டு வருவாயையும், தன்மகன் குட்டுவன் சேரலையும் பரணருக்குப் பரிசிலாக அளித்தான் எனப்பதிகம் கூறுகிறது. ஐந்தாம் பத்திலமைந்துள்ள மூன்று பாடல்கள் இங்கு பாடமாக அமைந்துள்ளன.

சுடர்வீ வேங்கை

புணர்புரி நரம்பின் தீந்தொடை பழுனிய வணரமை நல்யாழிளையர் பொறுப்பப் பண்ணமை முழவும் பதலையும் பிறவும் கண்ணறுத் தியற்றிய தூம்பொடு சுருக்கிக் காவில் தகைத்த துறைகூடு கலப்பையர் கைவ லிளையர் கடவுட் பழிச்ச மறப்புலிக் குழூஉக் குரல் செத்து வயக்களிறு வரைசேர் பெழுந்த சுடர்வீ வேங்கைப் பூவுடைப் பெருஞ்சினை வாங்கிப் பிளந்துதன் மாயிருஞ் சென்னி யணிபெற மிலைச்சிச் சேள ருற்ற செல்படை மறவர்

2. களம் புகலோம்புமின் தெவ்விர்! போரெதிர்ந்து
எம்முளும் உளன் ஒரு பொருநன், வைகல்
எண்டேர் செய்யும் தச்சன்
திங்கள் வலித்த காலன்னோனே

4

பாடல் எண்: 87

திணை - தும்பை;
துறை-தானைமறம்

அதியமான் நெடுமான் அஞ்சியை ஓளவையார் பாடியது.

3. அளிதோதானே பாரியது பறம்பே!
நளிகொள் முரசின் மூவிரும் முற்றினும்
உழவர் உழாதன நான்குபயன் உடைத்தே
ஒன்றே, சிறியிலை வெதிரின் நெல் விளையும்மே,
இரண்டே, தீஞ்சுளைப் பலவின் பழம் ஊழ்க்கும்மே 5

மூன்றே, கொழுங்கொடி வள்ளிக் கிழங்கு வீழ்க்கும்மே
நான்கே, அணி நிற ஓரி பாய்தலின், மீதழிந்து,
திணி நெடுங்குன்றம் தேன் சொரியும்மே;
வான் கண்ணற்று, அவன் மலையே, வானத்து,
மீன் கண்ணற்று அதன் சுவையே, ஆங்கு

10

மரம்தொறும் பிணித்த களிற்றினிர் ஆயினும்,
புலம் தொறும் பரப்பிய தேரினிர் ஆயினும்,
தாளின் கொள்ளலிர், வாளின் தாரலன்,
யான் அறிகுவன், அது கொள்ளுமாறே;
சுகிர்புரி நரம்பின் சீறியாழ் பண்ணி,

15

விரையொலி கூந்தல் நும் விறலியர் பின்வர,
ஆடினிர் பாடினிர் செலினே,
நாடும் குன்றும் ஒருங்கீயும்மே

18

பாடல் எண்: 109

திணை: நொச்சி;

துறை: மகள் மறுத்தல்.

வேள்பாரியைக் கபிலர் பாடியது.

4. உண்டாலம் இவ்வுலகம் இந்திரர்
அமிழ்தம் இயைவது ஆயினும்; 'இனிது' எனத்
தமியர் உண்டலும் இலரே; முனிவிலர் 3
- துஞ்சலும் இலர்; பிறர் அஞ்சுவது அஞ்சி,
புகழெனின் உயிரும் கொடுக்குவர், பழியெனின்
உலகுடன் பெறினும், கொள்ளலர்; அயர்விலர், 6
- அன்ன மாட்சியனையர் ஆகி,
தமக்கென முயலா நோன்றாள்
பிறர்க்கென முயலுநர் உண்மையானே. 9
பாடல் எண். 182
- திணை. பொதுவியல்; துறை. பொருண்மொழிக்காஞ்சி
கடலுள் மாய்ந்த இளம்பெரு வழுதி பாட்டு.
5. தெண்கடல் வளாகம் பொதுமையின்றி
வெண்குடை நிழற்றிய ஒருமையோர்க்கும்,
நடுநாள் யாமத்தும்பகலும் துஞ்சான் 3
- கடுமாப் பார்க்கும் கல்லா ஒருவற்கும்,
உண்பது நாழி; உடுப்பவை இரண்டே;
பிறவும் எல்லாம் ஓரொக்கும்மே; 6
- செல்வத்துப் பயனே ஈதல்;
துய்ப்பேம் என்னே, தப்புந பலவே 8
பாடல் எண். 189
- திணை. பொதுவியல்; துறை. பொருண்மொழிக்காஞ்சி
மதுரைக் கணக்காயனார் மகனார் நக்கீரனார் பாடியது.

அருஞ்சொற்பொருள்

பாடல் எண். 1

வரி 1 சிற்றில் - சிறுவீடு
வரி 4 கல்லளை - கற்குகை

பாடல் எண். 2

வரி 1 தெவ்வீர் - பகைவீர்
வரி 2 பொருநன் - வீரன்
வரி 2 வைகல் - தினந்தொறும்

பாடல் எண். 3

வரி 2 நளிகொள்முரசு - பெருமையை உடைய முரசு
வரி 4 வெதிர் - மூங்கில்
வரி 6 வீழ்க்கும் - நிலத்திற்குள் ஆழச் சென்றிருக்கும்
வரி 12 புலம் - இடம்
வரி 13 தாள் - முயற்சி
வரி 15 சுகிர்புரிநரம்பு - வடித்து முறுக்கப்பட்ட நரம்பு
வரி 16 விரை - மணம்

பாடல் எண். 4

வரி 2 இயைவதாயினும் - கிடைப்பதாக இருந்தாலும்
வரி 3 முனிவிலர் - வெறுப்பிலர்
வரி 6 அயர்விலர் - மனக்கவல்வு
வரி 8 நோன்றாள் - மிகுந்த முயற்சி

பாடல் எண். 5

வரி 1 தெண்கடல் - தெளிந்த கடல்
வளாகம் - உலகம்
வரி 4 கடுமா - விரைந்த ஓட்டத்தினை உடைய விலங்கு
வரி 5 நாழி - ஓர் அளவு
வரி 8 துய்ப்பேம் - நுகர்வேம்
தப்புந - தவறிச்செல்வன.

3. பொலம்பூ
புற்றடங்கு அரவு
துவன்றிய
எழுமுடி

ஓடாப்பீடு
கமஞ்சூல்
- பொன்னால் செய்யப்பட்ட
 - புற்றின்கண் அடங்கிய பாம்பு
 - நெருங்கிய
 - பகைவரது ஏழு மணிமுடிகளால்
சேர்த்துச்செய்த ஆரம்
 - பகைவர்க்குப் புறங்கொடாத
 - முகில்

தண்டுடை வலத்தர் போரெதிர்ந்தாங்கு
வழையமல் வியன்காடு சிலம்பப் பிளிறும்
மழைபெயல் மாறிய கழைதிரங் கத்தம்
ஒன்றிரண் டலபல கழிந்து திண்டேர்
வசையி னெடுந்தகை காண்குவந் திசினே
தாவ லுய்யுமோ மற்றே தாவாது
வஞ்சின முடித்த வொன்றுமொழி மறவர்
முரசுடைப் பெருஞ்சமத் தரசுபடக் கடந்து
வெவ்வ ரோச்சம் பெருகத் தெவ்வர்
மிளகெறி யுலக்கையி னிருந்தலை யிடித்து
வைகார்ப் பெழுந்த மைபடு பரப்பின்
எடுத்தே றேய கடிப்புடை வியன்கண்
வலம்படு சீர்த்தி யொருங்குட னியைந்து
காலுளைக் கடும்பிசி ருடைய வாலுளை
கடும்பரிப் புரவி யூர்ந்தநின்
படுத்திரைப் பனிக்கட லுழந்த தாளே.

துறை : காட்சி வாழ்த்து
வண்ணம் : ஓழுகு வண்ணம்
தூக்கு : செந்தூக்கு
பெயர் : சுடர்வீவேங்கை.

தசம்பு துளங்கிருக்கை

இரும்பனம் புடைய லீகை வான்கழல்
மீன்றேர் கொட்பிற் பனிக்கய மூழ்கி
சிரல்பெயர்ந் தன்ன நெடுவள் ஞ்சி
நெடுவசி பரந்த வடுவாழ் மார்பின்
அம்புசே ருடம்பினர் நேர்ந்தோ ரல்லது
தும்பை சூடாது மலைந்த மாட்சி
அன்னோர் பெரும நன்னுதல் கணவ
அண்ணல் யானை யடுபோர்க் குட்டுவ
மைந்துடை நல்லமர்க் கடந்து வலந்தரீஇ

இஞ்சிவீ விராய் பைந்தார் பூட்டிச்
சாந்துபுறத் தெறிந்த தசம்புதுளங் கிருக்கைத்
தீஞ்சேறு விளைந்த மணிநிற மட்டம்
ஓம்பா வீகையின் வண்மகிழ் சுரந்து
கோடியர் பெருங்கிளை வாழ வாடியல்
உளையவர் கலிமாப் பொழிந்தவை யெண்ணின்
மன்பதை மருள வரசுபடக் கடந்து
முந்துவினை யெதிர்வரப் பெறுதல் காணியர்
ஓளிறுநிலை யுயர்மருப் பேந்திய களிறார்ந்து
மான மைந்தரொடு மன்ன ரேத்த நின்
தேரொடு சுற்ற முலகுடன் மூய
மாயிருந் தெண்கடன் மலிதிரைப் பௌவத்து
வெண்டலைக் குருஉப்பிசி ருடையத்
தண்பல ஷருஉம் புணரியிற் பலவே.

துறை : செந்துறைப் பாடாண் பாட்டு.
வண்ணம் : ஒழுகு வண்ணம்.
தூக்கு : செந்தூக்கு
பெயர் : தசம்பு துளங்கிருக்கை.

ஊன்றுவை யடிசில்

பொலம்பூந் தும்பைப் பொறிகிளர் தூணிப்
புற்றடங் கரவி னோடுங்கிய வம்பின்
நொசிவுடை வில்லி னொசியா நெஞ்சிற்
களிறெறிந்து முரிந்த கதுவா யெங்கின்
விழுமியோர் துவன்றிய வன்க ணாட்பின்
எழுமுடி மார்பி னெய்திய சேரல்
குண்டுக ணகழிய மதில்பல கடந்து
பண்டும் பண்டுந்தா முள்ளழித் துண்ட
நாடுகெழு தாயத்து நனந்தலை யருப்பத்துக்
கதவங் காக்குங் கணையெழு வன்ன
நிலம்பெறு திணிதோ ஞயர வோச்சிப்

பிணம்பிறங் கழுவத்துத் துணங்கை யாடிச்
சோறுவே றென்னா லுன்துவை யடிசில்
ஓடாப் பீட ருள்வழி யிறுத்து
முள்ளிடு பறியா வேணித் தெவ்வர்
சிலைவிசை யடக்கிய மூரி வெண்டோல்
அனைய பண்பிற் றானை மன்னர்
இனியா ருளரோநின் முன்னு மில்லை
மழைகொளக் குறையாது புனல்புக நிறையாது
விலங்குவளி கடவுந் துளங்கிருங் கமஞ்சூல்
வயங்குமணி யிமைப்பின் வேலிடுபு
முழங்குதிரைப் பனிக்கடன் மறுத்திசி னோரே.

துறை : செந்துறை பாடாண்பாட்டு
வண்ணம் : ஒழுகு வண்ணம்
தூக்கு : செந்தூக்கு
பெயர் : ஊன்றுவை யடிசில்

அருஞ்சொற்பொருள்

1. தீந்தொடை பழுனிய - இனிய இசையைச் செய்வதாகிய
வணரமை - வளைந்த கோட்டினை உடைய
பழிச்ச - வழிபட
வழை - சுரபுன்னை
தாவல் உய்யுமோ - வருந்தா தொழியுமோ,
2. இரும்பனம் புடையல் - பனந்தோட்டாலாகிய மாலை
மீன்தேர் கொட்பின் - மீனைக் கவரும் சூழ்ச்சியால்
கோடியர் - கூத்தர்
கூலிமா - குதிரை
உலகுடன் முய - நிலமெல்லாம் பரந்து நெருங்கி
நிற்ப
குருப்பிசிர் - திவலை

4. ஈனும் - தரும்
7. என்பிலதனை - எலும்பில்லாத உடம்பை
8. வன்பாற்கண் - வன்னிலம்
வற்றல் - உலர்ந்த
9. அகத்துறுப்பு - இல்லறத்திற்கு உறுப்பாகிய அன்புடைமை.
10. உயிர்நிலை - உடம்பு

நலம்புனைந்துரைத்தல்

(தலைமகள், தலைமகள் நலத்தைப் புனைந்து சொல்லியது)

1. மென்னீரள் - மெல்லிய இயற்கையை உடையவள்.
2. மையாத்தி - மயங்குகிறாய்.
3. முறி - தளிர்.
வெறி - நறு நாற்றம்.
4. ஒவ்வேம் - ஒப்பாக மாட்டோம்.
5. கால்களையாள் - காம்பை விலக்காது.
பெய்தாள் - சூடினாள்.
6. பதியின் - தம் நிலையிலிருந்து.
7. அறுவாய் - முன் குறைந்த இடம்.
8. காதலை - காதலிக்கப்படுவாய்.
10. நெருஞ்சிப்பழம் - வலிய முள் உடைமையால் நெருஞ்சி முள்ளைப் பழம் என்றார்.

அலகு - 2 அ.திருக்குறள் திருவள்ளுவர்

பதினெண் கீழ்க்கணக்கு நூல்களுள் முதன்மையாக வைத்து எண்ணப்படுவதும் சிறந்ததுமான நூல் திருக்குறள். குறள் வெண்பாக்களால் ஆன நூல். எனவே 'குறள்' எனப்பெயர் பெற்றது. 'திரு' என்பது ஆசிரியருக்கும் நூலுக்கும் பெருமை சேர்க்கும் அடைமொழியாகும். வள்ளுவன் என்பது ஒரு குடிப்பெயராகும். எனவே நூலாசிரியர் பெயர் வேறாதல் வேண்டும் எனக் கருதுவோர் உண்டு.

உலக இலக்கிய வரலாற்றில் முதன்முதலின் ஈரடிகளால் ஆன குறும்பாடல்களால் இலக்கியம் செய்த பெருமை வள்ளுவருக்கே உண்டு.

திருக்குறள், அறத்துப்பால், பொருட்பால், காமத்துப்பால் என்ற மூன்று பிரிவுகளையும் பாயிரவியல், இல்லறவியல், துறவற இயல், ஊழியல், அரசியல், அங்கவியல், ஒழிபியல், களவியல், கற்பியல் என்ற 9 இயல்களையும் 133 அதிகாரங்களையும் அதிகாரத்திற்குப் 10 குறள்களாக 1330 குறள்களையும் உடையதாக விளங்குகிறது.

மனித வாழ்கையில் உறுதிப் பொருட்கள் அறம், பொருள், இன்பம், வீடு என்ற நான்குமாகும். 'வீடு' என்பது சிந்தையும் மொழியும் செல்லா நிலைமைத்து ஆகலின் அதனைத் திருவள்ளுவர் தம்குறளில் அதனைக் கூறாமல் விடுத்தார்.

இந்நூல் உலகப்பொதுமறை, முப்பால், தமிழ்மறை, அறம், பொய்யாமொழி, பொருளுரைஎனப்பல பெயர்களால் சிறப்பிக்கப்படுகிறது.

'பாலெல்லாம் நல் ஆவின் பாலாமோ? பாரிலுள்ள
நூலெல்லாம் வள்ளுவன் செய் நூலாமோ?
'வள்ளுவன் தன்னை உலகினுக்கே தந்து
வான்புகழ் கொண்ட தமிழ்நாடு'
என்ற பாடல்கள் குறளின் சிறப்பை மேலும் விளக்கும்.

அறத்துப்பால், இல்லறவியலில் அமைந்துள்ள 'அன்புடைமை' எனும் அதிகாரமும், காமத்துப்பால், களவியலில் 'நலம் புனைந்துரைத்தல்' எனும் அதிகாரமும் இங்கு பாடமாக வைக்கப்பட்டுள்ளது.

அன்பு உடைமை

அன்பிற்கும் உண்டோ, அடைக்கும் தாழ்? ஆர்வலர்
புன்கணீர் பூசல் தரும். 1
அன்புஇலார் எல்லாம் தமக்குஉரியர், அன்பு உடையார்
என்பும் உரியர், பிறர்க்கு. 2
'அன்போடு இயைந்த வழக்கு என்ப'-ஆர் உயிர்க்கு
என்போடு இயைந்த தொடர்பு. 3
அன்பு ஈனும், ஆர்வம் உடைமை, அதுஈனும்,
'நண்பு'என்னும் நாடாச் சிறப்பு. 4
'அன்புற்று அமர்ந்த வழக்கு' என்ப-'வையகத்து
இன்புற்றார் எய்தும் சிறப்பு.' 5
'அறத்திற்கே அன்பு சார்பு'என்ப, அறியார்,
மறத்திற்கும் அங்தே துணை. 6
என்புஇலதனை வெயில் போலக் காயுமே-
அன்பு இலதனை அறம். 7
அன்பு அகத்து இல்லா உயிர் வாழ்க்கை வன்பாற்கண்
வற்றல்மரம் தளிர்ந்தற்று. 8
புறத்து உறுப்பு எல்லாம்எவன் செய்யும்-யாக்கை
அகத்து உறுப்பு அன்புஇலவர்க்கு? 9
அன்பின் வழியது உயிர்நிலை, அங்துஇலார்க்கு,
என்புதோல் போர்த்த, உடம்பு. 10

நலம் புனைந்து உரைத்தல்

இயற்கைப்புணர்ச்சி இறுதிக்கண் சொல்லியது

நல்நீரை! வாழி!-அனிச்சமே!-நின்னினும்
மெல் நீரள், யாம் வீழ்பவள். 1
இடந்தலைப்பாட்டின்கண் சொல்லியது
மலர் காணின் மையாத்தி-நெஞ்சே!-இவள் கண்
பலர் காணும் பூ ஒக்கும்!" என்று. 2

கூட்டுதலுற்ற பாங்கற்குத் தலைமகன் தலைமகளது இயல்பு கூறியது

முறி, மேனி;முத்தம், முறுவல், வெறி, நாற்றம்;
வேல், உண்கண்;-வேய்த்தோளவட்கு. 3

பாங்கற் கூட்டத்துச் சென்று சார்தலுறுவான் சொல்லியது
காணின், குவளை, கவிழ்ந்து நிலன் நோக்கும்-
'மாணிழை கண் ஒவ்வேம்!' என்று. 4

பகற் குறிக்கண் பூ அணி கண்டு சொல்லியது
அனிச்சப்பூக் கால் களையாள் பெய்தாள், நுசுப்பிற்கு
நல்ல படாஅ, பறை. 5

இரவுக் குறிக்கண் மதி கண்டு சொல்லியது
மதியும் மடந்தை முகனும் அறியா,
பதியின் கலங்கிய, மீன். 6

அறுவாய் நிறைந்த அவிர் மதிக்குப் போல
மறு உண்டோ, மாதர் முகத்து! 7
மாதர் முகம்போல் ஒளிவிட வல்லையேல்,
காதலை-வாழி, மதி! 8

மலர் அன்ன கண்ணாள் முகம் ஒத்திஆயின்,
பலர் காணத் தோன்றல்!- மதி! 9

உடன்போக்கு உரைத்த தோழிக்கு அதனது அருமை கூறி மறுத்தது

அனிச்சமும் அன்னத்தின் தூவியும், மாதர்
அடிக்கு, நெருஞ்சிப் பழம். 10

அருஞ்சொற்பொருள்

அன்புடைமை

(இல்லறம் இனிது நடப்பதற்கு, பிற உயிர்கள் மேல் அருள்
பிறத்தலுக்கும் அன்பே காரணமாதலால் அன்புடைமை எனும்
அதிகாரம் வைக்கப்பட்டது)

1. தாழ் - தாழ்ப்பான்
பூசல் - எல்லோரும் அறியச் செய்தல்
2. என்பு - எலும்பு
3. வழக்கு - பயன் (ஆகுபெயராக வந்தது)

**இ.பழமொழி
முன்றுறை அரையனார்**

பதினெண் கிழ்க் கணக்கு நூல்களுள் ஒன்றான இதனை இயற்றியவர் முன்றுறை அரையனார் ஆவார். இது 400 வெண்பாக்களைக் கொண்டது.

ஒவ்வொரு பாடலின் இறுதியிலும் பழமொழி ஒன்றைப் பெற்று வருவதால் இந்நூல் 'பழமொழி' எனப் பெயர் பெற்றது. கல்வி, ஒழுக்கம், வாழ்க்கை, அரசியல், சமயம் அகிய பல்வேறு துறைகளை 34 பகுதிகளாக வகுத்து விளக்குகிறது.

உலக வழக்கில் கூறப்படும் பழமொழிகள் இந்நூலில் இடம் பெறக்காணலாம். நாய்பெற்ற தெங்கம் பழம், நுணலும் தன் வாயாற் கெடும், குரங்கின் கை கொள்ளி கொடுத்துவிடல் போன்ற பழமொழிகள் இடம் பெற்றுள்ளன.

இந்நூலில் அமைந்துள்ள 10 பாடல்கள் பாடமாக இடம் பெற்றுள்ளன.

பழமொழி

ஆற்றவும் கற்றார் அறிவுடையார், அங்குடையார்
நாற்றிசையும் செல்லாத நாடு இல்லை, அந்நாடு
வேற்று நாடு ஆகா, தமவே ஆம், ஆயினால்
ஆற்றுணா வேண்டுவது இல்.

1

கல்லாதவரிடைக் கட்டுரையின் மிக்கது ஓர்
பொல்லாதது இல்லை, ஒருவற்கு, நல்லாய்!
இழுக்கத்தின் மிக்க இழிவு இல்லை, இல்லை
ஒழுக்கத்தின் மிக்க உயர்வு.

2

ஒற்கம் தாம் உற்ற இடத்தும், உயர்ந்தவர்
நிற்பவே, நின்ற நிலையின்மேல்-வற்பத்தால்
தன்மேல் நலியும் பசி பெரிது ஆயினும்
புல் மேயாது ஆகும் புலி.

3

ஆ.நாலடியார்

பதினெண் கீழ்க்கணக்கு நூல்களில் திருக்குறளுக்கு அடுத்ததாக வைத்தெண்ணப்படுவது நாலடியார். கற்போர் உள்ளத்தில் எளிதில் பதியுமாறு தக்க சான்றுகளுடன் விளக்கமாகவும் தெளிவாகவும் எடுத்துரைப்பது நாலடியார். திருக்குறளைப்போலவே சொல்வளமும், பொருள் நயமும் சிறந்து வளங்குவதால் பழம் உரையாசிரியர் பலராலும் மேற்கோளாக எடுத்தாளப்படும் பெருமை உடையது நாலடியார்.

நாலடியான நானூறு பாக்களைக் கொண்டிருப்பதால் 'நாலடி நானூறு' என வழங்கிப்பின்னர் 'நாலடி' எனச்சுருங்கி, 'ஆர்' விசுதி பெற்று 'நாலடியார்' என வழங்கி வரப்பெறுகிறது. இந்நூலுக்கு 'வேளாண் வேதம்' என்ற பெயரும் உண்டு.

இந்நூல் ஒரே ஆசிரியரால் பாடப்பட்டதன்று என்றும் பலர் பாடிய பாடல்களின் தொகுப்பு என்றும் கருதப்படுகிறது. நானூறு பாக்களுக்கும் அதிகாரம் வகுத்தவர் பதுமனார் என்றும், உரை கண்டவர் தருமர் என்றும் தெரிய வருகின்றன.

இந்நூல் அறத்துப்பால், பொருட்பால், காமத்துப்பால் என்ற மூன்று பிரிவுகளையும், துறவற இயல், இல்லறஇயல், ஆரசியல் நட்பியல், இன்பியல், துன்பியல், பொதுவியல், பகையியல், பல்நெறியியல், இன்பதுன்ப இயல், இன்ப இயல் என 11 இயல்களையும் உடையதாக விளங்குகிறது.

பொருட்பால், அரசியலில் 'கல்வி' எனும் அதிகாரத்தில் இடம்பெற்ற 10 பாடல்கள் இங்கு பாடமாக வைக்கப்பட்டுள்ளன.

**பொருட் பால்
அரசு இயல்
கல்வி**

குஞ்சி அழகும், கொடுந் தாணைக் கோட்டழகும்,
மஞ்சள் அழகும், அழகு அல்ல, நெஞ்சத்து,
'நல்லம் யாம்' என்னும் நடுவு நிலைமையால்,
கல்வி அழகே அழகு.

1

இம்மை பயக்குமால்; ஈயக் குறைவு இன்றால்;
தம்மை விளக்குமால்; தாம் உளராக் கேடு இன்றால்;-
எம்மை உலகத்தும் யாம் காணேம், கல்விபோல்
மம்மர் அறுக்கும் மருந்து. 2

களர் நிலத்துப் பிறந்த உப்பினைச் சான்றோர்
வினை நிலத்து நெல்லின் விழுமிதாக் கொள்வர்;-
கடை நிலத்தோர் ஆயினும், கற்று அறிந்தோரைத்
தலை நிலத்து வைக்கப்படும். 3

வைப்புழிக் கோட்படர், வாய்த்து ஈயின், கேடு இல்லை;
மிக்க சிறப்பின் அரசர் செறின், வவ்வார்,
எச்சம் என ஒருவன் மக்கட்குச் செய்வன
விச்சை; மற்று அல்ல, பிற. 4

கல்வி கரை இல், கற்பவர் நாள் சில;
மெல்ல நினைக்கின், பிணி பல; தெள்ளிதின்
ஆராய்ந்து அமைவுடைய கற்பவே, நீர் ஒழியப்
பால் உண் குருகின் தெரிந்து. 5

தோணி இயக்குவான், தொல்லை வருணத்து,
காணின், கடைப்பட்டான் என்று இகழார், காணாய்!
அவன் துணையா ஆறு போயற்றே, நூல் கற்ற
மகன் துணையா நல்ல கொளல். 6

தவல் அருந் தொல் கேள்வித் தன்மை உடையார்,
இகல் இலர், எங்கு உடையார், தம்முள் குழீஇ,
நகலின் இனிதுஆயின், காண்பாம், அகல் வானத்து
உம்பர் உறைவார் பதி. 7

கனை கடல் தண் சேர்ப்பு! கற்று அறிந்தார் கேண்மை
நுனியின் கரும்பு தின்றற்றே; நுனி நீக்கித்
தூரின் தின்றன்ன தகைத்துஅரோ, பண்பு இலா
ஈரம் இலாளர் தொடர்பு. 8

கல்லாரே ஆயினும் கற்றாரைச் சேர்ந்து ஒழுகின்,
நல்லறிவு நாளும் தலைப்படுவர் - தொல் சிறப்பின்

ஒள் நிறப் பாதிரிப்பூச் சேர்தலால் புத்தோடு
தண்ணீர்க்குத் தான் பயந்தாங்கு. 9

அலகு சால் கற்பின், அறிவன் நூல் கல்லாது,
ஊலக நூல் ஓதுவது எல்லாம், கலகல
கூஉம் துணைஅல்லால், கொண்டு, தடுமாற்றம்
போலும் துணை அறிவார் இல். 10

அருஞ்சொற்பொருள்

1. கொடுந்தானை கோட்டழகும் - சுற்றி உடுத்தப்பட்ட ஆடையின்
கரை அழகும்
நல்லம்யாம் - நன்னெறியில் ஒழுகுகின்றோம்
2. உளராக்கேடு - உயிரோடு இருக்கும் வரை அழிவு
மம்மர் - அறியாமை
3. களர்நிலம் - உவர் நிலம்
விழுமிதா - மிக்கப் பயன் உடையதாய்
தலைநிலம் - உயர்ந்த இடம்.
4. வைப்புழி - வைத்த இடத்திலிருந்து
கோட்படா - கைப்பற்றிக் கொள்ளப்படாது
வாய்த்து ஈயின் - தகுந்தவர்க்குக் கற்பித்தால்
செறின் - வெகுண்டால்
வவ்வார் - கவர இயலாது
எச்சம் - தமக்குப் பிறகு எஞ்சி நின்று உதவும் பொருளாக
விச்சை - வித்தை; கல்வி
5. குருகு - அன்னப்பறவை
6. தோணி - படகு
வருணம் - சாதிப்பாகுபாடு
7. தவல் - அழிவில்லாத
எங்கு உடையார் - அறிவுக்கூர்மையுடையவராய்
நகலின் - மகிழ்தலின்
8. தூர் - அடிப்பகுதி
9. புத்தோடு - புதிய மண்கலம்
10. அலகுசால் - மிகுதியான பயன் தரும்
போலும் துணை - வீட்டின்பம் பெறும்முறை

உ. இனியவை நாற்பது பூதஞ் சேந்தனார்

பதினெண் கீழ்க்கணக்கு நூல்களில் ஒன்று. இந்நூலின் ஆசிரியர் பூதன் சேந்தனார். இது நாற்பது வெண்பாக்களைக் கொண்டது. ஒவ்வொரு வெண்பாவிலும் மூன்று அல்லது நான்கு கருத்துக்கள் இடம் பெறுகின்றன.

மக்கள், தங்கள் வாழ்வில் பின் பற்ற வேண்டிய இனிய செயல்கள் இந்நூலில் திரட்டித் தரப்பட்டுள்ளன. இன்னா நாற்பதில் கூறாது விடுபட்டவைகளுக்காக இந்நூல் எழுதப்பட்டது என்ற கருத்தும் உண்டு.

சங்க காலத்தில் நடைமுறையில் இல்லாத பழக்கங்கள் பற்றி இந்நூல் கூறுகிறது.

பிரம்மனை வழிபடும் நிலை இந்நூல் காலத்தில் இருந்தமை அறியப் படுகிறது. குளங்கள் வெட்டுதல், சோலைகள் உண்டாக்குதல், பசுவையும், பொன்னையும் அந்தணர்க்கு அளித்தல் போன்ற செயல்கள் வாழ்வில் இனிமையைத் தரும் என இந்நூலாசியர் கூறுகிறார்.

இந்நூலில் இடம் பெற்றுள்ள பத்து பாடல்கள் இங்கு பாடமாக வைக்கப்பட்டுள்ளன.

இனியவை நாற்பது

ஏவது மாறா இளங்கிளைமை முன் இனிதே;
நாளும் நவை போகான் கற்றல் மிக இனிதே;
ஏருடையான் வேளாண்மைதான் இனிது; ஆங்கு இனிதே,
தேரின் கோள் நட்புத் திசைக்கு. 1

ஆற்றும் துணையால் அறம் செய்கை முன்னினிதே;
பாற்பட்டார் கூறும் பயமொழி மாண்பு இனிதே;
வாய்ப்பு உடையராகி வலவைகள் அல்லாரைக்
காப்பு அடையக் கோடல் இனிது. 2

குழவி பிணி இன்றி வாழ்தல் இனிதே;
கழறும் அவை அஞ்சான் கல்வி இனிதே;
மயரிகள் அல்லாராய், மாண்புடையார்ச் சேரும்
திருவும், தீர்வு இன்றேல் இனிது. 3

வழங்கலும், துய்த்தலும், தேற்றாதான் பெற்ற
முழங்கு முரசுடைச் செல்வம் - தழங்கு அருவி
வேய் முற்றி முத்து உதிரும் வெற்ப! - அதுவன்றோ
நாய் பெற்ற தெங்கம் பழம். 4

பொல்லாத சொல்லி, மறைந்து ஒழுகும் பேதை, தன்
சொல்லாலே தன்னைத் துயர்படுக்கும் - நல்லாய்!
மணலுள் முழுகி மறைந்து கிடக்கும்
நுணலும் தன் வாயாற் கெடும். 5

அருஞ்சொற்பொருள்

1. ஆற்றுணா	- வழியில் உண்ண உணவு
2. இழுக்கத்தின்	- ஒழுக்க மின்மையின்
3. ஒற்கம்
வற்பம்	- தளர்ச்சி; வறுமை
- பஞ்சம்
4. வேய்
தெங்கம்பழம்	- மூங்கில்
- தேங்காய்
5. நுணல்	- தவளை

ஈ. ஏலாதி

பதினெண் கீழ்க்கணக்கு நூல்களுள் ஒன்று. இதன் ஆசிரியர் கணிமேதாவியார். இது 80 வெண்பாக்களைக் கொண்டது. ஏலம் முதலிய வாசனைப் பொருட்களைச் சேர்த்துத் தயாரிக்கும் மருந்தை ஏலாதிப் பொடி என்றும் ஏலாதிக் குளிகை என்றும் கூறுவர். இதைப் போன்று மனத்திற்கு உகந்த நல் ஒழுக்கங்களை முதலாவதாக வைத்துப் புனையப்பட்ட பாடல்களை உடையதால் இது 'ஏலாதி' எனப்பட்டது.

பசித்தவனுக்கு உணவு கொடுக்க வேண்டும் அப்படிக்கொடுத்தவனே படித்தவன் என்ற பெருமதிப்புக்கு உரியவன் ஆவான். அவனுக்கு வானுலகில் சிறந்த பேறு காத்திருக்கும் என்பன போன்ற கருத்துக்கள் இந்நூலில் காணப்படுகின்றன.

இந்நூலில் இடம் பெற்றுள்ள ஐந்து பாடல்கள் பாடப்பகுதியில் இடம் பெற்றுள்ளன.

ஏலாதி கணிமேதாவியார்

கொல்லான், கொலைபுரியான், பொய்யான், பிறர் பொருள்மேல் செல்லான், சிறியார்இனம் சேரான், சொல்லும் மறையில் செவிஇலன், தீச்சொற்கண் மூங்கை இறையில் பெரியாற்கு இவை. 1

சாவது எளிது, அரிது, சான்றாண்மை, நல்லது மேவல் எளிது, அரிது, மெய்போற்றல், ஆவதன் கண் சேறல் எளிது, நிலை அரிது, தெள்ளியர் ஆய் வேறல் எளிது, அரிது, சொல். 2

சாதல், பொருள் கொடுத்தல், இன்சொல், புணர்வு உவத்தல் நோதல், பிரிவில் கவறலே, ஓதலின் அன்புடையார்க்கு உள்ளன ஆறுகுணம் ஆக, மென் புடையார் வைத்தார் விரித்து. 3

மையேர் தடங்கண் மயில் அன்ன சாயலாய்! மெய்யே உணர்ந்தார் மிக உரைப்பர், பொய்யே குறளை, கடுஞ்சொல், பயன்இல் சொல்நான்கும் மறலையின் வாயினவாம் மற்று. 4

தாய்இழந்த பிள்ளை, தலை இழந்த பெண்டாட்டி வாய் இழந்த வாழ்வினார், வாணிகம் போய் இழந்தார் கைத்தூண் பொருள் இழந்தார், கண்ணிலவர்க்கு ஈந்தார் வைத்து வழங்கி வாழ்வார். 5

அருஞ்சொற்பொருள்

1. மறை மூங்கை - வஞ்சனை, தீயசொற்கள்
- ஊமை
2. மேவல் வேறல் - விரும்புதல்; சேர்தல்
- வெற்றி கொள்ளுதல்
3. புணர்வுஉவந்தல் - சேர்ந்திருக்கும் காலத்து மகிழ்தல்;
அளவளாவுதல்.
கவறல் - வருத்தம்
4. குறளை மறலை - கோள் சொல்லுதல்
- அற்பன், புல்லறிவாளன்.
5. தலை இழந்த பெண்டாட்டி கைத்தூண் - கணவனை இழந்த மனைவி.
- பிறர்கையால் உண்கை.

நாட்டுப்பண் – பொருள்

இந்தியத் தாயே!
 இந்திய மக்களின்
 இன்ப துன்பங்களைக் கணிக்கின்ற நீயே
 இந்தியர் அனைவர் நெஞ்சங்களையும் ஆட்சி செய்கிறாய்
 நின் திருப்பெயர்,
 பஞ்சாபையும் சிந்துவையும் குஜராத்தையும் மராட்டியத்தையும்
 திராவிடத்தையும் ஓரிசாவையும் வங்காளத்தையும்
 உளக்கிளர்ச்சி அடையச் செய்கிறது;
 விந்திய, இமய மலைத் தொடர்களில் எதிரொலிக்கிறது;
 யமுனை, கங்கை ஆறுகளின் இன்னொலியில் ஒன்றுகிறது;
 இந்தியக் கடலலைகளால் வணங்கப்படுகிறது!
 இவை எல்லாமும்
 நின் அருளை வேண்டுகின்றன;
 நின் புகழைப் பரவுகின்றன:
 இந்திய இன்ப துன்பங்களைக் கணிக்கின்ற தாயே!
 நினக்கு
 வெற்றியே! வெற்றியே! வெற்றியே!
 வெற்றி, வெற்றி, வெற்றி, வெற்றியே!

மானம் அழிந்தபின் வாழாமை முன் இனிதே;
 தானம் அழியாமைத் தான் அடங்கி வாழ்வு இனிதே;
 ஊனம் ஒன்று இன்றி, உயர்ந்த பொருள் உடைமை
 மானிடவர்க் கெல்லாம் இனிது. 4

கற்றார் முன் கல்வி உரைத்தல் மிக இனிதே;
 மிக்காரைச் சேர்தல் மிக மாண முன் இனிதே;
 எத்துணையானும் இரவாது தான் ஈதல்
 எத்துணையும் ஆற்ற இனிது. 5

பிறன்கைப் பொருள் வெளவான் வாழ்தல் இனிதே;
 அறம் புரிந்து, அல்லவை நீக்கல் இனிதே;
 மறந்தேயும் மாணா மயரிகள் சேராத்
 திறம் தெரிந்து வாழ்தல் இனிது. 6

வருவாய் அறிந்து வழங்கல் இனிதே;
 ஒருவர் பாங்கு ஆகாத ஊக்கம் இனிதே;
 பெரு வகைத்து ஆயினும் பெட்டவை செய்யார்
 திரிபு இன்றி வாழ்தல் இனிது. 7

கயவரைக் கையிகந்து வாழ்தல் இனிதே;
 உயர்வு உள்ளி ஊக்கம் பிறத்தல் இனிதே;
 'எளியர், இவர்!' என்று இகழ்ந்து உரையாராகி,
 ஒளி பட வாழ்தல் இனிது. 8

நன்றிப் பயன் தூக்கி வாழ்தல் இனிதே;
 மன்றில் கொடும்பாடு உரையாத மாண்பு இனிதே;
 'அன்று அறிவார் யார்?' என்று அடைக்காலம் வெளவாத
 நன்றியின், நன்கு இனியது இல். 9

அடைந்தார் துயர் கூரா ஆற்றல் இனிதே;
 கடன் கொண்டும் செய்வன செய்தல் இனிதே;
 சிறந்து அமைந்த கேள்வியர் ஆயினும், ஆராய்ந்து
 அறிந்து உரைத்தல் ஆற்ற இனிது. 10

அருஞ்சொற்பொருள்

1. ஏவது - கட்டளையிடுதல்; ஏவுதல்
இளங்கிளைமை - பிள்ளை
நவை - குற்றம்
2. பாற்பட்டார் - துறவியர்; நன்முறையில் நடப்பவர்
வலவைகள் - நாணம் இல்லாதவர்
3. கழறும் - சொல்லும்
மயரிகள் - அறிவில்லாதவர்கள்
4. ஊனம் - குறைபாடு
5. மிக்கார் - அறிவின் மிக்கார்
6. வெளவான் - கொள்ளையிடாமல்
அல்லவை - தீமை
7. பெட்டவை - மிக விரும்புதல்
8. கையிகந்து - அகன்று
ஓளி - புகழ்
9. மன்றில் - சபையில்
10. செய்வன - செய்யவேண்டிய கடமைகள்.

நாட்டுப்பண்

ஜன கண மன அதிநாயக ஜய ஹே
 பாரத பாக்ய விதாதா
 பஞ்சாப ஸிந்து குஜராத மராட்டா
 திராவிட உத்கல பங்கா
 விந்திய ஹிமாசல யமுனா கங்கா
 உச்சல ஜலதி தரங்கா
 தவ சுப நாமே ஜாகே
 தவ சுப ஆசிஸ மாகே
 காஹே தவ ஜய காதா
 ஜன கண மங்கள தாயக ஜய ஹே
 பாரத பாக்ய விதாதா
 ஜய ஹே ஜய ஹே ஜய ஹே
 ஜய ஜய ஜய ஜய ஹே!

- மகாகவி இரவீந்திரநாத் தாகூர்

FOUNDATION COURSES

SUBJECT	PAPER	PAPER CODE
TAMIL	PAPER I	12UFTA01
TAMIL	PAPER II	12UFTA02
TAMIL	PAPER III	12UFTA03
TAMIL	PAPER IV	12UFTA04
